

Politika

Správa věcí veřejných (?)

foto: Roman Viktora

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

Vystudovat „na politika“ nelze

...rozhovor s místopředsedou Senátu

Doc. JUDr. Petrem Pithartem, str. 8 – 11

System poměrného zastoupení – a co dál?

...rozhovor s profesorku politologie na VŠE v Praze

Prof. PhDr. Vladimírou Dvořákovou, CSc, str. 22 – 23

Hospodářská komora po 7 letech v EU - Pár krůčků vpřed, občas krok zpět

...pohled viceprezidenta HK ČR Zdeňka Somra, str. 16 – 17

03

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most
číslo 3 | ročník 6 - září 2011

Komora s.r.o.

Doc. JUDr. Petr Pithart

UNIPETROL DOPRAVA

ZVYŠUJE BEZPEČNOST SVÝCH ŽELEZNIČNÍCH CISTEREN

Společnost Unipetrol Doprava osadí 70 železničních cisternových vozů pro přepravu amoniaku nárazníky zvyšujícími bezpečnost. Nové crash nárazníky zlepšují prevenci závažných havárií při přepravě chemických látek. Celý projekt si vyžádá investici přesahující 13 milionů korun. Z Evropského fondu pro regionální rozvoj na tento projekt společnost získala dotaci 8,5 milionu korun, podporu ve výši 1,5 milionu korun poskytli i Státní fond životního prostředí.

Společnost Unipetrol Doprava osadí 70 železničních cisternových vozů pro přepravu amoniaku nárazníky zvyšujícími bezpečnost. Nové crash nárazníky zlepšují prevenci závažných havárií při přepravě chemických látek. Celý projekt si vyžádá investici přesahující 13 milionů korun. Z Evropského fondu pro regionální rozvoj na tento projekt společnost získala

dotaci 8,5 milionu korun, podporu ve výši 1,5 milionu korun poskytli i Státní fond životního prostředí.

Železniční vozy používá Unipetrol Doprava

k přepravě amoniaku ze závodu k různým odběratelům a k dovozu amoniaku ze zahraničí. „Nové crash nárazníky zlepšují prevenci závažných havárií při přepravě chemických látek. Při nehodě moduly pohlcují značné množství energie bez destrukce přepravovaného zboží a snižují riziko úniku amoniaku až o 257 %,“ říká Miroslav Vlasák, jednatel společnosti Unipetrol Doprava.

Modernizace cisteren představuje podstatné zvýšení bezpečnosti a ochrany životního prostředí. Svými parametry projekt přesně zapadl do vyhlášeného operačního programu v rámci Evropského fondu pro rozvoj a většina potřebných nákladů tak bude pokryta ze získaných dotací. Předpokládáné ukončení namontování 280 kusů nárazníků na 70 cisternových vozech je naplánováno během listopadu letošního roku. V průběhu instalování nárazníků získá každá modernizovaná cisterna Osvědčení Drážního úřadu, díky kterému bude moci amoniak převážet.

Ochrana životního prostředí prioritou

Společnosti skupiny Unipetrol postupně zavádějí a certifikují environmentální systémy řízení (EMS), řízení kvality (QMS) a řízení bezpečnosti při práci, které jsou zárukou systémového přístupu k ochraně životního prostředí. V Unipetrol RPA byly v několika výrobních lokalitách (výrobna polyetyleny, močoviny, kyslíku, zplyňování mazutu)

vybudovány nebo zrekonstruovány vodohospodářsky zabezpečené manipulační plochy, záchytné a havarijní jímky, byl vybudován nový sklad olejů, pokračovaly akce přípravy spalování biopaliv (1. etapa) a náhrada substrátu v biologické čistírně odpadních vod (BČOV).

Celá skupina Unipetrol se dlouhodobě zapojuje do projektů, jejichž cílem je zlepšit kvalitu životního prostředí na severu Čech. Mezi třináct severočeských měst a obcí letos rozdělila celkem 1 550 000 korun. Z darů jsou financovány sociální, vzdělávací či ekologické projekty. Již během května společnost Unipetrol RPA uzavřela smlouvu o vzájemné spolupráci s Ústeckým krajem, na jejímž základě mu poskytla pro letošní rok dar 2 000 000 korun. V nedávné době jsme se také například podíleli na vysazování ryb do řeky Bíliny nebo jsme napomohli k zahájení chráněného sokola stěhovavého v areálu Chemoparku Záluží.

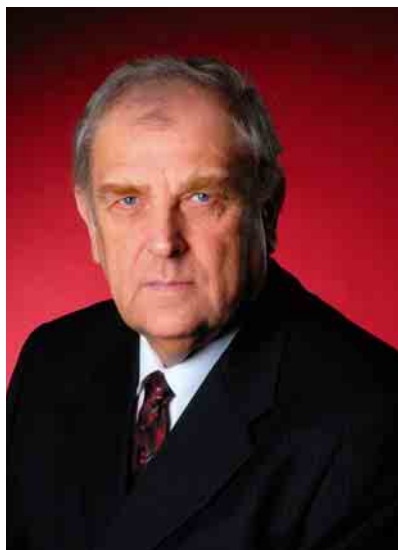
Skupina Unipetrol

Společnost Unipetrol Doprava je součástí skupiny Unipetrol, která se zabývá zpracováním ropy, distribucí pohonných hmot a petrochemickou výrobou. Ve všech těchto oblastech patří k významným hráčům nejen v České republice, ale i na středoevropském trhu. Vlastní rafinerie s celkovou roční kapacitou 5,5 milionu tun zpracované ropy, navazující petrochemickou výrobou, více než 330 čerpacích stanic a zaměstnává zhruba 4 000 lidí. Významná část produktů skupiny se vyváží do zahraničí, 9 % tržeb pochází z Německa, 7 % ze Slovenska a 3 % z Polska. Od roku 2005 je Unipetrol součástí největší středoevropské rafinérské a petrochemické skupiny PKN Orlen.

Motto:

Svět neplatí za to, co člověk umí, ale platí za to, co člověk udělá s tím, co umí.
Laurence Lee

Vážení čtenáři,

poprvé v historii vydávání našeho časopisu jsme se rozhodli, že se budeme podrobněji věnovat pohledům na politiku, a to v jednom z výkladů - totiž správa věcí veřejných. Již delší dobu si začínáme uvědomovat, že pro naše podnikání a prosperitu není jedno, kdo obsadí politické posty a vytvoří pravidla, kterými se musíme řídit a mnohdy pod vizí - ať to stojí, co to stojí. Před posledními parlamentními volbami HK poprvé v historii pozvala k prezentaci lídry politických stran, které se ucházely o přízeň voličů, a nechala si vyprávět o cílech - ovšem pokud vyhrají volby. Ale realita je poplatná spletené koalici dohodě - jako jakési bianko omluvenky pro to, co by se dalo, kdyby bývalo bylo, ale neudělalo, protože koaliční partner má trochu jiný názor. Opět se nám podařilo oslovit řadu osobností k prezentaci názorů na dané téma, ovšem daleko více oslovených osobností se možností prezentace názorů na toto téma a konkrétně položené otázky vzdalo.

O hlavní rozhovor jsme požádali tentokrát místopředsedu senátu Petra Pitharta, se kterým jsem si vyměňoval názory nejen na politiku jako takovou, ale také na komoru, a došlo i na známou a stokrát omílanou kauzu zvanou limity těžby uhlí. Právě za vlády, jejímž premiérem byl Petr Pithart, vznikaly komory, ale i limity - doporučuji pročíst. Svě si na současný systém politického zastoupení a reálné dopady řekla Vladimíra Dvořáková, profesorka politikologie na Vysoké škole ekonomické v Praze. O komorách a podnikání se po sedmi letech v EU zamyslel viceprezident HK ČR Zdeněk Somr. Na podobné téma působnosti komor v SRN je zaměřen příspěvek z naší partnerské komory v Halle-Dessau. Veřejnou správu jako nástroj realizace politiky podrobil kritickému pohledu Václav Netolický z VŠFS. Se zájmem jsem si přečetl „nevšední dvoustranu“ Lucie Bartoš a Martina Strakoše. Politika jako hlavní téma přinesla celou řadu zajímavých názorů a jistě si je každý na dalších stránkách najde. Bohužel se nám do dnešního vydání nepodařilo vměstnat slíbenou procházku po stávajícím průmyslovém potenciálu Mostecká - tak určitě v příštím čísle. A prosím najděte si také velmi starý citát snad pana Cicera - možná se leckdo tak jako já podiví.

Vážení čtenáři,

k mému a možná nejen k mému pocitu smutku naše politická scéna předváděla a předvádí další politické tragikomedie od úsměvného boje zprvu o čest jednoho předsedy, následně operativně překvalifikovaným na ohrožující fašizující tendence ve státní správě, následující „stávkou ministrů“, až po skutečné, ale už neúsměvné a absurdní pokusy o vyřazení státu z jeho základní role toho posledního arbitra zajišťujícího prosazení vůle většiny k všeobecnému prospěchu. Zde mám na mysli zamýšlenou novelu horního zákona a bylo by od nás nemoudré a nezodpovědné, abychom nevyužili všech mediálních prostředků k razantnímu protestu. Mluvím o pokusu o vypuštění vyvlastňovacích paragrafů z onoho zákona a odsunutí státu jako vlastníka nerostného bohatství do role trapného diváka absurdního divadla, třeba jen i s jedním hercem, posledním bojovníkem, hrajícím svoji životní roli. Protože vzhledem k našemu prostému lidskému žití a přežití platí, že „to, co neumíme vypěstovat a ulovit, musíme vytěžit“, je toto počin tak neskutečný, že snad i na našich stránkách se takovému výkladu správy věcí veřejných (abychom zůstali u hlavního tématu) škoda dále věnovat. K jednomu z opravdu velkých témat politiky, která se i nás a našich zaměstnanců dotýká, však patří problematika sociální. Na bázi příkladu budoucnosti hypotetické, předloni narozené holčičky a chlapečka, jsem se pokusil vymoci z ministra práce a sociálních věcí východisko a praktické zafungování dnes realizovaných „reform“. Jak se to povedlo, posuďte sami a najdete to v tradiční rubrice JOJO.

K velké politice však neodmyslitelně patří také ta malá a jsem velmi rád, že se naši komoře daří udržovat velmi dobré vztahy a smluvní spolupráci s naším „malým“ politickým prostředím, tedy magistrátem a radnicemi našich měst a obcí. Bohužel jsme museli, ne z naší, tedy komorové, viny načas přerušit smluvní spolupráci se současným vedením města Litvínova a ve spolupráci s Litvínovskem jako takovým využívat kontakty přímé. Pro potěchu oka vám na následujících stránkách nabízíme také pohledy na radnice našich měst a obcí, kde máme i naše komorová kontaktní místa.

Přeji krásné podzimní dny.
Rudolf Jung

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Jaromír Drábek

S dnešní JOJO otázkou jsme se obrátili na ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka.

Vážení pane ministře, přestože vítáme a podporujeme vaše úsilí v oblasti řešení důchodové problematiky, které je pro rozumně uvažujícího člověka nesporné a podpory hodné, přece jenom se při uplatnění prosté matematiky či spíše počtů ukazují jisté pochybnosti.

Holčička narozená v roce 2009 se dožije pravděpodobně věku 80,5 roku, chlapec je na tom hůře, dožije se 74,3 roku. Zdravá délka života - jinak „věk schopnosti pracovat obvyklým způsobem“ je v ČR stagnující a z údajů posledních let je u žen 63,3 a u mužů 61,2 roků. Víze odchodů do důchodů se v připravované penzijní reformě pohybuje zhruba na hranici 70 let. Naskytá se tedy praktická otázka: Kde a u koho si lidé odpracují onen rozdíl mezi tou zdravou délkou života a plánovaným odchodem do důchodu v hospodářském systému založeném na průmyslu? A jistě víte, že min. 50 % zaměstnanců pracuje v průmyslu, dopravě a stavebnictví. Ono přece již dnes skupina nezaměstnaných nad 50 let atakuje hranici 20 %.

O věku odchodu do důchodu u namáhavých profesí se stále jedná, stárnutí populace je ale nesporným faktem. Vloni bylo podle statistik 10,5 milionu obyvatel ČR, z toho 3,8 milionu nad padesát let. V roce 2050 nás podle prognóz bude 9,4 milionu a lidí nad padesát už 4,8 milionu. Zatímco dnes připadá na jednoho důchodce 1,8 ekonomicky aktivních lidí, bez systémových změn to bude v roce 2050 asi 1,2. Změny systému jsou tedy nevyhnutelné, doslova nutné. Budeme se muset „postarat“ i sami. Je zřejmé, že kvůli stárnutí populace budeme muset přivyknout víceprofesním kariérám, přičemž se budeme muset přizpůsobovat svým fyzickým možnostem. Je potřeba, aby se na toto zaměřila aktivní politika zaměstnanosti v budoucnu.

Jaromír Drábek

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

vedoucí redakce: Mgr. Iva Čerňanská
redakční rada: předseda Ing. Roman Viktora

členové: Mgr. Iva Čerňanská, Lucie Bartoš,
Lenka Povová, Monika Rosová

sazba a tisk: Reklamní agentura Daniel s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2500 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribuci zajišťuje Mediaservis s. r. o. Případné reklama-
ce uplatňujte na telefonním čísle: 724 553 119.

Neoznačené fotografie: archiv OHK Most

Editorial, JoJo 3

Čísla bez komentáře 4

I v regionu je ve spolupráci cesta k prosperitě 5

Podpora zaměstnávání seniorů & důchodová reforma 6 - 7

Vystudovat „na politika“ nelze 8 - 11

Mužský a ženský pohled 12 - 13

Kraji pomůže skutečná podpora podnikání 14

HK po 7 letech v EU 16 - 17

Certifikace ve veřejné správě 18 - 19

Systém poměrného zastoupení – a co dál? 22 - 23

Jak jsme budovali novou veřejnou správu 24 - 25

Mravní a duchovní obsah české politiky 26 - 27

Politická a podnikatelská etika 28 - 29

Labská vodní cesta 30

Politická odpovědnost v kotli aktuálního dění 31

„ROVNÁ PÁTEŘ“ očima doktora 32

CzechInvest pomáhá podnikatelům 34 - 35

Info úřadu 36

Povinné členství v průmyslových a obchodních komorách 37

Jaké budou daně? 38

Co se do TEMA nevešlo - viz webové stránky OHK Most

Čísla bez komentáře

1. Minimálně jednu miliardu korun zaplatili daňoví poplatníci v uplynulých 10 letech za studie, analýzy či kompenzace za „státní“ projekty PPP (public private partnership), které v režii českých vlád nikdy nevznikly. (HN 8.7)
2. Obecním projektům PPP se daří – odhadovány jsou za 50 miliard.
3. Holčička narozená v roce 2009 se dožije pravděpodobně věku 80,5 roku, chlapec je na tom hůře, dožije se 74,3 roku. Zdravá délka života – jinak „věk schopnosti pracovat obvyklým způsobem“ - je v ČR stagnující a z údajů posledních let je u žen 63,3 a u mužů 61,2 roků. Víze odchodu do důchodu se v připravované penzijní reformě pohybuje zhruba na hranici 70 let. (HK 19.7. – Luboš Smrčka)
4. 4,5 bilionu korun činily v roce 2010 tržby českého průmyslu, což je meziroční nárůst o 9 %. Z toho 65 % připadá na firmy s více jak 250 zaměstnanci.
5. 45 milionů tun je zhruba roční produkce hnědého uhlí v ČR, 1,3 milionů tun hnědého uhlí se z ČR vyveze a 6,5 milionů tun může v příštích letech chybět českým teplárnám.
6. O 5 miliard korun vzrostly dluhy českých domácností, a to jen u bank a finančních institucí na 1,085 bilionu korun.
7. Zadluženost podniků v ČR se v červenci meziročně zvýšila o 41 miliard na úctyhodných 941 miliard korun.
8. Státní dluh České republiky se od počátku letošního roku do konce června zvýšil o 68,8 miliardy korun na 1,41 bilionu Kč. Na každého Čecha tak připadá dluh přes 134 tisíc korun.
9. Čeští prvňáčci nastupují do nejhudších základních škol na evropském kontinentu s výjimkou Balkánu. Český stát investuje do provozu základních škol necelých 6 promile HDP. Ze srovnání Eurostatu vyplývá, že to je nejnižší podíl v celé Evropské unii. Průměrná evropská země investuje do nejmenších žáků dvojnásobek, některé severské státy i třikrát vyšší částku.
10. Tato čísla si prosím přečtěte na straně 23 v kontextu s příslušným článkem.

INFORMAČNÍ KOUTEK EUROPE DIRECT MOST

inzerce

Portál Vaše Evropa – praktické informace pro podnikatele

Přemýšlíte o expanzi svého podniku do zemí Evropské unie? Nevíte, jak začít podnikat v jiném evropském státě? Nevíte si rady s účetnictvím nebo daněmi v Polsku? Chtěli byste se zorientovat na německém trhu? Zamyšlíte poskytovat své služby v Norsku? Přebíráte firmu v Bulharsku? Rušíte pobočku v Portugalsku? Či dokonce plánujete expandovat mimo EU?

Na všechny otázky vám pomůže odpovědět portál Vaše Evropa – průvodce podnikáním v Evropě, na kterém naleznete vícejazyčné praktické informace a online služby státní správy pro firmy, které chtějí podnikat v jiném státě. Informace poskytují společně Evropská komise a vnitrostátní orgány.

Podnikatelé mohou získat aktuální informace v oblasti podnikání z Evropské unie u informačního centra EUROPE DIRECT MOST, které je součástí evropské sítě Europe Direct zřízené Evropskou komisí. Sídli na studijním středisku Vysoké školy finanční a správní, o.p.s., ulice Pionýrů 2806 v Mostě. Tel.: 476 700 299, ed-most@vsfs.cz, www.europedirect.cz.

Úřad OHK

Politika a podnikání - i v regionu je ve spolupráci cesta k prosperitě

Poznejme sami sebe a naše partnery

Jsmo největší českou Okresní hospodářskou komorou Most (OHK Most), máme 250 členů, kteří zaměstnávají přibližně 60 % zaměstnanců. Chceme jako reprezentant podnikového prostředí regionu být slušným korektním a užitečným partnerem politickému prostředí, hájícím zájmy našich členů se společným cílem zajistit prosperitu regionu, ve kterém žijeme a podnikáme. Velmi rádi vítáme v našich řadách další podnikatele, a to nejen z Mostecka.

Jedním ze základních nástrojů k realizaci našich cílů je práce s formou a prostřednictvím Odborných sekcí (OS), kterých máme 15:

- OS vzdělávání
- OS cestovního ruchu a obchodu a služeb
- OS stavební
- OS dopravní
- OS podpory podnikání
- OS energetika
- OS firem se zahraniční majetkovou účastí
- OS Řemesla
- OS Životního prostředí
- OS firem s prokazatelným systémem řízení
- OS Průmyslu
- OS Zdravotnictví
- OS podnikatelek

Sekce podnikatelů města Litvínova
Sekce podnikatelů Obrnice

Máme smlouvy o spolupráci s městy: Most, Lom, Meziboří, Horní Jiřetín a obcemi Bečov, Havraň, Lišnice, Nová Ves v Horách, Obrnice, Skršín, Braňany, Hora Svaté Kateřiny.

Udržujeme komunikační vztahy s orgány správy státu v regionu.

Máme dohodu o spolupráci s partnerskou Agrární komorou Most-Teplíce.

Dlouhodobě spolupracujeme s Euroregionem Krušnohoří, také na základě smlouvy o spolupráci.

Provozujeme 12 kontaktních míst OHK Most na obcích – Havraň, Nová Ves v Horách, Obrnice, Skršín, Meziboří, Lom, Braňany, Horní Jiřetín, Hora Svaté Kateřiny, Bečov, Lišnice a KM v Business Centre Litvínov.

OHK Most má dohody o spolupráci s IHK Halle-Dessau, IHK Chemnitz a HWK Chemnitz ze SRN.

Vzorkovna výrobků Mostecka

Na základě dohody o spolupráci s IHK Chemnitz bylo 26. 10. 2000 zřízeno Kontaktní středisko pro česko-saskou hospodářskou spolupráci. Úkolem střediska je zprostředkovávat kontakty mezi podnikatelskými subjekty a pomáhat navazovat mezinárodní spolupráci.

2. dubna 2002 byla dojednána spolupráce s Komorou SNS (Společenství Nezávislých Států) a na OHK Most bylo zřízeno kontaktní místo pro spolupráci.

Při naší OHK působí od 21. 9. 2001 také Kontaktní a pracovní místo Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

Máme 100 % vlastněnou dceřinou společnost KOMORA s.r.o., která poskytuje kvalitní a cenově dostupné služby při certifikaci stávajících, mezinárodně uznávaných certifikátů v oblastech řízení jakosti, environmentálního managementu, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, bezpečnosti informací, managementu sociální odpovědnosti apod. v souladu s potřebami trhu a požadavky zákazníků.

Na základě certifikace ze dne 17. prosince 2003 pracuje náš úřad dle ČSN EN ISO 9001:2001. Certifikace se vztahuje na: Organizace zajišťování poradenských, konzultačních a vzdělávacích služeb a činností.

V prosinci 2006 proběhl recertifikační audit a certifikovaný systém managementu jakosti se vztahuje na: Organizaci zajišťování odborných poradenských, konzultačních a vzdělávacích služeb

a činností, přípravu, administraci a realizaci projektů z dotačních titulů a prokazování způsobilosti členů Hospodářské komory České republiky vůči třetím osobám.

V roce 2002 získali zaměstnanci úřadu certifikát IES (Euroficer). Tento certifikát získaly také některé pracovnice radnic na obcích, kde provozujeme kontaktní místa.

1. 11. 2007 byla na úřadě otevřena ověřovatelská kancelář Czech Point, která vydává ověřené výpisy z registrů Informačních systémů veřejné správy – Obchodní rejstřík, Živnostenský rejstřík, Katastr nemovitostí, Rejstřík trestů, Registr řidičů - výpis bodového hodnocení osoby, Seznam kvalifikovaných dodavatelů, Registr Ministerstva životního prostředí - MA ISOH, Insolvenční rejstřík, dále ověřujeme shody opisu nebo kopie s listinou a ověřujeme pravost podpisu.

V roce 2011 řešíme řadu projektů – IDEA, Podnikáme zodpovědně II, Podnikáme zodpovědně III, Řemesla, Jak se co dělá, Procházky revitalizovanou krajinou Podkrušnohoří, Inovace a modernizace vzdělávacích programů VOŠ (IVOS), Institut a síť pro vzdělávání a trénink v obecných kompetencích zaměřených na podnikatelské dovednosti (INET). V letošním roce zahajujeme projekt s HWK Chemnitz o možnostech získání mistrovského osvědčení pro vybraná řemesla. Dlouhodobě realizujeme vlastní projekt „Dobrého listu komory“ pro absolventy škol.

úřad OHK Most

Městský úřad Litvínov

Podpora zaměstnávání seniorů & důchodová reforma

Ministra Drábka v otázce JOJO doplňuje následujícím článkem
PhDr. Eva Sikorová:

Ve většině vyspělých států je již v současné době důchodový věk 65 let a v řadě z nich se uvažuje o posunu na 67 či i více let, někde se tak již stalo. Neukazuje se, že by toto nastavení bylo považováno za neefektivní a bylo od něj ustupováno. S ohledem na to, že důchodového věku 65 let bude v ČR dosaženo až v horizontu 20 let, lze považovat uvedené obavy za nedůvodné. Na obecné protesty různých expertů bez konkrétního zdůvodnění je obtížné reagovat, nicméně je nutné opustit nesprávný pohled na otázku seniority a přestat považovat za staré občany ve věku 55 let, kteří budou mít před sebou v průměru ještě 30 či 40 let života. Společnost, kde by jednotlivci strávili 2/3 a více života v neaktivitě, nelze považovat za životaschopnou. Také co se týká nemocnosti či pracovní neschopnosti, tak ta v posledních letech výrazně klesá, takže se zdá, že se daří tuto problematiku řešit.

Nejen česká ekonomika je v posledních letech negativně ovlivněna demografickým vývojem, jehož vliv opětovně zesílil po odeznění krize. V kontextu demografického stárnutí je zásadní dosažení národního cíle politiky zaměstnanosti – zvýšení celkové míry zaměstnanosti ve věkové skupině 20 - 64 let na 75 %. Kromě hlavního cíle si ČR v oblasti zaměstnanosti stanovila jako dílčí cíl zvýšení míry zaměstnanosti starších pracovníků 55 - 64 let na 55 %. Přechod mezi ekonomickou aktivitou a ekonomickou neaktivitou by měl být více flexibilní. Důchodový věk by neměl stavět jedince před volbu pouze mezi dvěma možnostmi, mezi úplným odchodem z trhu práce a plným setrváním na trhu práce. Zaměstnavatelé by měli ve spolupráci se sociálními partnery rozvíjet politiku vůči starším a bývalým zaměstnancům a podporovat je ve větší a kvalitnější účasti na trhu práce. Starší osoby mohou setrvat déle na trhu práce, pokud k tomu dostanou příležitost a budou pro ně vytvořena kvalitní pracovní místa. Právě proto byla přijata řada opatření na prodloužení pracovní kariéry starších osob, včetně souběhu pobírání starobního důchodu a pracovního příjmu.

Vláda usnesením ze dne 9. ledna 2008 č. 8 přijala Národní program přípravy na stárnutí na období let 2008 až 2012, strategický dokument, který stanovil cíle a opatření, která je třeba přijmout v konkrétních oblastech v kontextu demografické-

ho stárnutí a sociálních změn. Cílem je zajistit, aby dílčí politiky adekvátně reagovaly na tyto změny a na potřeby a problémy starších lidí. Program vychází z předpokladu, že ke zvýšení kvality života ve stáří a k úspěšnému řešení výzev spojených s demografickým stárnutím je nezbytné zaměřit se na následující prioritní témata: aktivní stárnutí, prostředí a komunita vstřícná ke stáří, zlepšení zdraví a zdravotní péče ve stáří, podpora rodiny a pečovatelských služeb, podpora participace na životě společnosti a ochrana lidských práv.

Prioritami z pohledu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR jsou podpora podnikání všech osob, podpora tvorby strategií zaměstnavatelů vůči starším zaměstnancům a zvýšení jejich zaměstnanosti, podpora rodiny, zlepšování funkčního zdraví seniorů, zabránění diskriminaci na základě věku, ochrana seniorů v rizikových situacích (ochrana proti zneužívání a násilí), zvyšování povědomí lidí o stárnutí a stáří (vytvoření vhodných informačních a komunikačních nástrojů k tomuto účelu) a rozvoj spolupráce mezi státní správou, regionální a místní samosprávou, neziskovými organizacemi a sociálními partnery.

Výchozí opatření pro posílení zaměstnanosti a zaměstnatelnosti starších občanů formuluje zmíněný Národní program přípravy na stárnutí. Příklady jednotlivých opatření, kde je MPSV gestorem či spolupracuje, uvádíme níže:

V rámci programů zaměstnanosti nabízet starším osobám speciální programy rekvalifikace a poradenství. Nezaměstnaným osobám starším 50 let povinně nabízet individuální akční plány (IAP) s komplexním řešením situace.

Zvýšit nabídku a dostupnost celoživotního vzdělávání pro zaměstnavatele a zaměstnance. Podporovat zaměstnavatele a zaměstnance investující do zvyšování znalostí a dovedností starších pracovníků a zaměstnavatele poskytující podmínky pro postupný odchod do důchodu a podmínky pro zaměstnávání důchodců.

Ve spolupráci se sociálními partnery a příslušnými ministerstvy vyhodnotit možnost a účelnost zavedení jednotlivých druhů finanční motivace a podpory zaměstnavatelů a zaměstnanců k dalšímu vzdělávání a vzdělávání a zaměstnávání starších osob.

Zvyšovat povědomí o přínosu věkové různorodosti na pracovišti, o dobré praxi v oblasti „age managementu“ a řízení lidských zdrojů, o věkové diskriminaci a ochraně proti diskriminaci.

Monitorovat zkušenosti zaměstnavatelů se staršími pracovníky, využívání krátkodobých pracovních smluv a snížených pracovních úvazků a zkušenosti s diskriminací v jednotlivých sektorech a regionech. Podporovat výzkum v této oblasti.

V rámci podpory podnikání přijímat taková opatření, která zohledňují specifika a znevýhodnění starších osob a zvyšují jejich motivaci k podnikání. Zvýšit informovanost důchodců o možnostech pracovního uplatnění. Podpořit vznik informačních zdrojů, které budou seniorům poskytovat informace o možnosti profesního i mimoprofesionálního uplatnění.

Pro naplnění těchto opatření jsou postupně vytvářeny podmínky. Pro starší pracovníky z řad nezaměstnaných jsou využívány nástroje aktivní politiky zaměstnanosti (APZ) na podporu zvýšení zaměstnatelnosti, a to zejména zařazování do rekvalifikačních kurzů. V roce 2010 se rekvalifikací zúčastnilo celkem 38 945 uchazečů o zaměstnání. Ze skupiny fyzických osob starších 50 let věku bylo do rekvalifikací zařazeno 14 726 uchazečů o zaměstnání. Osoby ve věku nad 50 let se na rekvalifikaci podílely 19,2 %. Novela zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, stanovila nová pravidla pro vypracování, aktualizaci a hodnocení Individuálních akčních plánů, které je povinen vypracovat úřad práce v součinnosti s každým uchazečem o zaměstnání, který je nepřetržitě v evidenci úřadu práce déle než pět měsíců. Trvalé formy podpory jsou integrovány do zákona o zaměstnanosti. § 33 se věnuje otázce Zvýšené péče při zprostředkování zaměstnání těm uchazečům o zaměstnání, kteří ji pro svůj zdravotní stav, věk, péči o dítě nebo z jiných vážných důvodů potřebují. V odst. e) jsou to fyzické osoby starší 50 let věku. Zákon o zaměstnanosti Část 5. Hlava 1 § 104 – 107 definuje trvalá opatření na podporu zaměstnanosti.

V rámci nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti existuje nástroj „společensky účelné pracovní místo zřízené za účelem zahájení samostatné výdělečné činnosti“. Úřad práce zaměřuje svou pozornost přednostně na kategorii uchazečů o zaměstnání

starších 50 let. V roce 2010 byl poskytnut příspěvek na zřízení takového místa 57 osobám nad 50 let, což představovalo 1,92 % všech poskytnutých příspěvků.

Zaměstnavatelé investující do zvyšování znalostí a dovedností jsou podporováni např. v rámci investičních pobídek, kdy získávají prostředky na školení a rekvalifikace zaměstnanců (tj. také starších pracovníků).

V období od září 2008 do dubna 2009 byl Výzkumným ústavem bezpečnosti práce, na základě výzvy MPSV, řešen úkol „BOZP a rizikové faktory pracovníků nad 50 let – uplatnění starších osob v pracovním procesu s návrhy na opatření na úrovni odvětví a podniku“ (projekt HR 177/08). Výsledkem bylo vymezení a identifikace problémů cílové skupiny zaměstnanců ve věku 50+ zejména z pohledu kvality pracovního života, pracovních podmínek, BOZP včetně identifikace rizik. Byly zmapovány a analyzovány stávající bariéry a možnosti při podpoře setrvanosti starších osob na trhu práce a vytipovány možné způsoby řešení. S výsledky byla seznámena Rada vlády pro BOZP a Rada vlády pro seniory a stárnutí populace. Výsledky byly v rozsahu závěrečné zprávy zveřejněny na internetových stránkách MPSV na adrese <http://www.mpsv.cz/cs/7850>.

PhDr. Eva Sikorová,
oddělení koncepcí a analýz MPSV

„Vybledlé“ tváře politiků na billboardech

(... a nebo příprava na příští volby?)

LITVÍNOVSKÁ
VZDĚLÁVACÍ
SPOLEČNOST
s.r.o.

LS

LITVÍNOVSKÁ VZDĚLÁVACÍ
SPOLEČNOST POMOHLA
NAJÍT ZAMĚSTNÁNÍ
JIŽ 99 LIDEM.

Jiřina Doležalová a Ing. Jakub Staněk,
projektoví asistenti společnosti

inzerce

Nová vzdělávací instituce pracuje ve svých nových vzdělávacích prostorech v Litvínově ve Smetanově ulici teprve 12 měsíců.

Od té doby realizuje řadu aktivit zaměřených na vzdělávání, ale i na pomoc zaměstnavatelům či zprostředkování zaměstnání zejména těm, kteří nové zaměstnání opravdu nutně potřebují. Díky jejímu zapojení do projektu „Mikroregiony – Budoucnost patří kvalifikovaným“ se za téměř šest měsíců podařilo umístit na trh práce necelou stovku uchazečů o zaměstnání. Zaměstnavatele si pro naše klienty opravdu dobře vybíráme. Cílem naší činnosti je najít pro naše klienty opravdu udržitelné zaměstnání a podnikatelům zprostředkovat motivované a kvalifikované zaměstnance.

Jádrem úspěchu je především výborná činnost našich osobních poradců. Na nich spočívá ta nejdůležitější úloha dát do souladu potřeby zaměstnavatelů a možnosti klientů. Pokud se to podaří, je úspěch na stole. Do této doby jsme zprostředkovali zaměstnání pro 45 osob, které nastoupily pracovní poměr u měst a obcí, zejména v regionu Litvínova. Do malých a středních podniků nastoupilo celkem 38 osob a další našly zaměstnání v neziskovém sektoru či u malých živnostníků. Více informací můžete získat na www.liv-litvinov.cz. Pokud i Vy potřebujete pomoc v oblasti zaměstnání či vzdělávání, neváhejte nás kontaktovat.

Litvínovská vzdělávací společnost s.r.o.
Smetanova 483, Litvínov
pevná: 414 120 260 mobil: 734 314 685

Vystudovat „na politika“ nelze

Doc. JUDr. Petr Pithart

*Motto : Nejsme odpovědni pouze za to co děláme, ale i za to co neděláme.
Moliere*

Redakce:

Po celou dobu vydávání našeho časopisu se poprvé chceme věnovat „nepodnikatelskému“ tématu, kterým je „Politika“ v obsahu asi všeobecně nejuznávanější definice – správa věcí veřejných. K tradičnímu hlavnímu rozhovoru jsme tentokrát vyzvali významnou a známou osobnost veřejného a politického života, dnes místopředsedu Senátu Doc. JUDr. Petra Pitharta, také vysokoškolského učitele, historika a politologa. Diskusním partnerem našeho „elektronického mostu“ je tradičně předseda OHK Most ing. Rudolf Jung.

Jung:

Pane místopředsedo, je mi potěšením uvítat vás na stránkách našeho časopisu k diskusi o politice ve vztahu k našemu, tedy podnikatelskému prostředí.

Slovo politika ve svém původním řeckém významu je přiřazena k pojmům město a správa obce. V našem jazyce, stejně jako třeba nám podnikatelům blízké slovo komora, je obdařeno mnoha významy a doplňky - hospodářská, fiskální, státní, rozpočtová, mírová, úvěrová, měnová, stabilizační a mohl bych já i Vy pokračovat do odvozených oblastí o politickém a třeba volebním systému, politických stranách, politické moci apod. Je v tom z hlediska

frekvence použití pojmu politika poměrně chaos, pro mnohé a bohužel i přímé aktéry zmatečno. Ale asi všechny tyto pojmy jednoho společného jmenovatele mají, nebo měly by mít. Tím je podle mého veřejný statek, veřejné peníze, tudíž v rámci rozhodovacích procesů již zmíněná správa věcí veřejných. Mají-li ovšem ony veřejné statky v obecném slova smyslu vznikat, musíme se podívat na zdroje, které fakticky onu politickou činnost umožňují – jde samozřejmě o peníze. Tím se s trochou fantazie dostáváme do sfér podnikatelského prostředí, kde jedině ony zdroje můžou a také vznikají. Dostáváme se logicky do pojmů politika a podnikání, které bez sebe v moderní společnosti nemohou existovat a vzájemně se ovlivňují. Vnitřní a vzájemné vztahy se pro praktický život poměrně těžko stanovují, protože m.j. do této pomyslné hry vstupuje jedinec či něčím spojená skupina a míra vzájemného ovlivňování do jakéhosi optimálního stavu je asi předmětem dlouhodobého vývoje, možná i tradic. Všechny výkmyty z ideálních stavů jsou společností drazé vykupovány, což se u nás zřejmě děje.

Jaký má názor na tyto základní úvahy o těchto pojmech ve vás, od politika vnitřně vymezený vysokoškolský profesor a politolog. Neměli bychom se shodnout na základních výkladových pojmech, abychom byli všichni přesvědčeni, že vždy mluví-

me pod jedním slovem o tomtéž? A jdeme v tomto tím správným směrem?

Pithart:

Vážení, děkuji vám za pozvání na stránky vašeho časopisu. Je skvělé, že jste v Mostě ochotni pouštět se do tak fundamentálních (a těžkých!) otázek.

Takže politika a podnikání – jaké jsou či měly by být mezi těmito základními aktivitami vztahy? Mezi sférou veřejnou a plus mínus soukromou?

Začnu ještě více od lesa než vy: naše euroatlantická civilizace stojí na dualitě moci světské a duchovní, jinými slovy na tom, že duchovní otázky (víry, přesvědčení, světonázoru) a otázky správy věcí veřejných se nesmějí překrývat. Tím méně mohou být soustředěny do jednoho místa, do jedné rukou. Tím se lišíme od jiných civilizačních okruhů – aktuálně od islámu, ale také už po staletí od pravoslaví (tzv. cesaropapismu: car a „papež“ tam jedno jsou, ať už se nazývají jakkoli). To je případ dnešního Ruska s prezidentopapežem (momentálně premiéropapežem) Putinem. To ale nestačí. Abychom mohli v tom našem civilizačním okruhu mluvit o otevřené, demokratické společnosti, je třeba zajistit ještě další „oddělení“, totiž politiky a ekonomiky. To se v poslední době nedaří, naopak, jsme bohužel svědky prorůstání politických a ekonomických zájmů. Když do tohoto prorůstání zapletete soudy, státní zastupitele a policii („orgány činné v trestním řízení“, ale také třeba obchodní soudy), mluvíme právem o mafii.

Politika má pro sféru podnikání stanovovat obecná, srozumitelná a vymahatelná pravidla a zaručit, že také vymáhána budou, a v případě jejich porušování, že budou přestupníci trestáni: hlavně rychle trestáni. Rychle je často důležitější než tvrdě.

Vás určitě zajímá, kolik těch pravidel má být. A jaká mají být, třeba jak podrobná. Toho se týká dnešní spor (u nás trvajících celých těch 22 let) o míru regulace. V osmdesátých a devadesátých letech se v anglosaském světě prosadil trend na deregulaci – to je to, čemu se říká „reaganoekonomika“. Západ tím reagoval na své problémy, u nás však následování této cesty při zahájení ekonomické transformace mělo mimořádně zhoubné důsledky. My jsme – s dědictvím masově rozšířené „šedé“ ekonomiky reálného socialismu – potřebovali spíše přísnější než volnější pravidla. Neříkám, že pravidel mělo být víc, ale trvám na tom, že měla být přísnější a hlavně měla být důsledně vymáhána. Dlouho se věřilo, že trh si to zařídí (jeho „neviditelná ruka“) sám. Ale svět se od doby, kdy tuto chytlavou metaforu skotský filozof a ekonom 18. století Adam Smith vyslovil (sám se označoval za „morálního teologa“) hodně změnil. Vlastníci často podniky už neřídí, nýbrž manažeři a potažmo akcionáři, ekonomika je globální a vymyká se z působnosti teritoriálně organizované moci

a hlavně, mnoha lidem už nic neříká Desatero, ve které zakladatel liberálního ekonomického myšlení neochvějně věřil. Neviditelná ruka prostě už nefunguje. Pravidla proto potřebujeme o to víc. A pravidla „dělá“ politika, v parlamentní demokracii jsou to zákony.

U nás ovšem slovo regulace má ke všemu ještě další neblahý zvuk z doby nedávno minulé: regulace, to jsou pro mnoho z nás pořád ještě neblahé, pošetilé státní plány, dávané tehdy zákonem (!), nesmyslná směrná čísla, zkrátka jmenovitě, adresné rozkazy do podnikové sféry. Ve skutečnosti regulace jsou obecná, všechny stejně zavazují pravidla. Často jsou to omezení, ale omezující všechny stejně.

Jsem si jist, že jsme je osudově podcenili. Dostalo nás to – nejen nás – do finanční krize a zatím recese. Otázka zda a jak regulovat (například finanční sféru, zejména investiční banky) je na pořadu dne. Zatím se však žádná shoda nerýsuje: banky jsou už příliš silné a státy jsou na nich závislé.

A tak dnes regulujeme opět špatně: nikoli změnami pravidel, ale zase už jako před desítkami let: vláda tomu říká reformy, ale jsou to ve skutečnosti jen parametrické (číselné) změny směrem dolů, „škrtreformy“, žádná nová a lepší pravidla.

A tak jsou u nás hranice mezi politikou a podnikáním (především tím velkým podnikáním) fatálně rozmazané. Musíme s tím, především s tím, něco co nejrychleji dělat. Nejsem sám, kdo ví, co: konečně schválit tzv. služební zákon (platný už skoro deset let, ale se stále odkládanou účinností), který by zajistil úředníkům státu nezávislost na jakýchkoli vnějších vlivech (prosazování politických zájmů anebo dokonce korupčnictví). Kdekdo je pro, aby se tu udělalo - stačila by na to novelka, která by změnila jednu větu v závěru zákona, v přechodných ustanoveních. Když však přijde na věc, dost rukou pro se v parlamentu zatím nikdy nezvedlo prý to ještě není úplně systémové opatření, prý na to není dost peněz. Ve skutečnosti se jedna nebo druhá velká strana obává, že teď právě nemá ve státním aparátu dost svých lidí, soudí, že je třeba počkat na další volby, které určitě vyhrajeme a pošleme tam své lidi a pak je tam pěkně zafixujeme služebním zákonem...

A zatím poctiví podnikatelé trpí tím, že ti nepoctiví s politickou protekcí si skrze právě že závislé úředníky opatřují výhody, které svobodnou soutěž na trhu ničí. To je v jádru problém, jehož obecné jméno je korupce.

Politika má tuto svobodu podnikání chránit a garantovat. Místo toho z této svobody ukrájuje tím, že se sama pouští do podnikání: politické strany protěžují ty podniky, od kterých se jim dostanou „sponzorské dary“. To nemluvíme o jednotlivých politikách, kteří bohatnou jako „bývalí“ či „budou-

cí“ podnikatelé. Jeden takový byl nedávno ministrem dopravy, znáte ho nejspíše lépe než já.

Politiku je třeba odstavit od ekonomiky. Cest je mnoho, vesměs souvisejí s bojem proti korupci. Všichni jsou pro takový boj, ale skutek utek. Doporučuji sledovat, jak slova politiků souvisejí s jejich skutky: jak kdo konkrétně hlasuje.

Když budeme politiku zatracovat jako celek a trvat na tom, že všichni politici kradou, že politické strany jsou přežitek, říkáme si o nějakého diktátora, který si už vleče na Speaker's Corner českého Hyde Parku svoji bednu, aby z ní omámil masy sliby, jež sice nesplní, zato zavede v zemi diktaturu. Je třeba sledovat politiky, jak mluví a hlasují: konkrétně, jednoho po druhém.

Politiku je třeba zachránit, ale oddělit ji jasnými řezy od podnikání. To je vaše i naše odpovědnost.

Jung:

V naší době přetrvává v lidech jakási úcta k autoritám různých organizací. Je běžné číst a slyšet, že firma ta a ta uzavřela nějakou dohodu, že ten či onen stát je před bankrotem, že radnice udělala to či ono a také média jsou svými názvy chápána jako autorita a přesvědčení, že když je něco v novinách, tak na tom přece něco být musí. Ale ono to tak v praxi není. Obchodní smlouvu sice uzavírá firma s firmou jako právnické osoby, ale věcný obsah uzavřou zpravidla dva lidé, buď přímo majitelé nebo statutární zástupci, kteří chtějí spolu konkrétní obchod svými kapacitami realizovat. Tento příklad bychom mohli dále rozvíjet, ale podstatou je to, že role jedince v naší společnosti je velmi významná a zůstaneme-li u politiky, tak i tam. Společnost si vytvořila mechanismy k získávání a kontrole kvalifikačních předpokladů k výkonu takřka všech činností. Např. je velmi uklidňující pro pacienta, když u návštěvě lékaře vidí na stěně zarámovaný jeho diplom a navíc ví že jeho Lékařská komora dbá o jeho „dokvalifikování“ a dejme tomu etické chování. Toto je v podstatě systémová věc pro drtivou většinu činností. Ale jak je to s rolí jedinců v politice. Sice nevím kdo první pronesl větu, že politika je špinavé řemeslo, ale je zřejmé, že se o tom stále mluví a je to i vděčné mediální téma. Mne však zaujalo to slovo řemeslo. Jsme zvyklí na to, že řemeslník musí mít od společnosti doklad o své odborné způsobilosti. Ale jaká je, nebo měla by být vlastně požadovaná kvalifikace „placeného“ politika. Bylo by dobré si uvědomit, že do skupiny politiků nelze zahrnovat pouze tváře známé z titulních stran médií, ale celý řetězec zástupců systému, končících u starostů obcí. Je-li občanskou společností dáno politice právo rozhodovat o zásadních věcech života společnosti, pak logicky ve fázi legislativních procesů a následně i v jejich aplikacích, občané předpokládají špičkovou, případně slušnou odbornou úroveň znalostí a zkušeností vykonavatelů – dejme tomu tohoto

politického řemesla. Připočte-li se k tomu úsměvná bianko omluvenka zvaná politická odpovědnost, či politická nevěle, pak se naskytá zatím příliš neprezentovaná otázka o tom, jak to vlastně je s „kvalifikační“ politiků, a to prosím odshora dolů.

Pithart:

Vystudovat „na politika“ nelze. Politologové se zpravidla do politiky nehrnou.

Potkal jsme se od roku 1989 doma i ve světě s pěknou řádkou vysoce postavených, respektovaných politiků, kteří neměli žádnou vysokou školu, anebo měli, ale s politikou vůbec nesouvisela.

Politika nevyžaduje žádnou určitou odbornost – odborníky se politik musí obklopit, musí vědět, koho se má na co zeptat. Viděl bych dokonce jako klad, že politik zná své meze: ví, co všechno neví a nepředstírá, že to ví. Říci na kameru: „Nevím“ je ale pro některé politiky nad jejich síly. K jejich škodě. Lidé to zpravidla ocení.

Co politika od člověka vyžaduje, to se nenaučíte v žádné škole či rychlokurzu. Co to je? Zejména věrohodnost. Tu nezískáte ani na Harvardu, ani na Sorbonně či v Oxfordu. Musíte mít také schopnost přesvědčovat jiné. K tomu zase ale nestačí výmluvnost, slovní zásoba a vědomosti, jimiž se dokážete blysknout. Spíše musíte mít trpělivost a vůli nalézat kompromisy. Ta zase předpokládá empatii: měl byste se umět vžít do postojů i vašich politických protivníků. Co když mají v něčem pravdu? Co když z něčeho ustoupit nemohou? Musíte umět vyjednávat, aby se zprvu neslučitelné zájmy dokázaly sejít na přijatelném kompromisu. Samozřejmě, že věrohodnost předpokládá mít čisté ruce: zasloužená špatná pověst se snadno získá, a těžko se jí zbavíte.

Proč nejde o odbornost? V politice totiž nehledáte pravdu (a už vůbec ne pravdu s velkým „P“), nehledáte nejlepší řešení, ale řešení přijatelná. Nejlepší řešení pro vás je totiž vždycky nepřijatelné pro ty druhé. A obráceně.

Ptáte se ale na „kvalifikaci“. Když někdo uspěl (nestačí uspět jednou!) v obecních nebo krajských volbách, v komunální politice, když ho lidé opakovaně volí, je to jistá „kvalifikace“ i pro vysokou politiku. Pokud ho ovšem do volené funkce nedostřkala politická strana, třeba aby se mu odměnila za sponzorské dary.

Co se politik musí naučit „jako když bičem mrská“, to jsou pravidla (politické) hry. Stanovy spolku, zájmové organizace, politické strany. Jednací řády kupříkladu v Senátu jsou dány zákonem a nejsou zrovna jednoduché. Pro politika jsou denním chlebem. Politik je musí umět využívat v každé situaci. Že se pro politika nevyžaduje žádná určitá odbornost, neznamená, že by neměl být vzdělaný.

Naopak! Když ale dobře zvládne jeden obor, bude zpravidla schopen chápat i jiné obory, bude umět respektovat ty, kteří ho zvládli. Dobrý lékař – senátor bude umět naslouchat výkladu kolegy senátora – energetika, když budeme v Senátu projednávat zákon o obnovitelných zdrojích energie. Bude mu rozumět, i když bude některé pojmy slyšet poprvé.

Také jsem tím vším nechtěl říci, že u politika nezáleží na inteligenci. Čím ji má politik vyšší, tím lépe. Ale není tu jen ta inteligence, která se měří v testech, jimiž hledáme třeba další analogické číselné řady. Je také inteligence sociální a ta je, podle mého názoru, tou vůbec nejdůležitější kvalifikací pro profesi politika. Malér je v tom, že ta inteligence, která se měří na stupně IQ, vůbec nemusí odpovídat inteligenci sociální. To pak máme v politice chytré, mazané demagogy, štváče nebo přímo gaunery.

Myslím si, že lidé – voliči, když si s tím dají trochu práce a věnují tomu čas, rozpoznají velmi dobře, kdo je pro politiku kvalifikovaný. Bohužel, takových svědomitých voličů není mnoho. A pak spláčou nad výdělkem. Nebo nadávají na všechny politiky, na politiku vůbec a zapřísahávají se, že už volit nepřijdou.

Pak se ovšem dostanou do politiky také ti, kteří pro ni nemají vůbec žádnou kvalifikaci, vůbec žádné předpoklady, jen touhu po moci a po penězích.

Jung:

Každá skupina lidí, kteří mají společný zájem, nebo osud dříve nebo později dospěje k názoru, že se musí k prosazení svých zájmů sdružit, vygenerovat ty nejlepší představitele a působit společně. Pokud se jedná o zájmové spolky, jejich úspěšnost či neúspěšnost na celkový život a ekonomický vývoj společnosti prakticky nemá vliv. Ovšem pokud se jedná o skupiny, na kterých závisí prosperita společnosti a jednoduše řečeno i její „uživení“, pak je to situace jiná. V tomto případě mluvím o podnikatelem prostředí, které s trochou nadsázky musí skákat přes latku, jejíž výši nastavuje právě prostředí politické. Nemá-li dojít ke kolapsu, musí právě tato dvě prostředí v rámci pravidel spolupůsobit do optimálního stavu. Připustíme-li, že politické prostředí a jeho nástroj kterým je státní správa je přiměřeně zorganizována a hmotně zajištěna, pak u podnikatelského prostředí je to otázkou. Takřka v celém vyspělém průmyslovém světě tuto organizační roli hrají hospodářské a obchodní komory, které mají kromě povinného členství nějak jinak zaručenu účast všech podnikatelů na činnosti komory. I v ČR byla samostatným zákonem založena HK ČR a co se možná neví, její role byla tímto zákonem postavena na povinném členství, které ovšem v našich poměrech a hledání „vlastních“ ekonomických cest platilo asi 3 měsíce. Je známé, že podle mého úsudku nešťastným politickým rozhodnutím o zrušení povinného členství v Hospodář-

ské komoře ČR, si podnikatelské prostředí vedle systémově oslabené HK ČR vytvořilo celou řadu různých svazů a uskupení, které na naší scéně působí dodnes a podnikatelské prostředí značně znehledňují. Řadu kompetencí a agend, které jsou komorám vlastní a v podstatě daná i dnes platným zákonem, začal zajišťovat různými státními poradenskými agenturami nebo státní správou přímo náš bobtnající stát. Nelichotivá čísla o konkurenceschopnosti, vzdělanosti, daňové nepříhodnosti, jistě i korupci, situaci jen dokreslují. Dalo by se lačně argumentovat, že by slabá HK mohla někomu vyhovovat, ale jaký máte vy, pane místopředsedo, názor na role hospodářských a obchodních komor v systému tržního hospodářství...

Pithart:

Píšete „...a co se možná neví...“. Já tedy dobře vím! Zákon o hospodářské komoře, počítající s povinným členstvím, vypracovala vláda, které jsem předsedal a schválila jej ČNR. Hned po volbách v červnu 1992, ve kterých se OH (Občanské hnutí) nedostalo ani do FS, ano do ČNR, byl zákon novelizován. Argumentovalo se s příznačnou dobovou demagogií, že jde o přežitek socialismu (tehdy se lidé bohužel nechali snadno nachytat na lačném konstatování, že co je povinné, je socialistické). Přitom česká vláda, když zákon navrhovala, dobře věděla, co činí. Věděli jsme, že přinejmenším ve střední Evropě (SRN, Rakousko, Itálie) jsou silné komory s povinným členstvím jednak silnými partnery vlád, jednak garantují, že na co nedosáhne právo, to si vyřeší podnikatelé sami mezi sebou. Jistě si pamatujete, jak právo tehdy notoricky ztroskotalo ve snaze odlišit „neúspěšný podnikatelský záměr“ od podvodu. Všechno tehdy byly prostě jen omyly, nešikovnosti, myslel to dobře, ale holt se to nepovedlo... Od té doby lidé, když slyší slovo „podnikatel“, vybaví se jim nějaký podvodník... Je to těžce nespravedlivé, ale lidé zkrátka jen pomalu korigují své prvotní zkušenosti. Právo za potřebami čistoty podnikatelského prostředí kulhá ostatně dodnes, kdo jiný než vy to víte. Já jsem se proto ještě jednou, asi před osmi, deseti lety, pokusil znovu zavést, tentokrát de facto povinné členství (spolu s Otou Motejlem a Pavlem Rychetským) obnovit podle holandské inspirace, kde komora vede obchodní rejstřík, a tím nepřímo zasahuje všechny - i bez povinného členství. Neuspěli jsme. Je mi to líto. Víím, že je to špatně. Tehdy v polovině roku 1992 se toho změnilo víc: nově zvolená vláda Václava Klause se rozhodla nastoupit cestu angloamerického podnikání, jako kdybychom byli ostrovem někde v Atlantiku. Doma se však privatizovalo populární tehdy „českou cestou“ (nevyprodáme zemi cizincům!), do rukou domácích „kapitánů českého průmyslu“, později, jak se ukázalo, trapných bankrotářů. Třeba ještě jednou dodat, že o zrušení povinného členství se rozhodlo demokraticky, bylo výsledkem voleb. Takže zase až příště...

Jung:

Stále více občanů, institucí i podnikatelů si uvědomuje, že není radno podceňovat vliv politiky a jejích aktérů na podnikání a občanský život. Dala by se jistě nalézt celá řada témat, ale jedním takřka klasickým je v poslední době životně důležité téma energetiky. S vaším jménem, respektive s vládou jejímž jste byl premiérem, je spojována vládní vyhláška o stanovení územně ekologických limitů těžby hnědého uhlí. Myslím, že nenajdeme klasičtější příklad, jak se z odborného problému vyvinul problém politický. O tomto tématu bylo napsáno v poslední době velmi mnoho a předpokládám, že jako zodpovědný a dle mého přesvědčení plně „kvalifikovaný“ politik jste stejně jako my v „obrazu“, kdy právě některé politické reprezentace zcela ignorují nesouhlasné názory podnikatelských a jiných institucí s nevyužitím uhelných zásob a ve snaze obětovat cca 850 milionů tun hnědého uhlí vrhají českou energetiku do svízelné situace. Můžete pane místopředsedo zavzpomínat, co vedlo v roce 1991 vaši vládu k aktu stanovení tzv. limitů, což rozhodně není v souladu s duchem horního zákona a jak vidíte tuto situaci dnes? K tomu by nás velmi zajímalo, jak a v jaké váze vidí vrcholný ústavní činitel problematiku naší energetické bezpečnosti v dnešním reálném a rozporuplném světě.

Pithart:

Děkuji za „nepříjemnou“ otázku - nepříjemnou proto, že limity stanovila vláda, které jsem předsedal. Z formulace otázky přitom plyne, že vy (jistě nejen vy) s limity nesouhlasíte.

Vláda tehdy rozhodla na návrh ministra pro životní prostředí Ivana Dejmalu. Před tím celý den od rána do večera projížděla autobusem okolní krajinu a mluvila s místními lidmi - s dotčenými obyvateli a ovšem také s ochránci životního prostředí. Dejmal nás pak seznámil s konceptem „ekologické únosnosti krajiny“ a s příslušnými exaktními daty. Nepochybovali jsme o tom, že další drastické zásahy tamější tyraná krajina už neunes. Nemyslím krajinu jen jako přírodu: lidé, kteří v krajině po generace žijí, tvoří její součást - to se dá ovšem těžko spočítat. Někdo pro to, čemu se říká „kulturní krajina“, tedy krajina obývaná a vzdělávaná přinejmenším po staletí lidmi, krajina prožitá, procítěná, někdo pro to má smysl, někdo nemá: pro toho druhého je hektar jako hektar. Hlína jako hlína.

Pár let po stanovení limitů probíhal tuhý boj o Libkovic. Vzpomínáte? Boj o poslední stavbu už zbourané obce, příznačně o kostel, byl vrcholně dramatický. Ochránci prohráli, Libkovic byly zbourány, aby uvolnily místo těžbě - a jak víte, úplně zbytečně!

Život ve věčném provizoriu (život lidí v Horním Jiřetíně) je život člověka nedůstojný. Abyste rok za rokem hleděl třeba na Váš rozpadávající se plot: má to ještě vůbec smysl, opravit ho?

Rozhodnutí na úrovni vlád se proto pokud možno nemají měnit „podle toho“, třeba podle momentální situace na trhu s energií. Která se stále mění, v poslední době docela bláznivě, nevypočitatelně! Tím spíše, že je tu onen varovný případ Libkovic.

Samozřejmě, současná či kterákoli jiná vláda může „naše“ limity zrušit - nic, nikdo jí v tom nemůže zabránit. Ale co je to za stát, v němž vlády neuznávají rozhodnutí předchozích vlád, přinejmenším ta, která se dělají ne na čtyři roky, ale na desítky let? Ano, je to politikum. Bohužel. Právě tahle otázka by totiž neměla být politikum, čili sázení na to, kolik hlasů mě můj postoj přinese a kolik mě jich ubere. Někdy věci, které se nedají spočítat, jsou právě ty nejdůležitější věci. Ale zpravidla se na to přijde, až když je pozdě.

Jung:

Vážený pane místopředsedo, děkuji za to, že jste v dnešní opravdu komplikované době krizí všeho druhu odpověděl na jednu z opravdu ožehavých problematik. Správně jste pochopil, že i já považuji snad ani ne ono stanovení, ale udržování limitů za velmi nešťastný krok nejen pro českou energetiku, paradoxně i životní prostředí, ale i pro lidi v HJ za nešťastné. Minimálně proto, že tento stát nemá zdroje na to, aby nahradil 850 mil. tun v uhlí za dnešní prům. ceně 500-600 Kč za tunu jedinou reálnou náhradou, kterou je několika násobně dražší a nestabilní v dodávkách zemní plyn. Asi by se dalo diskutovat a vzájemně si argumentovat postoje, ale věřte, že ani já jako racionálně uvažující člověk nemám radost z toho, že by se měly „bourat“ lidská sídla. Ale lidská společnost přece musí vážit, jakou váhu má osobní problém asi 1000 lidí v ohrožené vesnici (a to obecně nejen pro těžbu, ale vodní a protipovodňová díla, silnice, produktovody, spalovny atd.), dejme tomu ve společném zájmu a jakou váhu ekonomický problém 1 mil domácností, které jsou na teple z uhlí závislé a neopominutelné zdražení vstupů do podnikatelských subjektů. Ale velikost a moudrost politiky právě spočívá v tom unést odpovědnost např. při posílání lidí do války, anebo právě rozhodování v zajištění základních energetických potřeb. Vy říkáte, že vláda může limity zrušit, to ano a asi by měla, ale právě proto že se z toho stal problém politický - pak si to žádná vláda nedovolí bez politického tzv. krytí. Otázka limitů je věřte daleko komplikovanější, než můžeme v této krátkosti vůbec probrat. Jen bych přesto prosil doplnit o vaše stanovisko, a to racionální stanovisko k problematice dnešní energetické bezpečnosti a situaci u nás a v kontextu dění ve světě.

Pithart:

Co je energetická bezpečnost, vím dost dobře už přes dvacet let. Byla to vláda ČR, která se už v roce 1990 pod mým vedením postarala o urychlené postavení přípojky ropovodu TAL z Bavorska (tzv. „jižní cesta“ z Ingolstadtu do Kralup; šlo o plyn

z Norska). Nedávno si zásluhy za ni připisovali ti, kteří o pár let později už jen slavnostně přestříhávali pásku.

Je to jedna z možností: vyjít z dané či dokonce rostoucí spotřeby energie a hledat, jak si opatřit další a další zdroje energie z co možná rozmanitých zdrojů (samozřejmě co nejméně z Ruska, které ještě dlouho nebude skýtat záruky stability).

Druhá cesta jsou energetické úspory, jejichž možnosti nejsou u nás ani zdaleka vyčerpány. To ovšem nezajímá ty, kteří vydělávají právě na budování dalších energetických zdrojů, energetických cest. Jistě, je to holá teze, holé tvrzení, ale ani preciznější argumentace nemůže její smysl vyvrátit. A samozřejmě, že ti, kteří si přejí více dalších zdrojů, budou argumentovat jinak než ziskem - to se jaksí nehodí. Zejména právě budou strašit Ruskem - jak populární, jak snadné!

Řekl bych tedy na závěr, že bychom se měli zabezpečit nejen před možným vydíráním dejme tomu z Ruska, ale i před zájmy „těžařů za každou cenu“. Úspory jsou vždy lacinější (pro společnost jako celek) než třeba prolamování limitů, ale nejsou bohužel tak lukrativní (pro energetiky). Můžeme jen dou-

fat, že se lze dohodnout na nějakém kompromisu. To se vám možná nelíbí, ale chtěli jste můj názor, a tak ho máte.

Jung:

Ale líbí, pane místopředsedo, chtěli jsme znát dnešní názor premiéra vlády, za kterých „limity“ vznikly. Energetika, která všude ve světě má velký vliv na společnost, ať už ve vztahu k životnímu prostředí, tak je i základní vstupní podmínkou prosperity a bohatství, nebo také chudoby. Právě široká, dejme tomu politická diskuse a technická racionální argumentace by měla najít konsenzus právě mezi tou diskutovanou politikou a podnikáním - a to nejen v dnes kontroverzní energetice. Pane místopředsedo, jste náš vážený host a máte tedy poslední slovo - chcete-li něco na závěr.

Pithart:

Děkuji Vám za zajímavý prázdninový dialog. Na shledanou!

Redakce:

Vážení pánové, děkujeme za názory, které zcela jistě povedou k zamyšlení našich čtenářů i nad věcmi zdánlivě jasnými, protože se o nich pořád mluví.

Rozpočet by měl být vyvážený, státní pokladna by se měla znovu naplnit, veřejný dluh by se měl snížit, arogance úřednictva by se měla zmírnit a být pod dozorem a pomoc cizím zemím by se měla omezit, pokud Řím nemá přijít na mizinu. Lidé se opět musí naučit pracovat namísto toho, aby žili z veřejné podpory.

Marcus Tullius Cicero
(106–43 př. n. l.) byl římský politik, řečník a spisovatel.
(z knihy A Pillar of Iron od Taylora Caldwellla)

Mat a remíza ve veřejné partii

Už staročeské přísloví „Čtnost a pokora nemá místo u dvora“ dává tušit neblahou a zlou představu o tomto mnohoznačném pojmu vzniklého z řeckého *polis* (město), *politiké techné* (správa obce), že není všechno růžové a pomyslné brýle mají setsakramentsky tmavou a ponurou barvu. Jen další přilítím do ohně je pak i peroutkovské „Čte se to: neomalené lokty, ziskuchtivost a dobré bydlo, ale piše se to sláva, úspěch a pokrok“, prostě a jednoduše: hlavně když je korýtko, svině se vždycky najdou.

Politiku vnímám jako jednu z mých oblíbených her či sportů, kterými jsou ŠACHY. Považuji je za tisíc let starou moudrou „bytost“. Šachovnice je působiště, které představuje politické kolbiště - ano, cítím ji jako neustálý boj o tři hlavní pilíře, jakými jsou moc, vliv a peníze. Každá figura dle šachových pravidel má jasně danou úlohu. Každého politika si představuji nebo jej vnímám právě hodnotou šachové figury. Mylně si všichni můžeme myslet, že KRÁL je nejsilnější a nejlivnější šachová figura - král by se dal ale v politické terminologii nazvat opravdu pouhou „figurkou“. Vnímám ho spíše jako člověka, který „jen vypadá důvěryhodně, má image člověka, jemuž leží na srdci osud lidí“ a jako nablýskaný šperk... Naopak DÁMA je figura nejmocnější a neúčinnější se všemi pravomocemi. Ostatní politici jsou zařazeni mezi VĚŽE, STŘELCE a KONĚ. Nejslabší figurou je samozřejmě PĚŠEC, ale stejně jako i on může postupným krokem dosáhnout silnější figury a stát se i obávanou dárou, tak i v politice má každý svou úlohu danou vsíle té či oné figury. Dalším šachovým pojmem jsou šachové hodiny, které v paralele politického prostředí vnímám jako časový údaj od vyhlášení voleb do poslední vteřiny ukončení hlasování v rovině získání vlivu a moci. Dalším časovým údajem je volební období, kde se znovu rozehrávají různé šachově-politické bitvy, a je to dle mého názoru rovina zejména k získání peněz či finančních statků. Každý, kdo jen někdy v životě poznal chuť této strategické hry rozvíjející sebe sama, ví, že každý tah je významně důležitý a má svůj smysl. Tak i v politice má každý takzvaný politický tah kardinální důležitost a je potřeba, než ho provedeme, určit správný směr vedoucí k úspěšnému cíli, tedy k pokoření soupeře. Známe však i pojem PAT neboli remíza a když zapátráme do minulosti, tak tento stav byl právě spojen s politikou, kdy matematicky vzato nebyl nikdo schopen většinou se dohodnout. Jako v šachu existuje MAT, tak i v politice jsou vítězové a poražení. Musíme si uvědomit, že k vítězství nestačí jen náhoda, ale

jsou to letité zkušenosti, znalosti a někdy i intuíce hráčů. A tím se dostáváme k meritu celé šachové hry, a to je - kdo bude táhnout s figurami, tedy kdo sedí za šachovnicí a stává se HRÁČEM. Ano, hráč je ta osoba, která rozhodne, jakým směrem se bude ubírat šachová hra samotná. Když to dáme do politického obrazu, tak i hráč je spojen s politikou, a to tak, že „ON“ je alfou a omegou, tím rozhodujícím elementem, tím, kdo určí, jestli ta či ona figura - ten či onen politik - bude stát a dělat to či ono. Jinými slovy: Politiku neřídí a nerozhodují o věcech veřejných politici, ale oni hráči, říkám jim „tí v podzemí“. V našem politickém trojspěří je-li MOC příliš velká, nikdy nemůže být dostatečně pevná, a pokud se bude s osly stýkat, začneš i jako osel hýkat ve viru VLIVU, a i pravda se utopí, když měsíc vstoupí do vody, tedy vinou PENĚZ.

Politická poprava včera a dnes

Když se řekne politická „poprava“, tak mnohé z nás určitě napadnou politické procesy v 50. letech, které v některých případech končily na šibenici. Když se však poohlédneme do dávných časů, tak je zřejmé, že v každé době určitým způsobem docházelo k popravám osob, kde se hlavním motivem jevil politický duch. Již z antické historie si nemůžeme nevzpomenout na památnou větu jednoho z nejmocnějších mužů „Kaisár, teknón?“ neboli „Ty, můj synu?“. Určitá paralela mezi vraždou a popravou tu je na místě: dle mého názoru každý vyhaslý život pro politický názor či jednání má pachout popravu, byť se jednalo o prachspřosté vraždy. Dle dějivých statistik vykonaných trestů smrti (celkem 1207) v Československu od roku 1918 do roku 1989 byl každý pátý člověk popravený z politických důvodů. Největší množství poprav u nás bylo provedeno v letech 1949 až 1953, kdy bylo popraveno téměř 90 % z politických důvodů.

V dnešní době si „poprava“ politika či politicky angažovaného člověka představím tak, že nástrojem poprav jsou lidské činy vedoucí ke ztrátě zaměstnání, rodiny a jiných osobních věcí prostřednictvím politické moci, vlivu a peněz, nebo veřejná diskreditace politickými protivníky, kteří se neštítí „zabít“ rivala vykonstruovanými kauzami a podobně.

Nutno podotknout, že někteří politici by se možná, s trochou nadsázky, leckdy měli sami dobrat k politické sebevraždě - tedy sami opustit ono politické kolbiště...

Martin Strakoš

Mýlil se Aristoteles? aneb Po nás potopa...

S hurónským smíchem a marně se bráníc souhlasu jsem před časem pročítala definici slova POLITIKA na stránkách Neczyklopedie neboli „encyklopedie vzhůru nohama“, která je jakousi paralelou lexikálního fenoménu - Wikipedie. Výstižně zde pisatel komentuje například stav, kdy je - i přes sebevětší opatrnost - někdy politik nachytán na švestkách:

„obyčejný člověk by to odnesl, ne tak politik. Nachytání politici se brání poněkud stereotypně, ale přesto jim to v 99,9 % případů vyjde. Zde je návod, jak na to: 1. všechno popřít, 2. obvinít politické protivníky z házení klacků pod nohy, 3. něco málo přiznat, ale zdůraznit, že je to vytrženo z kontextu, 4. vyrukovat s nějakým svinstvem na své protivníky, 5. zapřít, že jsem to byl já, kdo to byl, 6. znovu obvinít své protivníky, poukázat na to, že se jedná o mstu, 7. opět zdůraznit, že já jsem jim v něčem nečestném zabil...“

Řekla bych, že zcela precizně popsal koloběh, který osobně označuji za princip šumáku. Než se totiž celá série výše uvedených potenciálních replik mezi politikem a lidem uděje (skrze média, která jsou „hlídacím psem“ občas již trochu handicapovaným), kauza již dávno vyšumí do ztracena, respektive všichni poznenáhlu přestanou pění, stejně jako ten zmíněný legendární šumivý pražský nápoj. A pokud aférka nevyšumí, pod tlakem nových informací a „případů“, v nichž je házen hnůj na jiné nepravosti či rivaly, je to už každému prostě šumák čili šumafuk! Vše je smeteno se stolu a zameteno pod koberec s univerzálním dovětkem, že poslanec, senátor či ministr čerpal informace z neověřeného zdroje, jemuž v dobré víře důvěřoval...

Jistě budete souhlasit, že autor ironických glos, které jsem si dovolila reflektovat, trefně popsal to, co skutečně jako *deja vu* sledujeme pravidelně na české politické scéně. Pro ty, které avízo upoutalo (ať už z rozhořčení nad sarkasmem či překvapivým přitakáním pravd, byť nelichotivých), přikládám odkaz: <http://neczyklopedie.wikia.com>.

I čtenář dětské knihy ví...

Je smutné, že politika a její představitelé se stali terčem posměchu,

vtípů a ironie. Politiku neboli „vědu o obci“ považoval totiž už řecký filozof Aristoteles za nauku nejdůležitější, která určuje, „co se každý v obci musí naučit“. Nejde v ní o poznání, nýbrž o jednání, a to ušlechtilé a spravedlivé... Kdo však četl Malého prince od Antoineho de Saint-Exupéryho, ví, že „co je důležité, je očím neviditelné“... a srdce těch, kdož mají v rukou moc, často dle mého názoru postihne dokonalá slepota čili nevidomost nejen v očích, ale v celé mysli - a ejhle jak krátce je (možná nejen z hlediska fonetiky) od nevidomosti k nevědomości... A právě ve zmíněné neviditelnosti podstatného, v nehmamatelnosti morálních norem jako je etika, úcta, respekt, v neostrých hranicích, které zákon jen ztěžka pojme absolutně, je možná onen kámen úrazu; konkrétně například absence jakékoliv odpovědnosti za své mravní poklesky, politicky nešťastné činy a pro obyvatele nevhodná, leč nezvratná rozhodnutí. (Mimochodem: Kde není žalobce, není soudce. Ale kde není sankce, nelze čekat žalobce ani vymahatelnost. A to je nejčastější nešvar všech rádobušlechtilých kodexů, zejména těch o etice - nehrozí žádný Damoklův meč ostudy, vykázaní z politického ringu, peněžního či jiného trestu. Je to zjevný alibismus!) Kdyby se při každém klamu či prosazování osobních nekalostí proti občanům rozsvítilo na čele předkladatele červené světýlko jako varující stigma, etické principy by možná opět nabyly svého skutečného rozměru. Ale nejsme v pohádce, kde naivní fantazie a úsměvné činy prostáček vedou k happyendu a kde práce pro kata je běžnou „výsluhou“ za nepravost...

Všimli jste si, jak se mírně vytrácí rozdíl mezi demokracií na jedné straně a tyraní a oligarchií na straně druhé?

Úcta k politikům? Odpovědí je hitparáda povolání

Před časem Centrum pro výzkum veřejného mínění zveřejnilo žebříček prestiže profesí, který je sestavován dle úcty, respektu a uznání jeho představitelů, jak je vidí veřejnost. Nutno podotknout, že politici dnes pro co nejhorší umístění dělají opravdu maximum. A to mají i svůj vlastní žebříček oblíbenosti: Očekávám, kdy konečně tvůrce anket o nejoblíbenějšího politika napadne, že by s tím průzkumem v řadách volených zástupců lidu měli raději přestat. Pokud se totiž opravdu najde slušná jehla v kupce sena (rozuměj: politik, který v celé té skruži

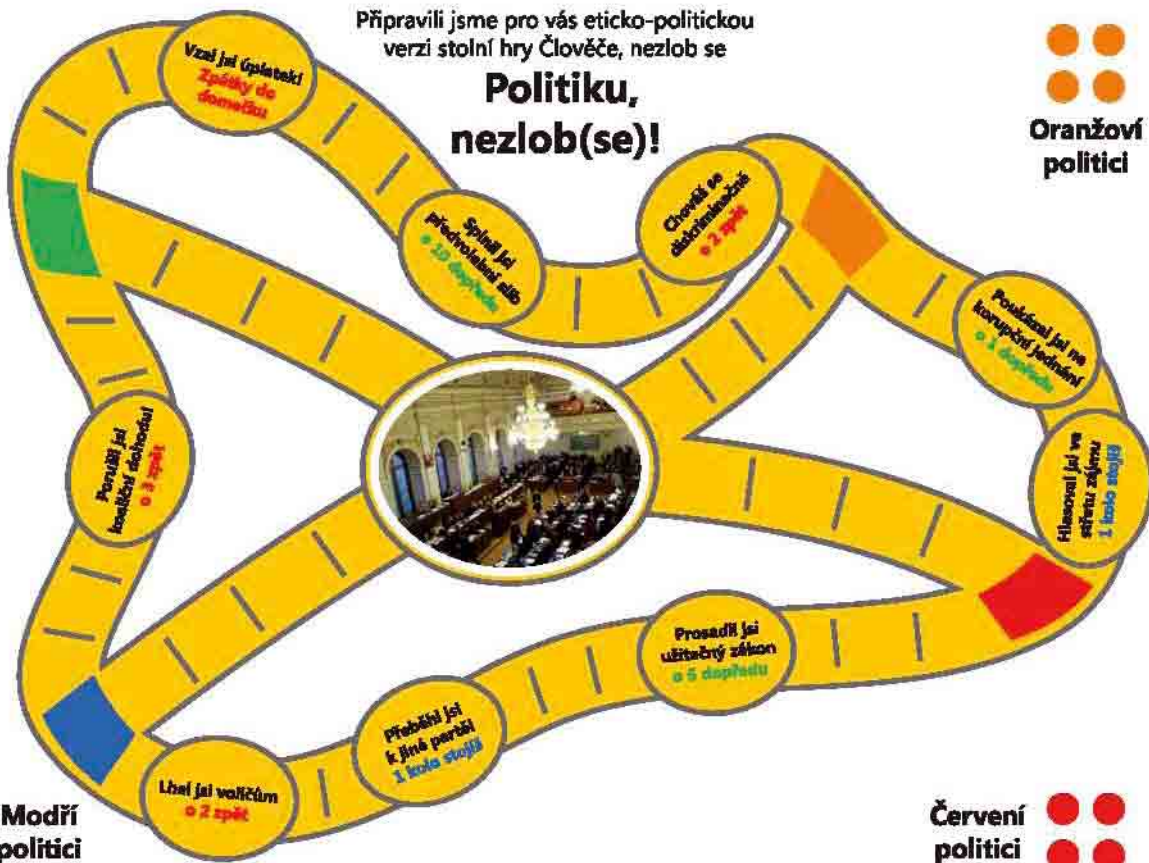
Zelení
politikci

Připravili jsme pro vás eticko-politickou
verzi stolní hry Člověče, nezlob se

Politiku, nezlob(se)!

Oranžoví
politikci

Modří
politikci

Červení
politikci

(bav)

hladových šelem reprezentuje ještě nějaký morální kredit), bez nadsázky si zaslouží sonet nebo aspoň uznalý popěvek:

*Oblíbený politiku, ty musíš mít teda klíku
nebo smysl pro etiku, že v politickém rybníku,
v houfu pouhých eklektiků, drsných loktů, uličníků
stojíš vejši i bez patníku...*

Nechci křivdit hrstce jedinců, kteří prací v politickém prostoru (či lépe zápasíšť!) skutečně interpretují jako onu původně zamýšlenou správu věcí veřejných, službu veřejnosti a ve veřejném zájmu; je ale nasnadě, že postávat při dnešním politickém zurčení mezi všemi těmi „vlkodlaky“ na piedestalu a odnášet si uznání nejpolitika, je tak trochu Pyrrhovo vítězství. Proč? Odpovědí je pohled do zmiňovaného žebříčku prestiže povolání, jak ji vidí česká veřejnost dle posledního, letošního zjištění, podle něhož poslanci nesklízejí ovace, ale pomyslně se hrbí na posledním z 26 míst – více bodů uznání práce oproti nim dostala ještě nedávno možná opovrhovaná „funkce“ ženštin s hadrem a kýblem. Nesmějí se tak politici zlobit, že nás, literáty, inspirují podobné průzkumy když ne k břitkým fejetonům, tak aspoň ksatirickým slovním hříčkám:

*Radši politika/tičku nepouštíme pod pokličku
všech povolání žebříčku. Zjistili by smutnou klíčku:
Na poslance v tom žebříčku křičej smičci: „Chacha, šnečku,
nepředběhls uklížečku“!*

Poslanci skončili na posledním místě, těsně před nimi se na 25. místě umístily uklížečky. Na stupínku vítězů skončili tradičně lékaři, za nimi pak vědci, následovaní zdravotními sestrami. Nutno být upřímní i k vlastní „barikádě“ – ani novinářská elita už není, co bývala. Bulvarizace médií a snížená honba za puntičkářským ověřováním důvěryhodných zdrojů možná „pomohla“ k tomu, že dříve rovněž prestižně pojímané povolání novinářů kleslo na 20. příčku. Může mě jen mrzet, že pro některé „kolegy“ a zejména jejich vydavatele je „etický kodex novináře“ jen cárem papíru. O to více fanfár pro ty, kteří se nenechali strhnout nekalou vlnou libvé „krvavosti médií“.

Cizí slovo ETIKA?

Ale vraťme se zpět: I když noviny (ruku v ruce s divadlem) bývaly vždy odrazem lidí, společnosti a života v dané historické etapě, tak etika nezačíná na novinářském papíru, ale slovy Aristotela: „etika začíná v politice“. Respektive v kontextu našeho dění: „měla by začínat v politice“, neb se děje pravý opak. Politik jako volený zástupce lidu rozhoduje o tom, co se stane se zdravotnictvím, vzděláváním, jaká bude rodinná a sociální politika. Je to velká moc, za jejíž zneužití chybí adekvátní trest. Tím – nadmíru úsměvně – nejkrutějším je slovní bičování od médií, jež jsou z druhé strany znásilňována politickými rivaly.... Myslím, že právě ETIKA je onou absentující entitou v jednání majoritě politiků, na kterou nepřímo upozorňuje i autor Neczykopedie, citovaný v úvodu tohoto textu.

Je-li něco cizokrajné, vzácné a málo k vidění, bývá to zákonem chráněno. Politický představitel, který by mohl být výkvětem etična a jednání v zájmu spravedlnosti, je toho zářným příkladem. Je to tak, *Homo sapiens politikus moralis* se v našich vodách vyskytuje opravdu zřídka. Jistě, už samo slovo ETIKA aby člověk pohlédal ve slovníku. Jeho původní smysl se svým okrajovým používáním tak nějak vytrácí – možná by pomohlo jeho zakotvení v zákonné normě, toho se bohdá ale asi žádný z našich poslanců nezhostí: Co je v zákoně, k tomu se většinou váže odpovědnost a postih!

Na etiku není žádný detektor. Koneckonců i na samotný výkon „politického řemesla“ je stanovena tak chatrná „kvalifikace“ (mandát poslance vzniká prostě – zvolením, k němuž stačí věk 21 let a způsobilost k právním úkonům), že podmínka etického minima by byla v prostředí, kde podvodníky chrání nemorální poslanecká imunita, laičkou k nepřekonání. Kdo by nám pak vládnul a byl oním zrcadlem společnosti? Čím blíž kmenšíně u moci, tím blíž k tyranii.

Lidstvo potřebuje novou metlu. Neb žádná modla, ani v podobě sportovních idolů a popových hvězd na politických billboardech, nezmění mysl zanesenou protietickou bariérou. Člověk aby vysílal světlicí na znamení, že chce činit v zájmu spravedlnosti! Politik jako by si každé volební období filistínsky řekli: „Teď a tady. A po nás? Po nás potopa!“

Někdy by ani nebylo nutné dovolávat se sedmera ctností a desatera příkázání. Radě politiků by bohatě pomohlo nic nedělat a řídit se jedním z nejjednodušších českých rčení: **MLČETIZLATO!**

Lucie Bartoš

Politika a podnikání Kraji pomůže skutečná podpora podnikání

Ing. Vladimír Bártl, MBA

V posledních týdnech sledujeme v médiích poměrně napjaté výměny názorů na řešení sociálních nepokojů, tu v jedné části kraje, a když se zažehnají, tak hrozí v jiné části. Politici se nemohou shodnout na tom, co všechno může být příčinou sociálního napětí. My všichni, co zde bydlíme desítky let, se příliš nedivíme nastalé situaci a souhlasíme i s tím, že jednoduché řešení problematiky sociálních problémů v některých lokalitách našeho kraje nepůjde ani rychle ani jednoduše, i když u piva máme každý svůj recept.

Politici hledají své recepty, řeší, jak zabránit zneužívání sociálních dávek, ministerští úředníci řeší, čím motivovat k práci. Nástrojů od registru přestupků až po veřejné práce jistě existuje mnoho. Bohužel málo se hovoří o nutné podpoře

podnikání malých, středních, ale i velkých firem. Pouze podnikatelé mohou vytvářet pracovní příležitosti pro sebe a pro druhé.

Není také pravda, že o situaci v regionech se nikdo nezajímá. Osobně jsem členem Hospodářské a sociální rady Mostecka, členem Okresní hospodářské komory v Mostě a v rámci těchto struktur jsou každoročně připravovány plány rozvoje regionu, které jsou předkládány na jednání vládní úrovni. Právě z těchto aktivit se narodilo vládních 15 miliard pro postižené regiony, z kterých je každoročně realizováno mnoho projektů zde přímo v kraji.

Jako jednatel Odborné sekce dopravní Okresní hospodářské komory v Mostě, bych se rád po-

zastavil nad důležitostí výstavby silniční infrastruktury v kraji. Napojení jednotlivých částí kraje na dálniční nebo rychlostní silnice patří mezi priority starostů, primátorů a podnikatelů již více než dvacet let. To je jeden z důležitých nástrojů řešení podpory podnikání v našem kraji. Na průmyslových zónách kraje se i v složité době etabloují nové firmy a vytvářejí nová pracovní místa. Bohužel nová výstavba silnice R7 pokračuje velmi obtížně, propojení kraje pod Krušnými horami se prakticky zastavuje. Podobných důležitých nutných silničních propojení potřebuje kraj více. Podnikatelé toho moc od státu nepotřebují a asi ani neočekávají, ale výstavba silničního, železničního a vodního propojení je základní úlohou státu. Pokud by stát tuto roli plnil, nemusel by možná řešit tolik problémů a sociálních konfliktů. Možná někdo bude namítat, že například výstavba komunikace R7 propojující hlavní město Prahu s německou dálniční sítí nemá podporu Bruselu. To je z pohledu evropské dálniční sítě možná pravda, ale pro rozvoj regionu a podporu podnikání je vytváření pracovních míst obrovsky významné.

Ten, kdo sleduje veřejné dění ví, že ministerstvo průmyslu zpracovalo Strategii konkurenceschopnosti. Jedním z pilířů úspěšného rozvoje je i výstavba silniční infrastruktury. Takže na papíře by to již bylo, nyní už zbývá jen vlastní realizace. Možná se pečlivý čtenář zeptá, kde na to vzít? I na to odpověď existuje. Je zřejmé, že čtyřicet let používaný systém financování výstavby silniční infrastruktury již neodpovídá společenské a politické poptávce. Přerozdělovací mechanismy státního rozpočtu nestačí poptávce po nových dálničních kilometrech. Bohužel zatím není politická vůle podívat se k našim sousedům a přesvědčit se, že řešení existuje. Na to, jak změnit současný zastaralý přerozdělovací systém státního rozpočtu, který nevyhovuje potřebám výstavby infrastruktury, se zaměříme někdy příště.

Ing. Vladimír Bártl, MBA
jednatel Odborné sekce dopravní při OHK Most

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **2.2 ITP03/232**
 Název projektu: **IS-2 pro dynamické plánování a řízení výroby**
 Celkové náklady: **2 264 925,- Kč**

Společnost **INTERVYS s.r.o.**, IČ 48293881, se sídlem Litvínov - Záluží, Areál s.p. DHL, PSČ 435 14, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a Inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a Inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
 EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
 INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **2.2 ITP03/241**
 Název projektu: **Integrace řešení podnikového IS2 pro realizaci pokročilé výroby**
 Celkové náklady: **3 789 413,- Kč**

Společnost **YSSEN spol. s r.o.**, IČ 44566565, se sídlem Litvínov - Záluží, Areál s.p. DHL, PSČ 435 14, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a Inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a Inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
 EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
 INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **2.2 ITP03/222**
 Název projektu: **Zkapacitnění ALT-IS/12**
 Celkové náklady: **3 158 311,- Kč**

Společnost **ALTRYSS s.r.o.**, IČ 63148226, se sídlem Most, Kostelní 1465, PSČ 434 01, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a Inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a Inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
 EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
 INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **2.2 ITP03/266**
 Název projektu: **Název Reimplementace VID-IS/12**
 Celkové náklady: **4,278.980,- Kč**

Společnost **VIDEST s.r.o.**, IČ 279 95 771, se sídlem Karlovy Vary, Rybáře, Sokolovská 179/79, PSČ 360 05, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a Inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a Inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
 EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
 INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **2.2 ITP03/149**
 Název projektu: **INTOSERVIS - IS Varlo 12**
 Celkové náklady: **3,804.068,- Kč**

Společnost **INTO-SERVIS s.r.o.**, IČ 631 49 150, se sídlem Litvínov, areál Chemopetrol 5012, PSČ 436 70, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a Inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a Inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
 EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
 INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **2.2 ITP03/126**
 Název projektu: **Název Reimplementace IS/EISOD SpoilReg ver.6**
 Celkové náklady: **2,728.720,- Kč**

Společnost **SpoilReg s.r.o.**, IČ 477 83 257, se sídlem Ústí nad Labem, Okružní 116, PSČ 400 01, realizuje investiční projekt z **Operačního programu Podnikání a Inovace**, jehož hlavním cílem bylo dosažení kvalitativně vyššího potenciálu v oblasti rozšíření firemního informačního systému a pořízení dalších prvků ICT.

Jádrem projektu byly investice do pořízení nových služeb v oblasti informačních technologií, především software a hardware v oblastech:

- Implementace ERP/CRM včetně konfigurace a přizpůsobení optimalizovaným procesům a organizační struktúře,
- implementace IS řešení pro podporu podnikové administrativy a řízení jakosti v oblastech správy dokumentů, archivace dat, podpora procesů podle ČSN EN ISO 9001:2009.

Projekt je prostřednictvím **Operačního programu Podnikání a Inovace** financovaný **Evropským fondem pro regionální rozvoj**.

EVROPSKÁ UNIE
 EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
 INVESTICE DO VAŠÍ BUDOUCNOSTI

HK po 7 letech v EU

Pár krůčků vpřed, občas krok zpět

RNDr. Zdeněk Somr
Viceprezident HK ČR

Před zhruba sedmi lety jsem psal o neutěšeném stavu podnikatelského prostředí a o tom, jaké postavení ve společnosti má Hospodářská komora ČR, jaký přístup k ní zaujímá stát a také jakou roli by mohla či měla sehrát. Bylo krátce po vstupu do Evropské unie a mnozí podnikatelé očekávali, že členství v Unii přispěje i ke zlepšení podnikatelského prostředí a ke zlepšení přístupu státní správy k nim, k podpoře a rozvoji podnikání. Oprávněně se rovněž očekávalo, že se výrazně posílí postavení Hospodářské komory ČR jako zákonem definované podnikatelské samosprávy. Co se tedy za sedm let změnilo, byla očekávání naplněna?

Svět není černobílý, a tak ani uplynulá léta nelze hodnotit buď jen negativně, nebo jen pozitivně. K vykreslení situace je možná příléhavé použít biblické rčení o sedmi hubených letech a sedmi tučných letech. Uplynulé období lze asi spíše přiřadit k těm hubeným.

Pozitivem jistě je, že po vstupu do EU české hospodářství rostlo a výrazně vzrostl i export, který je hlavním tahounem růstu HDP. Zásahu na tom ale mělo spíše odstranění řady administrativních a dalších bariér, které vstupem do Unie padly, než domácí politika. Českým podnikatelům se více otevřel nový, jednotný trh, jehož součástí se stali. Jednoznačná orientace na země EU, kam směřuje většina českého vývozu, se ale zároveň stala rizikem, které se projevilo v době nedávné krize. Tím se důrazně připomenula nutnost český export diverzifikovat, a to jak teritoriálně, tak komoditně, a také zefektivnit státní podporu exportu, zejména v oblasti ekonomické diplomacie. A právě tento požadavek ukázal slabinu české ekonomiky, již je politická sféra. Přes všechny sliby se míra korupce nesnížila, legislativní stabilita se svými příliš častými změnami není taková, jak by bylo potřeba. A konkrétněji – například žabomyší spory o to, které ministerstvo bude řídit obchodní rady na českých zastupitelských úřadech, zmařily vloni již téměř hotovou Exportní strategii ČR na léta 2011-2015. Ale je třeba být spravedlivý – v oblasti podpory exportu se přeci jen něco děje (nepočítáme-li rušení zastupitelských úřadů v zahraničí), ministerstvo průmyslu a obchodu a agentura CzechTrade poskytuje řadu služeb, které podnikatelům pomáhají v pronikání na zahraniční trhy.

Není to ale jen Exportní strategie, kterou vláda nebyla schopna schválit. Hospodářská komora dlouhou dobu volá po zpracování a schválení státních strategií a koncepcí, především v oblastech energetiky a dopravy, které by koncepčně na delší dobu určily cíle a také pravidla. Doposud se také nestalo. Politická sféra, reprezentovaná vládou i parlamentní opozicí, nekoná dostatečně rychle a dostatečně efektivně, přitom ale nechce na nikoho delegovat alespoň některé své běžné činnosti. Proto také třeba nebylo naplněno očekávání, že bude obnoveno povinné členství v komoře. Stejně tak nebylo naplněno očekávání role, kterou tradičně hrají komory v Evropě v systému vzdělávání. Ve srovnání s postavením hospodářských a průmyslových komor v zemích původní patnáctky EU máme stále mnohé co dohánět.

Křivdil bych, kdybych uváděl jen samá negativa. Hospodářská komora ČR od vstupu do EU svoje postavení posílila a v některých momentech se stává partnerem vlády a státní správy. Ale je to cesta vpřed jen po malých krůčcích. Hospodářská komora se například podílí na změnách v systému vzdělávání, když k jejímu hlasu a požadavkům se například začíná přihlížet při formování osnov učebních oborů. Komora se velice výrazně podílí na vzniku Národní soustavy povolání a Národní soustavy kvalifikací. Zástupci hospodářské komory reprezentují také podnikatelskou sféru v různých výborech a odborných skupinách některých ministerstev. HK ČR se rovněž podílí na realizaci některých projektů na podporu exportu, je povinným připomínkovým místem ekonomické legislativy. S některými připomínkami byla a je komora úspěš-

ná, u některých se jí daří dosáhnout kompromisů. To je nesporně plus, i když je nanejvýš žádoucí, aby vláda názorům a požadavkům podnikatelů reprezentovaných Hospodářskou komorou ČR naslouchala více. Dodnes také není žádná agenda, kterou by stát přenechal plně a zcela spravovat Hospodářské komoře ČR, která by i tak plnila svoji podnikatelskou samosprávnou funkci – jako třeba vedením živnostenského či obchodního rejstříku. Stát tedy nadále rozhoduje o všech záležitostech spojených s podmínkami a administrativou podnikání.

Z tohoto vztahu pramení i finanční podmínky, za nichž Hospodářská komora ČR působí. Absence povinného členství nebo vedení nějaké agendy či administrativní správy odkazuje komoru k tomu, aby nutné finance na svoji činnost získávala z drtivé části podílením se na nějakých projektech s účastí státu (nebo pro stát). Každodenní starosti o finanční zabezpečení komoru oslabuje. Pociťují to hlavně krajské a okresní hospodářské komory, které jsou z velké části odkázány na finance z různých krajských projektů. A v době úspor a škrťů ve státním rozpočtu je peněz na tyto projekty méně. K tomu v krajích hraje velkou roli i spolupráce s krajskou a okresní státní správou, s městskými zastupitelstvy. A tam už ovlivňují spolupráci i lid-

ské vztahy a osobní sympatie a antipatie. Taková situace těžko může být stabilní základnou pro rozvoj podnikatelské samosprávy. Cíle a záměry HK ČR, stanovované při vstupu do EU, jsou tedy naplňovány jen malými krůčky, mnohdy s nutným hledáním jiných cest a způsobů. Důležité a pozitivní ale je, že ministři a ministerstva stále více berou komoru a její zástupce za partnera, s nímž jedná,

obdobně se chovají i téměř všechny krajské úřady a hejtmáni. Úkolem komorové sítě tedy je tento trend dále a co nejvíce posilovat tak, aby státní správa si jasně uvědomovala, že podnikatelská samospráva je pro ni nenahraditelná a také jí podle toho vytvářela podmínky pro její činnost.

RNDr. Zdeněk Somr,
viceprezident HK ČR

Obecní úřad Líšnice

zdroj: Týdeník Homér

inzerce

www.tetr.cz
Tel.: +420 475 256 111

Při provozování energetického zdroje, jakým je teplárna v Trmících, vznikají vedlejší energetické produkty. Ty jsou v areálu teplárny k dispozici k odběru. Svě uplatnění naleznou především ve stavebnictví a v oblasti rekultivací. Díky svým vlastnostem mohou plně nahradit běžně používané stavební materiály. **PŘEDNOSTÍ VEDLEJŠÍCH ENERGETICKÝCH PRODUKTŮ JE PŘEDEVŠÍM JEJICH CENA.**

» POPÍLKOVÝ STABILIZÁT

Použití: konstrukční vrstvy vozovek, výstavba těsnících systémů, základy staveb apod.

» POPÍLEK

Použití: výstavba zemních těles, krytí skládek apod.

» REDEPONOVANÁ SMĚS

Použití: stavby silnic, dálnic, dálničních přívaděčů apod.

» ŠKVÁRA

Použití: posypový materiál, zemní práce malého rozsahu

» SUROVÁ VODA

Použití: čištění komunikací, tlakové čištění kanalizace

» DEMI VODA

Kvalita demineralizované vody je průběžně sledována

» HYDROXID VÁPENATÝ (VÁPENNÉ MLÉKO)

Použití: čištění vod, v chemickém průmyslu

VŠECHNY VEDLEJŠÍ
ENERGETICKÉ PRODUKTY
SPLŇUJÍ EKOLOGICKÉ
A RADIAČNÍ LIMITY.

VÁŠ SPOLEHLIVÝ
DODAVATEL TEPLA

V LETOŠNÍM ROCE
TEPLÁRNA SLAVÍ

95 let

Certifikace ve veřejné správě

Ing. Jiří Mann, MBA

Další čtvrtletí uběhlo jako voda a tak se na tomto tradičním místě můžeme zamyslet nad další z oblastí procesního řízení a její certifikace. Tentokrát se zásadní otázkou: „Je certifikace určena pouze pro podnikatele?“. Snad další odstavce přinesou jasnou odpověď.

Oblast certifikace se nevyhýbá ani veřejné správě či samosprávě, resp. orgánům, které ji reprezentují. Vzhledem k charakteru a generičnosti požadavkové normy ISO řady 9000 je dokonce možné certifikovat i jakoukoliv politickou stranu, ale obávám se, že bychom byli jako v pohádce Obušku z pytle ven, v níž měli „jitrnici, kterou svět neviděl“, pouze s tím, že certifikovanou politickou stranu také česká kotlina neviděla a při současné politické kultuře ještě dlouho neuvidí. Certifikace je o transparentnosti, průhlednosti financování či jasných interních vazbách a to, jak všichni víme, s politikou jaksi nejde dohromady.

Až do tohoto místa je možná vše úsměvné, ale je potřeba si uvědomit, že právě politické strany prostřednictvím svých zástupců v parlamentu, na krajských úřadech, magistrátech, městských či obecních úřadech formulují pravidla, podle kterých se podnikatelé musejí řídit. A kupodivu tato pravidla velice často zahrnují požadavky na certifikace, splňování požadavků norem nebo jiných interních předpisů, které v některých případech hraničí se zvlášť či arogancí moci.

Existuje však i řada osvěcených úřadů, jejichž vedení pochopilo, že je potřeba jít příkladem. S trochou nadsázky můžeme konstatovat, že „Kdo chce zapalovat, musí sám hořet“, nebo chcete-li, motivovat. Zajímavou skutečností je neexistence komplexního procesního systému řízení na všech ze 14ti krajských úřadů v ČR. Drobně lepší situace panuje u městských úřadů resp. magistrátů a budí ke cti mosteckému magistrátu, že patří do

této skupiny. Je samozřejmé, že samotné zavedení a deklarování systému samo o sobě nic neřeší, ale je nutné zajistit i reálné uplatňování a především veřejnou kontrolu, neboť systém umožňuje poměrně efektivní dozor ze strany certifikačního orgánu i jemu nadřízeného národního akreditačního orgánu. Tento dohled může při zjištěných problémech vyústit až k odebrání certifikátu, a to jistě za následnou ostudu nestojí.

Zavedením prokazatelného systému vysílá úřad jasný signál o svém pozitivním myšlení. K zavedení procesního řízení však mohou vést i pragmatičtější důvody, než jít příkladem. Může se jednat o uplatňování nových strategií, snahu o získání dotačních prostředků, o zvýšení důvěryhodnosti nebo o zlepšení mediálního obrazu.

Procesní systém může tvořit i odrazový můstek ke snadnému zavedení strategie Vlády ČR Smart administration (SA) označující „Efektivní veřejnou správu

a přátelské veřejné služby 2007 – 2015“ (dle usnesení vlády ČR č. 757, ze dne 11. července 2007). Cílem strategie je celkově zkvalitnit služby veřejné správy, a zlepšit tak komunikaci mezi úřady a občany. Tato strategie je často realizována prostřednictvím projektů, financovaných z dotací Evropské unie. Jedná se především o projekty pro zavádění eGovernmentu, což je elektronizace veřejné správy, a projekty vzdělávání zaměstnanců veřejné správy. Koordinací strategie SA bylo pověřeno Ministerstvo vnitra ČR. Projekty Smart Administration jsou v letech 2007 až 2013 financovány z Integrovaného operačního programu (IOP) a Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost (OPLZZ). Žadatelé mohou být jak subjekty ústřední státní správy, tak obce a kraje. Z dotací jsou v rámci strategie Smart Administration financovány projekty veřejné správy a veřejných služeb. Podporuje se z něj například modernizace informačních technologií v rámci veřejné správy, zkvalitnění veřejných služeb a bezpečnosti, prevence a řešení rizik. Dále jsou v rámci IOP financovány projekty podporující cestovní ruch, územní rozvoj, zlepšování života na sídlišťích apod. V období 2007 – 2013 je v IOP k dispozici celkem 1 582,4 milionů EUR. Na projekty SA je z toho určeno celkem 676, 3 milionů EUR v rámci prioritních os 1.1. - Rozvoj informační společnosti ve veřejné správě, 2.1. - Zavádění ICT v územní veřejné správě a 3.4. - Služby v oblasti bezpečnosti, prevence a řešení rizik. Je zřejmé, že se jedná o samé bohubilé

Model CAF se zobrazuje takto:

Magistrát města Mostu

činnosti. Povede-li popsaná strategie resp. zavedení systému řízení podle mezinárodně platného standardu ISO k naplnění shora uvedených cílů, je jejich přínos prokazatelný a dříve nebo později ho zřejmě pocítí každý z nás.

Norma ISO řady 9000 však není jediným standardem, po kterém mohou úřady a instituce sáhnout. Alternativu tvoří i tzv. CAF model (Common Assessment Framework Model).

Pilotní verze modelu CAF byla prezentována na První evropské konferenci kvality veřejné správy v květnu 2000 v Lisabonu. Model CAF je nástroj napomáhající organizacím veřejného sektoru v Evropě zahájit a využívat metody řízení kvality ke zvyšování výkonnosti. Model CAF poskytuje relativně jednoduchý rámec, který je vhodný pro proces sebehodnocení organizací veřejného sektoru na všech úrovních. Jde o metodu vyvinutou speciálně pro veřejný sektor, přesto je významným nástrojem pro sebereflexi, sebezpoznání, porovnání vlastní výkonnosti v čase, příp. s organizacemi obdobného charakteru.

Celkový rámec, sestávající se z devíti kritérií, identifikuje hlavní hlediska vyžadující pozornost při jakémkoli hodnocení organizace. Pro každé z těchto kritérií je poskytnut seznam subkritérií, která identifikují hlavní otázky, které je třeba při sebehodnocení organizace zvážit. Použitím modelu CAF organizace získá výkonný rámec pro iniciování procesu neustálého zlepšování. Je zřejmé, že zavedením tohoto modelu získá organizace působící ve veřejné správě, zejména:

- hodnocení založené na důkazu,
- prostředek pro dosažení důsledného řízení a konsensu o tom, co je zapotřebí udělat pro zlepšení organizace,
- hodnocení podle souboru kritérií, která byla ve velké míře přijata v celé Evropě,
- prostředky pro měření pokroku v čase prostřednictvím pravidelného sebehodnocení,
- vazbu mezi cíli a podpůrnými strategiemi a procesy,
- prostředek pro zaměření činnosti zlepšování tam, kde je to nejvíce zapotřebí,
- příležitosti pro prosazování a sdílení správné praxe v různých oblastech organizace a s jinými organizacemi,
- prostředek pro vytváření nadšení mezi pracovníky, a to jejich zapojením do procesu zlepšování,
- příležitosti pro identifikování pokroku a vynikajících úrovní úspěchu,
- prostředek pro začlenění různých iniciativ v oblasti jakosti do běžných činností.

Sebehodnocení podle modelu CAF nabízí organizaci příležitost dovést se více o sobě. Ve srovnání s ostatními standardy je model CAF „snadným“ způsobem, jak získat prvotní představy o fungování úřadu či organizace.

Zcela jistě existují i sofistikovanější způsoby prokazování kvality či excelence, např. podrobný model EFQM, detailní kompetenční model či procesní modelování. Držme se však při zemi. I bez náročných řešení můžeme na úvodní otázku „Je certifikace určena pouze pro podnikatele?“ s čistým svědomím odpovědět: „Ne, není! Pouze to řadí politiků a úředníků ještě nedošlo“.

Okresní hospodářská komora Most připravila ve spolupráci s certifikačním orgánem a Odbornou sekcí certifikovaných firem pilotní projekt zavedení a certifikace systému řízení podle ČSN EN ISO 9001:2009 ve vybraném obecním úřadu (magistrátu, krajském úřadu). Zájemci o certifikaci nebo o bližší informace se mohou přihlásit na e-mailové adrese imp@ohk-most.cz.

Stejným způsobem mohou postupovat i zájemci o konzultace, zpracování nebo administrování projektů v oblasti Smart Administration, vyhledávaných Ministerstvem vnitra ČR nebo Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR.

Ing. Jiří Mann, MBA

Slovníček

Politika (z řeckého polis - město, politiké techné - správa obce) je mnohoznačný pojem obvykle označující proces a metodu rozhodování určité skupiny lidí s pluralitními názory a zájmy.

Pluralita je vyjádření mnohosti, četnosti, pestrosti - např. názorová pluralita vyjadřuje skutečnost, že názorů existuje mnoho, ne jen že některý tvoří největší skupinu.

Politologie (složeno z řec. polis - obec, stát [polités - občan] a logos - slovo, výklad) je společenská věda o politice a politické teorii.

Politická moc (lat. imperium) je moc držená jedincem či skupinou která umožňuje řízení a správu společnosti či schopnost politických aktérů ovlivňovat politická rozhodnutí. Nejčastějším typem politické moci je moc státní, kterou vykonává stát a která slouží jako prostředek organizace a řízení společenských vztahů uvnitř určité státní společnosti.

Společnost je skupina jednotlivců, která je charakterizována společnými zájmy a může mít i svou vlastní kulturu a instituce.

Stát je instituce či organizace disponující mocí vládnout, soudit a vytvářet zákony společnosti (státu). Stát je vymezen státní mocí, státním lidem (státním občanstvím) a státním územím. Svrchovaný stát není podřízen žádné jiné (státní) moci a to jak vnější, tak vnitřní. Stát zahrnuje ozbrojené síly, státní aparát (byrokracii), soudy a bezpečnostní sbory (policii).

Demokracie (řecky δημοκρατία), vláda lidu, původně z řeckého δημοσ (demos), lid a κρατειν (kratein), vládnout) je forma vlády, případně státu, ve které je zdrojem moci lid.

Přímá demokracie je demokratická forma vlády, ve které lid vykonává státní moc přímo vyslovením své vůle (referendem, přímou iniciativou). V moderním pojetí státu se přímá demokracie uplatňuje vždy jako součást reprezentativního systému.

Zastupitelská demokracie nebo též reprezentativní či nepřímá demokracie je forma vlády založená na principu volby zastupitelů lidu v přímých volbách, čímž se liší od autokracie či přímé demokracie.

Referendum (latinsky to, co musí být odkázáno) je rozhodnutí všech občanů nebo i všech obyvatel v otázkách zákonodárných nebo výkonných. V referendu se obvykle nehlasuje o osobách, tím se referendum liší od voleb.

Volby jsou hlavním mechanismem zastupitelské demokracie, kterým občané vybírají vládnoucí politiky a podílejí se na chodu země.

Zastupitelstvo kraje je jediný z orgánů kraje, který je ústavně zakotven. Ústava stanoví jeho název, název jeho členů, délku funkčního období, jeho právo na tvorbu a vydávání obecně závazné vyhlášky. Zastupitelstvo má přímou demokratickou legitimitu danou volbami občanů.

Samospráva je způsob řízení určitého celku, kdy daný subjekt o alespoň některých svých záležitostech rozhoduje sám autonomním způsobem, tedy „spravuje se sám“. Opakem samosprávy je výkon správy (rozhodování o určitých záležitostech) jiným, vnějším subjektem. Výhodou samosprávy je, že je blíže spravovanému subjektu než vnější a centrální řízení, a proto by měla být při zabezpečování lokálních či zájmově vymezených záležitostí efektivnější a levnější. Samosprávu lze členit na územní a zájmovou.

Zastupitelstvo obce je základním orgánem obce, který ji samostatně spravuje. Všechny ostatní orgány obce jsou od zastupitelstva odvozeny (např. volí starostu obce a další členy obecní rady). Obecní zastupitelstvo především odpovídá za dodržování plánu rozvoje obce a za hospodaření s obecním majetkem.

Mandát (z latinského mandatum, pověření, příkaz, od manu datum - rukou dany) znamená svěření, pověření nebo příkaz a užívá se v různých významech.

Projekt COBRAMAN

- rozvojové akce v lokalitě jezera Most

Co je to projekt COBRAMAN?

COBRAMAN je mezinárodní projekt spolufinancovaný EU prostřednictvím programu nadnárodní spolupráce CENTRAL EUROPE, jehož hlavním cílem je nastavení profesionálního řízení revitalizačního procesu brownfieldů v evropských městech. Projekt byl zahájen počátkem roku 2010 a kromě Mostu se na něm podílí Ústí nad Labem, italské město Ferrara, německý Stuttgart, slovinský Krajn a polská Bydgoszcz, která je vedoucím partnerem celého projektu.

Vytvořením funkce manažera brownfieldů v organizačním schématu města včetně metodických postupů pro řešení a řízení brownfieldů chce tento projekt přispět k regeneraci v současné době nevyužitých ploch, které jsou postiženy vlivy bývalé průmyslové činnosti.

Tzv. „brownfield manažer“ se bude v budoucnu zabývat nabídkou brownfieldů na trhu a získáváním investorů tak, aby se tato území vrátila zpět do života.

Město Most jako svoji plnotní lokalitu vybralo rozsáhlé okolí budoucího jezera Most, jakožto lokality zásadním způsobem ovlivněné bývalou důlní činností.

Prostřednictvím zpracovaných studií, které jsou jedním z výstupů projektu, se pak ukáže, jak pracovat i s ostatními brownfieldy ve městě. Jedná se o sérii studií, které se zabývají problémem brownfieldů z několika úhlů - technickým a urbanistickým řešením území, ekonomickým řízením rozvoje brownfieldu, marketingovou strategií a systémem řízení brownfieldů v rámci rozvoje města. Tyto studie budou v budoucnu sloužit jako podklad především pro plánování procesu revitalizace a resocializace tohoto brownfieldu.

V lokalitě budoucího jezera Most je plánováno, popř. již zrealizováno 10 projektů (viz mapa na protější straně), které jsou zahrnuty převážně do programu řešení ekologických škod vzniklých před privatizací těžebních hnědouhelných společností v Ústeckém a Karlovarském kraji (tzv. „15 ekomiliard“).

Was ist das COBRAMAN Projekt?

COBRAMAN ist ein, mittels des Programms der internationalen Zusammenarbeit CENTRAL EUROPE mitfinanziertes EU Projekt, dessen Hauptziel der Aufbau der professionellen Leitung des Revitalisierungsprozesses der „brownfield“ in europäischen Städten ist. Das Projekt startete am Jahresanfang 2010 und außer Most beteiligen sich die Städte Ústí nad Labem, die italienische Stadt Ferrara, die deutsche Stadt Stuttgart, das slowenische Krajn und das polnische Bydgoszcz, das auch der Leadpartner des ganzen Projektes ist.

Durch die Bildung der Stelle „Brownfieldmanager“ im Organisationschema der Stadt sowie durch das methodische Voranschreiten für die Lösung und Lenkung des brownfields möchte das Projekt zu der Regeneration der in Gegenwart ungenutzten Flächen im europäischen Maßstab beitragen, die durch die ehemalige Industrie betroffen sind.

Die Stadt Most hat als Pilotfläche die weitere Umgebung des künftigen Sees Most ausgewählt. Eines der Ergebnisse sind 4 Studien, die sich mit dem Problem der brownfields aus verschiedenen Aspekten beschäftigen - es sind die technischen und urbanistischen Lösungen der Flächen, die wirtschaftliche Leitung der Entwicklung der brownfield - Marketingstrategie, und das System der Leitung der brownfields im Rahmen der Stadtentwicklung. Diese Studien werden in Zukunft vor allem als Unterlage für die Planung des Prozesses Revitalisierung und Resozialisierung dieser brownfields dienen.

POPIS ROZVOJOVÝCH AKCÍ

1- JEZERO MOST - ODDYCHOVÁ POBŘEŽNÍ ZÓNA - PLÁŽE

Projekt řeší výstavbu pláží, ploch pro oddech a sport a komunikační síť chodníků a cyklostezek v prostoru pod jižními svahy jezera Most.

2- STŘEDISKO STARÝ MOST - ARBORETUM

Jedná se o vybudování parku s umístěním rostlinných, geologických a historických expozic. Stavba volně navazuje na projekt MInIMost.

3 - REKULTIVACE LOMU LEŽÁKY, BŘEHOVÁ LINIE JEZERA MOST - I. A II. ETAPA, TECHNICKÉ OPATŘENÍ PRO PŘÍSTAVIŠTĚ LODÍ

Stavba je kompletně dokončena. Vybudována byla sypaná hráz zpevněná balastním kamenivem, která bude sloužit pro budoucí řešení přístaviště a kotviště lodí včetně doprovodných zařízení (plovoucí mola, spouštěcí zařízení, čerpačí stanice atd.)

4- STŘEDISKO STARÝ MOST - MINIMOST

Řešené území se nachází převážně v prostoru „Starého Mostu“ a záměrem je vybudování parku s modelem Mostu a regionu a modelů lomů, dolů, dobývacích mechanismů a proměn krajiny.

5 - JEZERO MOST - NÁPOJENÍ NA KOMUNIKACE A INŽENÝRSKÉ SÍTĚ

Jedná se o výstavbu komunikací napojených na silnici III/2538 Most - Braňany, které tvoří budoucí páteřní komunikační síť v lokalitě jezera Most pro plánovanou výstavbu rodinných domů, občanské vybavenosti a klidových zón. Stavba dále řeší napojení lokality na veškeré inženýrské sítě. V lokalitě byl prováděn hydrogeologický průzkum v rámci programu COBRAMAN.

6- OBNOVENÍ SILNICE III/2538 MOST - BRAŇANY

Stavba je dokončena a předána. Vybudovaná komunikace tvoří příjezd do prostoru revitalizovaných ploch, především pak napojení prostor u kostela Nanebevzetí Panny Marie s budoucí komunikací III/2565 Most - Mariánské Radčice.

7 - STŘEDISKO STARÝ MOST - UMÍSTĚNÍ SOUSOŠÍ SV. J. NEPOMUCKÉHO V AREÁLU DĚKANSKÉHO KOSTELA V MOSTĚ

Stavba je kompletně dokončena. Předmětem díla bylo vytvoření architektonicky vhodného prostoru pro umístění sousoší sv. Jana Nepomuckého v areálu revitalizovaného okolí přesunutého pozdněgotického kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mostě.

8- OBNOVENÍ SILNICE III/2565 MOST - MARIÁNSKÉ RADČICE

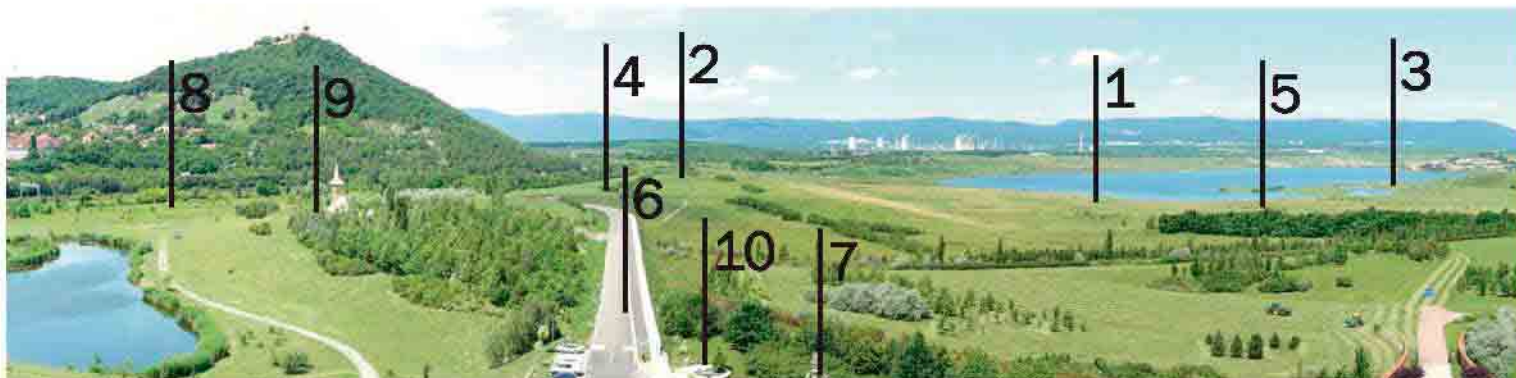
Nová komunikace bude přímo napojena na ulici Čs. armády přes stávající silniční most a dalším přemostěním železničního koridoru a řeky Bílky zajistí funkci tzv. páteřní komunikace celé lokality jezera Most. Podél celé komunikace je vedena cyklostezka.

9- PRAVOSLAVNÝ KOSTEL

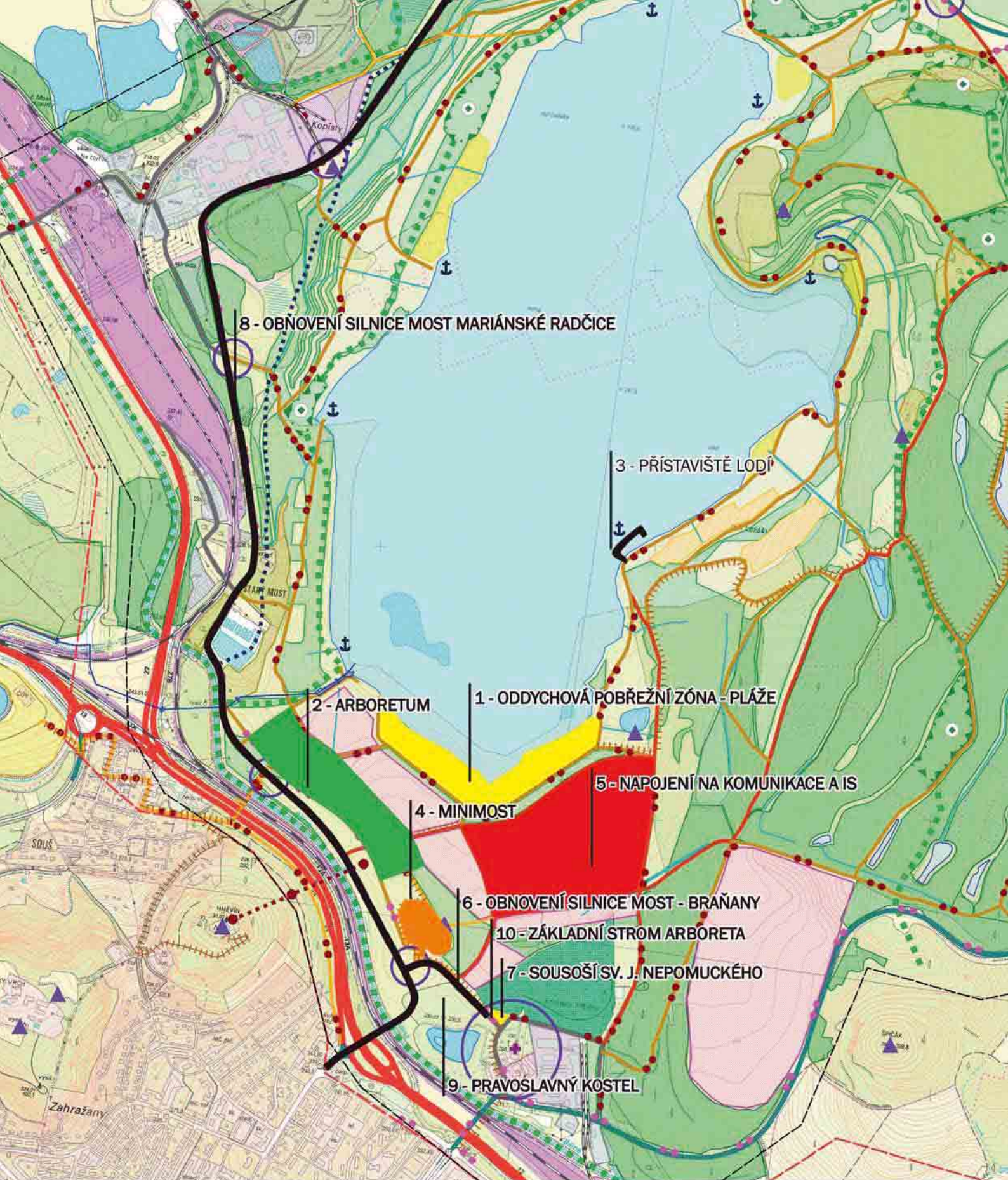
Unikátní dřevostavba pravoslavného kostela, která byla realizována pravoslavnou církví za finanční spoluúčasti statutárního města Most.

10- ZÁKLADNÍ STROM ARBORETA

Dne 23.3.2007 byla vysazena metasekvoje čínská, první strom budoucího arboreta.

8 - OBNOVENÍ SILNICE MOST MARIÁNSKÉ RADČICE

3 - PŘÍSTAVIŠTĚ LODÍ

2 - ARBORETUM

1 - ODDYCHOVÁ POBŘEŽNÍ ZÓNA - PLÁŽE

5 - NAPOJENÍ NA KOMUNIKACE A IS

4 - MINIMOST

6 - OBNOVENÍ SILNICE MOST - BRAŇANY

10 - ZÁKLADNÍ STROM ARBORETA

7 - SOUSOŠÍ SV. J. NEPOMUCKÉHO

9 - PRAVOSLAVNÝ KOSTEL

Ministerstvo financí

PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc.

Motto:
Konflikt je přirozený.
Ale podstata
demokracie je ta,
že jde o jediný systém,
který má pravidla,
jak řešit konflikty.

Redakce:

Praktická a realizovatelná politika, dejme tomu správa věcí veřejných, musí mít pro svoji činnost a působení vytvořen jakýsi systém generování zastupitelských sborů. V naší zemi je již 20 let praktikován systém poměrného zastoupení politických stran a upřímně řečeno nepřinesl nic dobrého. Za celou dobu „českého kapitalismu“ snad nebyla ani jedna stabilní vláda, která by mohla systematicky bez ústupků a kompromisů realizovat svůj program a právní řád, o plné zodpovědnosti nemluvě. Z naší politické scény se stalo kolbiště, které se chce charakterizovat známým Churchillovým citátem „Účelem válčení není padnout za svou zemi, ale přinutit nepřátele, aby padli za tu svou“. Naše přední „mozky“ se rozptýlily do stran a ministrů a staly se ochotnými vojáky oné války, likvidující se navzájem spolu i s myšlenkami. Nemyslete si, že bychom v tomto měli něco dělat. Ať sáhnete, na co sáhnete, všu-

System poměrného zastoupení a co dál?

K problematice stability našeho politického systému jsme požádali o názor Vladimíru Dvořákovou, profesorku politologie na Vysoké škole ekonomické v Praze.

de jen problém a výkřiky „my bychom to udělali, ale náš koaliční partner má jiný názor“, „nejsou peníze“ a „není politická vůle“. V touze po moci budeme raději denně řešit tisíce zástupných problémů a hádat se o legislativu, než vyřešit jeden zásadní – v politice stabilitu vlád a parlamentu. Jak se na to díváte vy, paní profesorko?

To, co říkáte, vypadá velmi přesvědčivě a myslím si, že mnoho lidí má stejný pohled a názor. Ale ono je to bohužel komplikovanější. Začneme tím, co vám i většině lidí (a při sledování naší politické scény se vůbec nevidím) připadá nejdůležitější: stabilní vláda, jasná většina, rychle a efektivně přijímaná rozhodnutí bez oněch neustálých dohadování. Ale pokud jako kritérium úspěšnosti vezmeme stabilitu vlády a efektivitu rozhodování, je svým způsobem nejideálnější autoritářský režim – parlament (pokud v rámci ještě větší efektivity není zrušen) schválí, co ti u moci připraví, protesty a stávky jsou zakázány, žádné odbory neblokují dopravu a zemědělci nevodí krávy před předsednictvo vlády. Rozhodnutí je přijato a platí. Pokud se ale udělá srovnání, tak se ukáže, že nedemokracie jsou v dlouhodobé perspektivě mnohem méně efektivní než země, kde se složitě hledají kompromisy a vyjednávají se. Dokonce jsou i studie, které tvrdí, že z dlouhodobého hlediska jsou při srovnání různých demokratických zemí úspěšnější ty, které mají koaliční vlády či menšinové vlády než země s jednoznačnou politickou většinou. Proč?

Efektivně se totiž může prosadit geniální opatření, ale také naprostý nesmysl. Pokud má někdo

jasnou většinu pro rozhodování, tak se s opozicí prostě nemusí bavit (a s odbory či třeba svazem pacientů již vůbec ne). Hrozí tak, že ztratí kontakt se společností. Vláda či vládce může dokonce přijmout řadu osvědčených opatření, jako Petr Veliký, když bojarům ostříhal vousy, ale i po tomto „radikálním“ opatření z nich gentlemany neudělal. Politika by měla být schopna reagovat na skutečné potřeby společnosti, politici a politické strany se nemohou vznášet někde nad společností, musí být s ní v kontaktu. Klasici politického marketingu politikům doporučují, aby se nedívali jen do zrcadla, ale občas alespoň vyhlédli z okna.

Úspěšní podnikatelé to vlastně znají. I v období globalizace vědí, že nabídka se musí přizpůsobit dané společnosti, v některých případech to úplně nejlepší nemusí společnosti vyhovovat, protože na to není připravena nebo má jiný hodnotový či kulturní systém. Velcí podnikatelé mají dokonce i strategii, jak dosáhnout toho, aby se určitá potřeba postupně vytvářela. Stejně tak v politice. Různé protesty, obstrukce, vyjednávání mají důležitý význam, protože vysílají signály o problémech společnosti, upozorňují na různé zájmy a často také umožní vypustit určitý „ventil“, když napětí hrozí sociálním výbuchem. Je to svým způsobem, sice specifická, ale přeci jen komunikace.

To samozřejmě neznamená, že vláda musí změnit své cíle na základě protestů veřejnosti nebo opozice. Ale je to významný signál k zamyšlení, zejména pokud je podpora protestů vysoká. Větši-

nou to znamená znovu analyzovat danou otázku, posoudit, kde jsou hlavní problémy a dopady, případně promyslet strategii, jak problém veřejnosti vysvětlit (snaha lépe problém „vykomunikovat“ může být ovšem v některých případech spíše kontraproduktivní, pokud způsob jeho řešení je silně nepřijatelný).

Další důvod, proč jasné prosazení názoru většiny může být z dlouhodobého hlediska méně efektivní než složitě koaliční jednání či hledání podpory napříč politickým spektrem, je ten, že většiny v demokracii se samozřejmě střídají. Pokud děláte zásadní reformy každé čtyři roky a pokaždé z jiného ideového (či koncepčního) pohledu, transakční náklady jsou obrovské a stát ztrácí nejen kvůli neustálým změnám v nastavení systému, což je byrokraticky a organizačně, tj. finančně náročné, ale především kvůli tomu, že vývoj není předvídatelný. Kdo bude seriózně investovat do něčeho, o čem neví, jak bude nastaveno za 4 roky. Snad jen ten, kdo hledá mezery a možnosti rychlého zisku. Pokud je o základních věcech dohoda, pak se dělají jen dílčí změny a úpravy, často pragmatického charakteru, které odrážejí potřebu vychytat „mouchy.“

Většina lidí, kteří volají po stabilitě a efektivitě, je přesvědčena, že přeci nemůže být problém najít rozumné a pro všechny přijatelné řešení. A tady jsme u jádra „puďla“. Demokracie uznává, že ve společnosti jsou různé zájmy. Tam, kde jsou různé zájmy, existují konflikty a neexistuje jednoznačná shoda na řešení. Konflikt je přirozený. Ale podstata demokracie je ta, že jde o jediný systém, který má pravidla, jak řešit konflikty. A to je ono. U nás jsou pravidla, která ale skoro nikdo nedodržuje, každý si je vysvětluje po svém, podle toho, jaký chce výsledek. Nevím, jak by se tvářila většina mužské části národa, kdyby rozhodčí ve fotbale u jednoho mužstva toleroval postavení mimo hru (ofsajd se tomu říká?) a u druhého ne. Zpytujeme svědomí, kdyby to bylo v náš prospěch? Nehledali bychom omluvu a vysvětlení, že to vlastně bylo z nějakého důvodu spravedlivé? A neděláme to též v politice?

V politice, kde není jasná většina prosazení konkrétních zájmů, bývá šance, že se do ní promítnou mnohé zájmy, ovšem za cenu kompromisu. Je pravda, že nikdo nakonec není nadšen, každý má pocit, že to pro něj mohlo dopadnout lépe, ale vývoj je alespoň trochu rovnoměrný a společnost se příliš nerozděluje.

Již v duchu slyším námitku – ale takhle to u nás nefunguje. Ideál, který popisujete, je něco zcela jiného, než čeho jsme svědky. Kompromisy přeci tady nejsou o zohlednění zájmů různých sociálních skupin, ale jen o mocenských pozicích, o rozdělení přístupu k „trafikám“, o rozdělení

vlivu na přerozdělování státních či evropských peněz, a konečkonců mnohé „velké koalice“ jsou i o tom, jak zabránit případnému vyšetřování velkých korupčních kauz.

Námitka je bohužel oprávněná. I když připustím, že i v klasických (alespoň některých) demokraciích, se relativně často setkáváme s korupcí, klientelismem či nepotismem (Řecko, Itálie, Španělsko...), tak zůstává pocit, že tady možná jde ještě o něco jiného.

Hovořit o míře korupce v našem prostředí je asi zbytečné, hovořit o jejích příčinách je v tomto rozsahu takřka nemožné. Ale zmíním jednu „drobnost“, která souvisí s korupcí a která umožní pochopit i mnohé problémy, se kterými se potýkají podnikatelé při komunikaci se státem. V našem státě se po roce 1989 takřka rezignovalo na vytváření strategických koncepcí, které by vytvářely základní rámec pro formulování politik, například školské, obranné, zdravotní. Když na to odborníci poukazovali, tak většinou slyšeli jen to, že někdo chce opět zavádět „plánování“, posilovat stát atd. Kromě nesmyslných rozhodnutí, které stojí miliony až miliardy, je výsledkem i to, že se vytvořilo superkorupční prostředí, protože každá vláda má prostor pro rozhodování politiky podle svých „klientů“. Vezměme si příklad, který zná z novin každý: situace na ministerstvu obrany a nákupy vojenské techniky. Není-li koncepce obrany státu, nevíme, zda potřebujeme stíhačky, tanky, pandury, nevíme, v jaké kvalitě a s jakým technickým vybavením; a tak každá vláda může najít vhodný „kšeft“.

Chybějící zákon o státní službě vytváří velmi korupční prostředí v nejvyšší politice. Po každých volbách dochází k výměně velkého počtu vysokých úředníků, rozvinula se praxe fungování nejrůznějších poradců, expertů, kteří ovlivňují rozhodování a nenesou žádnou odpovědnost. To není prostor pro formulování koncepce. Jednotlivá ministerstva se stávají „kořisti“, jakékoli pokusy o racionalizaci správy narážejí na nutnost umístit „své“ lidi a také mít přístup k určitým informacím. Ta se často nesdílejí s jinými ministerstvy (hlavně pokud je kontroluje někdo z jiné strany). A přes určité snahy zracionalizovat vztah státu a občanů, občan, například podnikatel, nakonec komunikuje s mnoha státními institucemi, poskytuje státu mnoho zbytečných informací, který navíc stát již o něm získal v jiných souvislostech. Ale o tom byste mohli asi spíše povídat vy mně, nežli já vám.

Redakce:

Ale paní profesorko, o to, že v naší společnosti existuje zásadní rozpor, právě jde. I vy na jedné straně obhajujete demokratický systém našeho

poměrného zastoupení v politice, ale na druhé straně sama specifikujete značné nedostatky tohoto systému. Tento rozporuplný stav je možné dokumentovat i řadou alarmujících čísel o naší konkurenceschopnosti, vlivu českého kapitálu na průmysl, složitost daňových náležitostí, extrémní počet povinností, které stát např. od podnikatelů vyžaduje (v součtu asi více jak 2000) a také vámi zmiňované korupci, která se i v tragikomické poloze dostala i do školství a mohli bychom i pokračovat. Ideály jsou krásná a motivující věc, ale když nefungují? Ono snad nejde ani tak o odklon od demokracie, která sama o sobě má mnoho podob, ale spíše obava o jakýsi „český“ druh anarchie. Měla byste, paní profesorko, po 20 letech onoho zvláštního „českého kapitalismu“ také nějakou terapii a radu?

Dvořáková:

Musíme určitě rozlišovat věci velmi podstatné a málo podstatné. Poměrný volební systém je tou nepodstatnou věcí; naše problémy vyplývají z toho, že se nedodržují zákony nebo dokonce již do pravidel (třeba ve výběrových řízeních) jsou zakomponovány výhody pro někoho, že se dávají trafiky nekompetentním lidem či lidem, kteří ze státu vyvádějí peníze. Problémem není anarchie, ale naopak apatie společnosti. Pokud netrváme na tom, abychom měli profesionální státní správu, aby politici skládali účty, pokud neupozorňujeme na netransparentnost a jenom si vybíráme politiku jako prášky na prání, tak se to těžko změní. Nejde přitom jen o vysokou politiku, mnoho věcí se dá řešit a hlídat i na místní úrovni, je nutné se zajímat o to, co se děje v našem okolí, co se děje v naší profesi; upozorňovat na problémy či navrhnout řešení by měla například i hospodářská komora či jiné profesní komory, občanská sdružení, odbory. Ona trocha občanské odvahy může atmosféru ve společnosti změnit; prostě není důvod, proč přijímat aroganci, neprofesionalitu, mystifikace.

Děkujeme za váš čas.

K dokreslení problematiky považujeme za zajímavá následující, v pořadí desátá „Číslo bez komentáře“ ze strany 4:

Při volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v květnu 2010 kandidovalo celkem 27 politických stran a hnutí, úspěšných bylo 5. Do zastupitelstev obcí v říjnu 2010 kandidovalo celkem 220 politických stran a hnutí. Zvoleno bylo 62178 zastupitelů – regionálních politiků, takže na jednoho zastupitele připadá asi 160 občanů...

PaedDr. Václav Netolický

Oblast veřejné správy jako významná součást života společnosti prošla po listopadu 1989 významnými změnami. Hovoří se o reformě či reformách veřejné správy. Hlavními cíli těchto změn měla být její demokratizace, decentralizace, dekoncentrace, což v mnohém souviselo s principem subsidiarity. Subsidiarita v tomto případě znamená přiblížení výkonu státní správy co nejvíce občanům a ostatním subjektům včetně podnikatelské veřejnosti.

Lze předpokládat, že změny správy věcí veřejných na počátku devadesátých let minulého století byly podniknuty v dobrém úmyslu, velký vliv zde měla porevoluční euforie. Ukázalo se však, že nadšení doby, snaha okamžitě řešit situaci bez posouzení variantních řešení a zahraničních zkušeností přinesla značné škody. Jak se později ukázalo, i následné reformní kroky přinesly obrovské chyby, jejichž náprava (pokud k nim vůbec došlo) stála celou společnost nemalé prostředky.

Jak tedy vypadal základní model veřejné správy v naší zemi před listopadem 1989. Existovala zde ústřední veřejná správa reprezentovaná vládou, ministerstva a různými institucemi s celostátní působností. Další důležitou součástí byl systém národních výborů, nad jejichž činností na nejvyšší úrovni bdělo ostražitě oko ústředních orgánů. V rámci krajů působily krajské národní výbory (KNV), okresy spravovaly okresní národní výbory (ONV) a ve městech a obcích existovaly městské resp. místní národní výbory (MěNV, MNV).

Prvním a zásadním krokem reformy veřejné správy v roce 1990 bylo obnovení samosprávy. Obce se stávají právními subjekty, které v rámci tzv. samostatné působnosti mohou rozhodovat o svém majetku, mít vlastní rozpočet a řešit v souladu se zákonem potřeby svých občanů. Byl to významný pozitivní krok, ale současně přichází první velká chyba. První zákon o obcích – zákon č. 367/1990 Sb. o obcích (obecní zřízení) opomněl (tedy spíše jeho tvůrci) záležitost vzniku obcí oddělením části obce. V té době vzniká obrovské množství malých obcí s počtem menších než 500 obyvatel. Důvodem byl především lokální patriotismus, často také možnost dalšího uplatnění ambiciózních místních politiků.

Jak jsme budovali novou veřejnou správu

Jak vyplývá z tabulky, největší zastoupení mají obce s nejmenším počtem obyvatel. Nejen, že obce, které mají méně než 199 obyvatel tvoří 26,3 % v celkovém počtu obcí, ale 58,9 % obcí nemá ani 500 obyvatel a 79,4 % našich obcí nedosahuje počtu 1000 svých obyvatel.

Tento stav se samozřejmě nepříznivě promítá do kvality řízení obcí. Těžko můžeme mluvit o ma-

nemalé finanční prostředky. Zrušení krajských národních výborů bez náhrady mělo přinést úspory v nákladech na úřednictvo. Velmi brzy se však ukázalo, že jednotlivá ministerstva nemohou řídit v regionech své rezorty přímo z Prahy, a tak vznikají tzv. dekoncentráty. Jednotlivá ministerstva zřizují oblastní ředitelství, kde působí jejich pracovníci, a tím nahrazují odbory bývalých krajských národních výborů. Takže se vlastně neušetřilo nic, spíše

Vzniklou situaci dokresluje následující tabulka

POČET OBYVATEL	POČET OBCÍ	POČET OBCÍ [%]	CELKOVÝ POČET OBYVATEL	POČET OBYVATEL [%]
do 199	1 648	26,3	203 640	1,98
200 - 499	2 043	32,6	663 848	6,45
500 - 999	1 283	20,5	895 275	8,70
1 000 - 1 999	657	10,5	910 062	8,84
2 000 - 4 999	367	5,9	1 134 947	11,03
5 000 - 9 999	128	2,0	888 274	8,63
10 000 - 19 999	68	1,1	960 339	9,33
20 000 - 49 000	42	0,07	1 246 442	12,11
50 000 - 99 999	17	0,03	1 243 485	12,08
nad 100 000	5	0,008	2 146 621	20,86
ČR celkem	6 258	100,00	10 292 933	100,00

Zdroj: Peková, J. (et al.) (2008)

nagementu obce a například o zavádění metod typu New public managementu tam, kde (s určitou nadsázkou) neuvolněný starosta sleze ve středu odpoledne z traktoru, aby se zhostil obecní vlády. Pro jistotu jde ještě v sobotu dopoledne do místní restaurace, aby vybral od chalupářů poplatek za popelnici. Oporu nemá příliš ani v zastupitelstvu obce, protože dnes už málo lidí chce tuto funkci zastávat. A na obecním úřadě nemá úředníky-odborníky, protože by je obec nezaplatila. Ale to nic nemění na tom, že tito lidé často rozhodují o velkých finančních prostředcích, rozhodují o investicích, které se díky nekompetentnosti rozhodování ukázaly v řadě případů v následujících letech jako nesmyslné.

Současný zákon o obcích již tuto záležitost ošetřuje tak, že při oddělení části obce musí mít každá část nejméně 1000 obyvatel. To je jistě racionální krok, který však přišel poněkud pozdě.

A vraťme se opět do roku 1990. V rámci reformy zaniká systém národních výborů, který je nahrazen takto – krajské výbory zanikají bez náhrady a s nimi i celé krajské uspořádání. Okresní národní výbory nahrazují okresní úřady, které jsou přímými vykonavateli státní správy (samospráva na úrovni okresů neexistuje). Místní a městské národní výbory se transformují na městské, případně obecní úřady.

A i v těchto reformních krocích přicházejí obrovské chyby, jejichž postupná náprava stojí nás všechny

naopak - v době existence KNV bylo vše „v jednom baráku“, tedy jedno vytápění, úklid atd.

Ještě horší situace nastala v důsledku zrušení krajského zřízení. Již v roce 1990 se řešily první kroky našeho budoucího členství v Evropské unii. Jednou z podmínek členské země je, že má zavedený systém vyšších územně samosprávných celků, v našich podmínkách krajů. Tento „domácí úkol“ EU jsme jako kandidátská země splnili ústavním zákonem č. 347/1997 Sb. o vytvoření územních samosprávných celků. A tak tu máme opět krajské zřízení. Normálně myslící člověk by předpokládal, že to nebude takový problém, vždyť stačilo obnovit to, co se zrušilo. Navíc některé instituce (soudy, policie, finanční úřady) působily i nadále v bývalé krajské působnosti.

Ale všechno je jinak. Mezitím se nám rozšířila i na regionální úrovni skupina politicky neukojených jedinců, takže původní kraje se ve většině případů rozdělují na dva. A hned je prostor pro dva hejtmany, dvě zastupitelstva, dvě rady. Tak se například náš Severočeský kraj rozdělil na Ústecký a Liberecký kraj (mimo jiné, že prý to bylo z Liberce do bývalého krajského města Ústí daleko.) Česká republika má tedy (včetně hlavního města Prahy) 14 krajů. Radost z dobře vykonané práce však nevydržela dlouho. V těžké době již existoval systém Nomenklatura územních statistických jednotek (NUTS), jehož tvůrcem byl statistický úřad EU Eurostat. Ten vymezuje statistické jednotky do jednotlivých kategorií.

Pro využívání dotací z fondů Evropské unie je nejvýznamnější jednotka NUTS 2, jejíž podmínky splňovalo bez problému celé předlistopadové krajské uspořádání. Avšak nově vytvořené kraje kromě tří případů (Praha, Středočeský kraj a Moravskoslezský kraj) tyto podmínky nespĺňují. Chybička se tedy opět vyloudila, ale co s tím?

Nakonec byly vytvořeny nové formální jednotky regiony soudržnosti NUTS 2, které sdružují většinou dva (v jednom případě i tři) kraje. Naštěstí se zabránilo vytvoření „nadhejtmanů“ a jejich úřadů. Jak to vypadá v našem regionu? Region soudržnosti NUTS 2 Severozápad tvoří Ústecký a Karlovarský kraj. A liberečtí, kteří to měli před listopadem do Ústí daleko, dopadli zajímavě. Liberecký kraj se připojil k Pardubickému a Královohradeckému kraji v Rámcí regionu soudržnosti NUTS 2 Severovýchod. A tak konečně můžeme čerpat v regionech toužebně očekávané prostředky z Evropské unie.

Myslíte, že jsme tímto „racionální reformní kroky“ již vyčerpali? Ale ne, přichází rok 2002 a 31.12. končí svoji činnost okresní úřady. Jak bylo řečeno, jednalo se o instituci, která vykonávala čistě státní správu, byla apolitická a její šéf - přednosta - byl jmenován ministrem vnitra (o apolitičnosti tohoto kroku už se dá malinko pochybovat). Jako tehdejší starosta malého města mohu ocenit odbornost tohoto pracoviště i kvalitní metodickou pomoc jeho pracovníků. Navíc (na rozdíl např. od sousedního Svobodného státu Sasko) zde i nadále existující okresy nemají vůbec žádnou správu. Pozitivem je

existence obcí s rozšířenou působností. V jednotlivých okresech vznikly 2-3. Jejich úřady převzaly většinu úkolů a kompetencí zaniklých okresních úřadů. Kromě toho existují tzv. obce s pověřeným úřadem. Tyto obce ze zákona zajišťují funkci např. stavebního úřadu či matriky pro některé sousední obce. Tímto se skutečně přiblížil výkon veřejné správy občanům, problémem je, že tito mají občas problém, kam mají zajet k vyřešení svých problémů, např. kde dostanou nový občanský průkaz.

I zde bych však chtěl ukázat na jeden problém. Stavební úřady se staly součástí městských nebo obecních úřadů. Pro občany je to výhodné z toho důvodu, že je vše pod jednou střechou, takže stavebník může řadu záležitostí vyřešit najednou. Ale zkusme se zamyslet, kdo je největší stavebník v obci. Ve většině případů je to obec sama. Vzniká nám tedy paradoxní situace. Stavební úřad je součástí městského úřadu, v jehož čele stojí starosta města, tedy nejvyšší představitel stavebníka, tudíž i např. žadatele o stavební povolení. Často, lépe řečeno většinou, přicházejí finanční prostředky z dotací na obec pozdě. Rychle se musí vyřídit stavební povolení a další administrativa. A tak je vedoucí stavebního odboru pod dvojnásobným tlakem. Jednak na něm představitel obce vyžadují rychlé nestandardní řešení, na straně druhé je to povinnost dodržovat platné zákony. Úředník musí zvážit, zda tedy vyhovět a mít dobrou pozici na úřadě (a třeba i odměnu) anebo riskovat, že dříve nebo později může být řešen v souvislosti s porušením zákona. Tak se, vážení

podnikatelé, nedivte, že (sice zřídka) narazíte na nervózního úředníka stavebního úřadu. Nemají to tito lidé jednoduché.

V poslední době jsme svědky celé řady úspěšných opatření týkajících se i oblasti veřejné správy. Málokterý podnikatel, zvláště úspěšný podnikatel, by si mohl dovolit takové nehorázné plýtvání finančními prostředky, jak se tomu děje především v institucích státní správy. Obce jsou přeci jenom pod větší kontrolou občanů a navíc musí zastupitelé rozhodovat, jak s omezenými finančními prostředky naloží. Zatím jsme však svědky toho, že se šetří v takových oblastech státní správy jako je policie, hasičský sbor či školství. Mezitím se sem tam objeví informace, že ten a ten úředník ministerstva pobírá statisícový plat, ten zas dostal miliónovou odměnu atd. Ruku na srdce, který zaměstnavatel v soukromém sektoru by takto postupoval, když se navíc dovíte, že odměnění vlastně plnili povinnosti vyplývající ze své funkce. Na druhé straně policisté nezadrželi zločince z prostého důvodu, nemají benzin na jeho pronásledování.

Tento můj příspěvek je vůči české veřejné správě snad příliš kritický, ale i mě jako občana mrzí, že jsem nikde nenašel informaci, že za výše uvedené chyby je někdo zodpovědný. Asi to nikdo nikdy řešit nebude, protože všechny ty kotrmelce jsme nakonec zaplatili my všichni – občané i podnikatelé.

PaedDr. Václav Netolický
Akademický pracovník VŠFS, o.p.s.

inzerce

DOTACE – STRATEGIE – INFORMACE – SPOLUPRÁCE

Regionální rozvojová agentura Ústeckého kraje, a.s.

je odbornou poradenskou společností s bohatými zkušenostmi v dotačním managementu, zpracování rozvojových analýz a poradenství v oblasti regionálního rozvoje a podpory podnikání. Aktivita společnosti se zaměřují především na podporu a koordinaci hospodářského a sociálního rozvoje na území Ústeckého a Karlovarského kraje. Se svou sedmnáctiletou historií je druhou nejstarší regionální rozvojovou agenturou působící v České republice s nejširší nabídkou poskytovaných služeb.

Nabízené služby:

- příprava, koordinace a realizace rozvojových projektů (spolufinancovaných z evropských, národních a regionálních programů);
- komplexní dotační poradenství, zpracování projektové dokumentace a zajištění služeb dotačního managementu;
- odborný servis pro rozvoj obcí, měst a mikroregionů;
- podpora podnikání pomocí střediska Enterprise Europe Network Most;
- školicí a vzdělávací programy;
- informační služby prostřednictvím dotačního zpravodaje a elektronické aplikace Dotace.

Kontakt:

Regionální rozvojová agentura Ústeckého kraje, a. s.
Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
Tel: +420 417 633 240 | Fax: +420 476 706 331
E-mail: rra@rra.cz | Web: www.rra.cz

Enterprise Europe Network ČR v Mostě

při Regionální rozvojové agentuře Ústeckého kraje, a.s.

je součástí evropské sítě více než 600 partnerských organizací, které malé a střední podnikatelské klientele poskytují provázaný poradenský a informační servis podporující její rozvoj a úspěšnost na trhu EU. Fungování sítě, které je nastaveno pro časový horizont 2008 – 2013, je založeno na klientském principu „no wrong door“ („není špatných dveří“) a principu interaktivní tvorby politiky Evropskou komisí. Mostecké středisko má působnost pro Ústecký a Karlovarský kraj.

Podpora podniků na dosah ruky

Nabízené služby:

- informace o podmínkách podnikání v rámci EU;
- pomoc při vyhledávání obchodních a kooperačních partnerů v zahraničí;
- poradenství a informace v oblasti dotačních příležitostí;
- příprava projektů a žádostí o udělení grantu (dotace);
- organizace seminářů, konferencí a podnikatelských kontaktních burz;
- poradenství v otázkách evropské legislativy a dalších předpisech;
- zajištění zpětné vazby mezi podniky a Evropskou komisí.

Kontakt:

Ing. Tomáš Tuček, vedoucí střediska
Tel: +420 417 633 240 | Fax: +420 476 706 331
E-mail: tucek@rra.cz | Web: www.rra.cz,
www.een.cz

Mravní a duchovní obsah české politiky

Josef Hurt

Hledání mravního a duchovního obsahu české politiky je stále víc živěji diskutováno. Nejen těmi, kteří se hlásí ke křesťanství a křesťanské demokracii. Toto hledání může získat náповědu v oblasti disciplín, které se zabývají vztahem náboženství a politiky, např. religionistika, sociologie náboženství, etika i klasická politologie. Můj pohled je rázu spíše praktického.

Praktickou zkušenost s morálkou zažívají lidé, kteří se začínají angažovat v některé úrovni politiky, ať již o rovině komunální nebo vrcholové a nebo v pozici poradců. Když tito lidé více nahlédnout do kuchyně stranických aparátů a vazeb na ekonomické prostředí, zejména v oblasti státních zakázek, začínají být znechuceni, kladou si otázku po smyslu svého angažování a někdy ztrácí další energii ke svému angažování. Také platí daň v podobě oběti volného času, který může chybět jejich rodině, nebo péči o svoji psychohygienu a tělesné zdraví. Je velmi těžké, až skoro nemožné nepodlehnout některé podobě osidel korupce a dalších forem zneužívání moci. To se nevyhnulo ani stranám, které se hlásí ke křesťanským hodnotám.

Paradoxně až po letech boje o moc strana mající v názvu „křesťanská demokracie“ na svém semináři v Senátu se začínala zamýšlet nad křesťanskými hodnotami ve svém počínání. Ale důležité je že začala se svojí reflexí a podobně se začínají množit nejrůznější iniciativy, které volají po etickém jednání politiků, účinném boji proti korupci. Snad i křesťanské komunity začínají přispívat svým teoretickým i praktickým přístupem k očistění službě obci, jak Řekové nazývali politiku a jak rádi někteří politici pojmenovávají svoji živnost.

Církevní dějiny, které začínají být populární mezi historiky sekulárních univerzit, znají mnoho podob politiky, které lze najít v dějinách církve. Období úspěšná i neúspěšná i pohoršující, za která se

omlouval v roce 2000 papež Jan Pavel II. Románová podoba ztvárnila francouzského kardinála Richelieu. Hodně známou osobností reprezentující výkon moci ve své době, která byla vnějškově hodně křesťanská, je např. Machiaveli, ke kterému se rádi hlásí někteří technologové moci, aniž by znali jeho dílo. V dějinách církve platí zkušenost, že velký vliv na věci veřejné byl vždy spojen s pokušením zneužívat tohoto vlivu a že bylo těžké nepodlehnout. Evangelia dávají přísná kritéria i výkonu moci i v církvi samé v dějinách i dnes a zkušenosti s věrností těmto zásadám mohou být inspirací i pro lidi, kteří se nehlasí k žádné církvi nebo patří k okruhu sympatizantů a lidí dobré vůle hlásících se ke konzervativnímu filozofickému myšlení, které čerpá z křesťanství.

Dvacáté století přináší řadu inspirací pro dnešní dobu. Angažování křesťanů v boji proti totalitě, ať již východoevropské, nebo jihoamerické, může inspirovat i v boji proti nespravedlnosti a korupci v dnešní době, která dopadá nejvíc na obyčejné lidi.

V disentu 70. let a 80. let se potkávali spolu marxisté i křesťané a uměli spolupracovat a navzájem se obohatit svojí zkušeností. Nalézat mravní a duchovní obsah svého angažování a vzájemné podpory. Další velkou zkušeností je boj za spravedlnost v zemích Jižní Ameriky, kdy duchovní se angažovali v úsilí o změnu nespravedlivého systému např. Arcibiskup Romero v Salvádoru, který byl po 3 letech své solidarity s utiskovanými zastřelen v kostele při bohoslužbě. Další velké osobnosti, které dokázaly

vtisknout duchovní a mravní obsah politickému boji byli např. Gandí a Martin Luter King. V českém prostředí k obrodě duchovního obsahu politiky přispěli věznění politici a duchovní. Lze tedy říci, že velké příklady věrnosti zásadám přinášejí mravní obrodu i boji za spravedlnost, a tedy i boji o moc ve prospěch spravedlnosti.

Dle mé zkušenosti samotné zásady, byť jsou sebekrásnější poměry nemění. Doba musí mít své velké osobnosti, které mají odvahu přinášet oběti a svojí službou vycházející z těchto zásad dokáží obrodit a proměnit svoji dobu. Naše doba potřebuje lídry, kteří nezneužívají pojmu služba a nenechají se korrumpovat výhodami svých pozic. Zatím se zdá, že české elity nedokázaly splnit svoji úlohu v hledání obnovy demokracie po letech totalitních systému. Jedním z důvodů je, že se vsadilo na neviditelnou ruku trhu místo na masarykovské tradice první republiky.

Americké prostředí, které je hodně inspirativní i pro české poměry, zná dlouhá léta pojem vedení službou – servant leadership – které vyrůstá z křesťanských kořenů. Tento způsob vykonávání vlivu našlo své místo v praktické činnosti i odborné literatuře a ve vysokoškolském studiu čeští odborníci na vzdělávání v oblasti řízení je začínají pomalíčku objevovat. I když zatím spíše naši odborníci a vzdělávatelé řeší rozdíl mezi managementem a leadershipem.

Dle mého názoru v pojmu vedení službou se skrývá jeden z receptů na obrození politiky ve prospěch

Obecní úřad Skršín

celku. Tradiční církve zatím nenašly způsob účinné pomoci k obrodě české politiky. Pravděpodobně se na tom podepsala dnešní nedůvěra k institucím a historická nedůvěra vůči církvím nebo nedostatek aktivit církví v oblasti obrody výkonu politické moci. I když je řada příkladů dobré praxe, např. možnost studovat etiku nebo vidět konkrétní lidi s dobrou pověstí a dobrými výsledky spíše v komunální politice.

K obrodě politiky nestačí jen vyhlásit etický kodex politika, je třeba eticky žít svoji službu politika a ne-

bát se slova morálka, což je něco hodně jiného než moralizování. Bohužel většina českého národa asi nerozlišuje pojem morálka a moralizování. Moralizování je zneužívání morálky. Pokud bude etika nebo morálka součástí zásad většiny společnosti, ukáže se i politice, protože lidé dokáží najít nástroje vyžadování etiky a morálky v politice odspoda. Politici jsou obrazem národa a jeho hodnot.

Aplikaci etiky rozvíjí také rotary kluby svojí praktickou službou obcím i některými semináři, např. kon-

ference „Etika v podnikání a společnosti 2009“. Konference zdůraznila také zahrnutí základů etiky do výuky na školách, aby napomáhala úloze rodiny při formování osobnosti dětí, zamyšlení nad úlohou bank a státu při utváření etického prostředí. Situaci u sebe a vlastní přístup k etice představilo také několik velkých firem působících v ČR. Mostecký rotary klub svojí humanitární činností už dokázal zrealizovat řadu charitativních a humanitárních projektů v nejbližším okolí i v zahraničí. Osobně bych rád zdůraznil pomoc Oblastní charitě Most nebo dlouholetou pomoc nejstarší kulturní památce na Mostecku v Bedřichově Světcí.

K dobrým zprávám v obrodě mravnosti patří zvyšující zájem o knihu mladého ekonoma Sedláčka *Ekonomie dobra a zla*. Velmi inspirativní je také projekt světového etosu Hanse Künga, který tvořivě využívá mezináboženského dialogu. Čeští čtenáři mají možnost se seznámit s tímto projektem v jeho knihách např. *Světový étos pro politiku a hospodářství*.

Jsem přesvědčen, že dnešní doba touží po obrodě politiky a že se dějí změny cestou malých kroků, ale bez lídrů a jejich obětavé služby to nepůjde.

Josef Hurt,
vysokoškolský kaplan v Ústí nad Labem a člen Rotary klubu Most

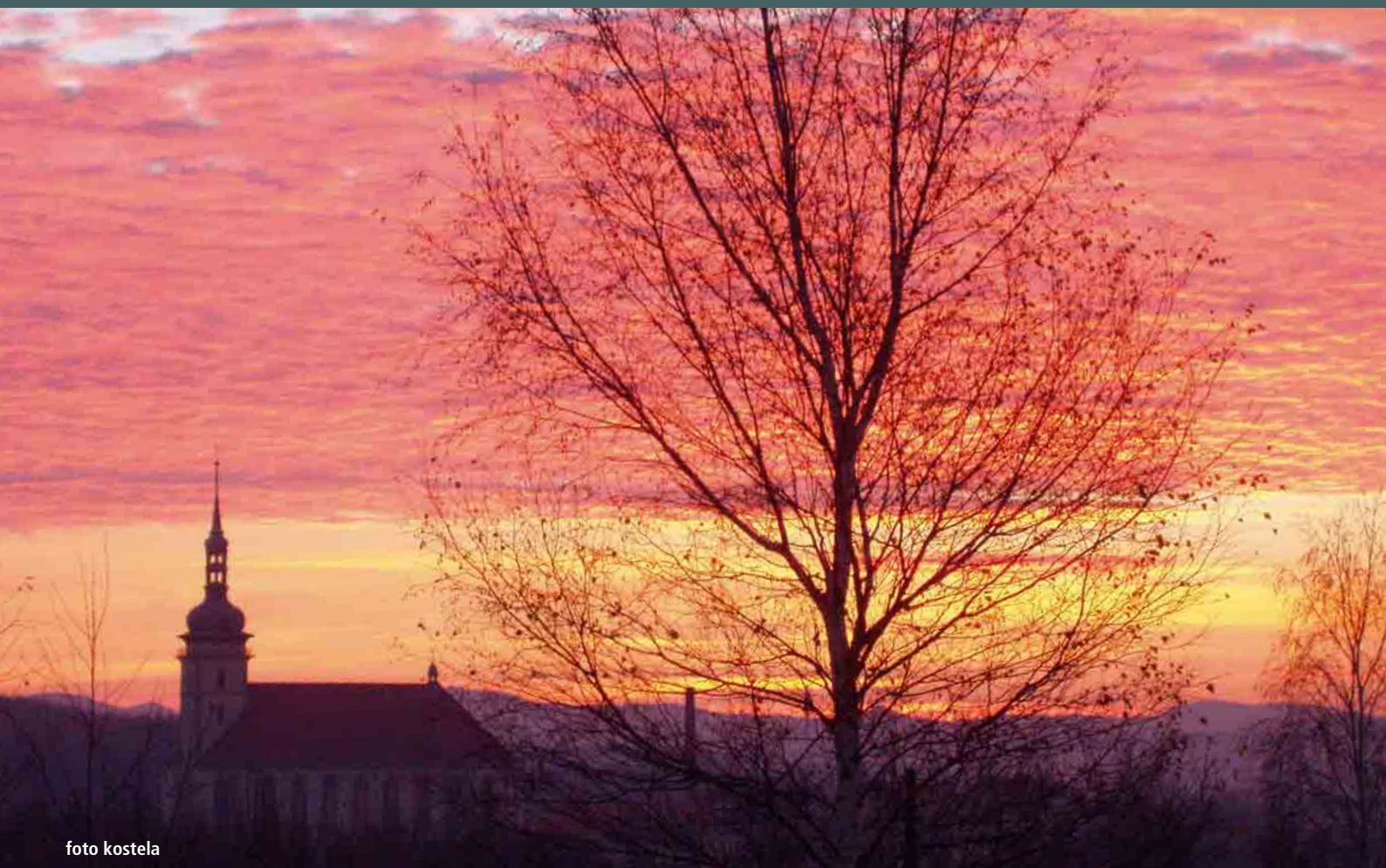

foto kostela

Došel jsem k závěru, že politika je příliš vážná věc, než aby mohla být přenechána jen politikům.

Charles de Gaulle

Politická a podnikatelská etika: všichni o ní mluví, ale definice chybí

Oslovili jsme proto členy našeho představenstva a jednatele odborných sekcí se žádostí o krátkou reakci na téma POLITICKÉ ETIKY.

K vyváženosti jsme oslovili také starosty našich obcí a měst, se kterými máme smlouvu o spolupráci, s prosbou o obdobné vyjádření, ale k pojmu PODNIKATELSKÉ ETIKY.

Výsledek vám bez komentářů předkládáme.

Redakce

Co si představujete pod pojmem politická etika:

Etika jako soustava mravních zásad má v praktickém životě různorodý obsah, který si bohužel vnitřně vytváří každý jedinec v přímé úměrnosti ke svému aktuálnímu vlivovému postavení. To platí i v etice politické, kde konkrétní představa vnějšího pozorovatele je poplatná aktuální situaci v „praktické“ politice. Jako aktuální výsek z problému politické etiky si v krátkosti představuji především úctu a závazek ke skutečně většinovému názoru a respekt k názoru menšinovému. Dále pak respekt ke svým osobním a osobnostním schopnostem a možnostem pro převzetí velké zodpovědnosti spojené s výkonem politického mandátu.

Rudolf Jung

Prosazování vlastních politických názorů a zájmů svých voličů bez ohledu na to, jaký vliv mají na stav konta..., a hlavně necestovat z jedné strany do druhé podle toho, která je zrovna výhodnější. Nelze „měnit dres“ v průběhu utkání.

Jindřich Vinkler

Představuji si naprosto to samé, co pod pojmem podnikatelská etika :

- Poskytovat služby občanům (daňovým poplatníkům)
- Právně odpovídat za své činy, včetně hospodářské odpovědnosti

Petr Komma

Významnou součástí etiky je svědomí. Svědomí je bohužel v našem politickém prostředí to poslední co naši politici mají. Jak jinak by mohlo docházet k přesouvání politiků mezi stranami s tak rozdílným politickým programem? Jak si vysvětlit neplnění předvolebních slibů? Jak pochopit výzvy k utahování opasků při současném mrhání veřejných prostředků na nesmyslné účely? Politická etika je pro mě svědomí a zodpovědnost vůči voličům. Svědomí a zodpovědnost, které jsou nad zájmy jednotlivce či politické strany.

Jan Rothe

Politická etika = osmý div světa. Stručné, leč výstižné.

Roman Viktora

Etika je dle encyklopedie teorie morálky. Jedná se o filozofickou nauku o správném jednání. Hodnotí činnost člověka z hlediska dobra a zla. Na rozdíl od morálky, která je blíže konkrétním pravidlům, se etika snaží najít společné a obecné základy, na nichž morálka stojí. Politická etika je etikou profesní, kde se aplikují obecná etická pravidla na poměry lidské činnosti. Porušení těchto obecných pravidel by měl citlivě vyřešit sám politik nebo představitel politické strany, jejímž je členem, a nebo volič. V politice proto platí presumpce viny a proto politik musí dbát na svou „nevinu a čistotu“. Sepsat přitom nějaké desatero toho, co je povoleno a co nikoli, je v podstatě nemožné. Jde totiž o dodržování obecně platných a uznávaných pravidel.

Oldřich Vojř

Obecně vyjádřeno pojem etika má velice úzký vztah k pojmu morálka. A jak tento vztah definovat - jako vztah teorie a praxe, kdy teoretická etika je hodnocením či etalonem praktik v oblasti morálky. V případě politické etiky by tato měla na straně jedné hodnotit kvalitu produktů systému, v tomto případě zákonů a všeho, co s nimi je přímo spjato, a na straně druhé morální a mravní kvality aktérů. V „české kotlině“ se říká, že politická etika zde neexistuje a já s tímto názorem nesouhlasím. Existuje a je taková, jaká je. Díky tomu, že hodnotí morální a mravní kvality svých aktérů.

Petr Kolman

Etika je pojem, který je svázán s morálkou. Etika se dotýká principu chování lidí při využívání prostředí svobodného rozhodování. Snaží se najít společné základy, na kterých morálka stojí. Etika ovlivňuje svědomí. Etika se projevuje v situaci, kdy není vždy vše stejné, kdy etika se stává snahou najít univerzální přístup. Etika je filozofickou disciplínou, proto je možné ji pojmenovat v celé šíři souvislosti jak historických, tak náboženských až po tvorbu zvyklostí práva a zákonů. V tomto kontextu nahližím i na politickou etiku, která se dotýká i používání moci. Každý politik je reprezentantem skupiny se zhruba stejným názorem, tedy tato skupina může mít jiný názor na to, co je etické a co ne, a jakou etiku chce používat a definovat. Jsou však další principy, které

uznávají jedinci, a které uznává společnost v čase, a ty by neměly být v zásadní kolizi s politickou etikou. Politická etika by neměla být v rozporu se současnými zvyklostmi, morálkou a zákony. Pokud ano, přičemž dojde, že se stane etickým krádež, lichva, politická nezodpovědnost, beztrestnost, může se to stát časem i zvyklostí, kterou společnost začne akceptovat, pak ale přestává působit zákon a může nastat posun ke změně morálky nebo naopak současně morálka prostřednictvím veřejnosti zpětně ovlivní politickou etiku.

Zdeněk Kadlec

Politická etika se řídí významem a zákonitostmi, které lidské jednání v politice provázejí. Aplikace morálních standardů je obecně pro etiku zásadní a ve společnosti, která rozhoduje demokraticky, je to vždy pro určitou skupinu společnosti problém a dojde dříve nebo později k zneužívání politické moci a společenského vlivu. Nedodržování politické etiky většinou předchází upřednostňování a prosazování osobních či skupinových ekonomických zájmů nad zájmy společnosti, které vedou posleze k odtržení od běžné životní, a tím i politické reality. Politická etika by měla dohlížet na základní službu politiky společnosti, která ji vytváří, a nedopustit, aby společnost sloužila politice.

Martin Hauptvogel

Začnu vtipem: „Co musí umět politik?“ Odpověď zní: „Udržet moc a moč!“

Ve skutečnosti by toho mělo být daleko více, ale to, čeho jsme dnes svědky, nasvědčuje spíše tomu, že nutnou podmínkou je pouze ono udržení (se u) moci...

V každé učebnici etiky se lze dočíst, že podstatou politické etiky je moudrost při užívání moci. Naštěstí se hned vzápětí dodává, že dobrý politický řád se moc nespolehá na dobrou vůli politiků a radši jim svěřenou moc prostřednictvím institucí fungujících na základě kvalitních zákonů omezuje, rozděluje, kontroluje... a tak zabraňuje jejímu zneužívání.

Ve světle této učebnicové teorie se mi zdá obraz naší současné politické scény pořádně pokřivený: Nekvalitní zákony dávají za pravdu těm, kdož ji nemají a nepostihují ty, které mají. Lež se stává

součástí běžného života. Pojem „slušnost“ se v politice stává téměř sprostým slovem a zákonodárci se místo státotvorné činnosti utápějí v žabomyších válkách osobních animozit. Nelze se pak divit, že se v tomto státě morální hodnoty vytrácejí ze všech sfér - vůči profesionálním lhářům a podvodníkům se dá velmi těžko bojovat...

A výsledek? Pojem „politická etika“ v Česku bohužel patří do oblasti sci-fi...

Vlasta Králíčková

Etika obecně je normou lidského chování, která by měla být v každém čase a společnosti z pohledu občanů správná a spravedlivá. Základní etické principy (důraz na lidskou důstojnost, nedotknutelnost svobody, rovnost, spravedlnost, solidaritu, lidská práva) vstupují do našeho každodenního života a dotýkají se v podstatě všech našich činností. Pak mluvíme o etice podnikatelské, soudcovské, environmentální, politické apod. Základní princip každé etiky by měl vždy vycházet ze zásady, že nezvýhodňujeme sebe, pokud tím škodíme ostatním.

Politickou etiku vnímám jako důsledné respektování práv a zájmů občanů, jako vyvážený vztah mezi politikou a morálkou. Úkolem politiky je chránit práva a svobody občanů prostřednictvím dobrých a spravedlivých zákonů, na státu je, aby prostřednictvím svých institucí byl spravedlivý, a na občanech a politikách je, aby byli mravní.

Je mi líto, že v posledních letech mám velice často pocit kritického nedostatku jakékoliv etiky, včetně té politické. Poctivost a čestnost, které jsou předpokladem etické politiky, nepatří v naší společnosti mezi příliš ceněné hodnoty. Pokud se navzájem nebudeme respektovat a vycházet ze zásady „chovejme se k druhým tak, jak si přejeme, aby se oni chovali k nám“, nebudeme vyžadovat od politiků plnění volebních slibů a důslednou kontrolou jim nedovolíme upřednostňování stranických zájmů před zájmy občanů, nebudeme požadovat změnu volebního zákona tak, aby opravdu zemi se vši odpovědností řídila strana s většinovou podporou občanů a ne různé „pidistrany“, tak to nevidím příliš dobře. Je ale nutné férově říci, že to není jen o morálce politiků, ale také občanů. Pro nás to nesmí skončit hozením volebního lístku do urny, nadáváním u televize a vymyšlením, jak všechny pravidla a povinnosti pěkně „oblafnout“. Přesto všechno jsem přesvědčená, že většina lidí věří ve spravedlnost a právo.

Helena Veverková

Co si představujete pod pojmem podnikatelská etika:

Pod pojmem podnikatelská etika si představuji určitý (asertivní) kodex chování a jednání jak mezi subjekty tak i uvnitř jednotlivých subjektů. Dodržování pravidel, zákonů a tradic, jinak řečeno přenesení etických zásad chování do podnikatelské praxe.

Vlastimil Krupka, starosta
Obecní úřad Braňany

Podnikatelská etika: zásady slušného jednání s obchodními partnery, konkurencí či zákazníky:

- poskytování nezkreslených informací
- otevřenost vůči partnerům či zákazníkům
- včasné placení závazků, dodržování daného slova
- nezneužívání vlastního postavení k získání konkurenčních výhod

Zděnka Smetanová, starostka
Obecní úřad Havraň

Podnikatelská etika je těžko jednoznačně definovatelná. Etika, dle mého názoru, je souhrn chování ve všech oblastech jak společenského, tak i podnikatelského dění. Tedy, bez bližšího poznání podnikatelského prostředí jde v něm především o transparentnost, odmítnutí korupce a o dobré vztahy s pracovníky, zákazníky a obchodními partnery. Myslím si, že platí etika = morálka.

Petr Červenka, starosta
Městský úřad Meziboří

Podnikatelská etika by se měla vrátit k úrovni, kdy podnikatel příslibí, podá ruku a tím je věc závazně dojednána. Samozřejmě že jsou nutné smlouvy, ale dané slovo by mělo mít velkou váhu. K etice samozřejmě patří i kvalitně odvedená práce, dle požadavků zadavatele a komunikace s ním. Vyučovat etice, a to v širším slova smyslu, by se mělo již na základních školách.

Hana Řebíková, starostka
Městský úřad Hora Svaté Kateřiny

Redakce:

Víc toho vážení čtenáři nemáme, ale zajímavé názory to jistě jsou. Všem, kteří nám odpověděli, děkujeme.

inzerce

HASMAN-VÝTAHY

Držitel certifikovaného systému řízení jakosti ISO 9001

- **PROVÁDÍ:** údržbu, revize a generální opravy výtahů
- **ZAJIŠŤUJE:** nonstop havarijní a vyprošťovací službu nonstop pohotovost na veřejné osvětlení
- **PRO SBD KRUŠNOHOR:** zajišťuje 24hodinový havarijní dispečink pro údržbářské firmy Fireclay, Vodoservis, Vobas, Blesk Š&Š, Mixed, Tovok, Kabeex

Havarijní dispečink:

Po a St od 17.00 hodin
Út a Čt od 14.00 hodin
Pá od 13.00 hodin
So a Ne 24 hodin

ul. Pionýrů 1501, 434 01 Most | tel.: 417 639 296 | bezplatně 800 136 018

Labská vodní cesta

Ing. Jiří Aster

Vliv a vzájemné ovlivnění politiky a hospodářství se projevuje nejen v nám doře známé kauze "Územně ekologické limity těžby hnědého uhlí", ale také v další, zejména pro severní část našeho kraje velmi zásadní kauzou zvanou "Labská vodní cesta". O názor jsme požádali předsedu OHK Děčín Jiřího Astera.

Labská vodní cesta je jedinou bezplatnou spojnici České republiky s Evropou a zámorím. Na rozdíl od ní jsou železnice a silnice zpoplatněny a ceny za jejich užívání v budoucnu porostou. Je to od Vídeňského kongresu 1815, Versailleskou smlouvou a přes řadu dalších mezinárodních smluv včetně smluv OSN garantovaná náplast ve formě svobodného přístupu k moři na konkurenční nevýhodu vnitrozemských států, která může dle renomovaných ekonomů díky nepříznivé geografické poloze činit až minus 5 % HDP oproti státům s přístupem k moři. Konkurence mezi jednotlivými dopravními obory tlačí dolů ceny dopravy a z toho profituje ekonomika daného teritoria. Krásným příkladem je rýnská oblast, kde plavba konkuruje železnici a silnici, a proto jsou tam nejnižší dopravní tarify v Evropě ku prospěchu hospodářství tamního regionu. S rostoucí globalizací nabývá tento efekt také na významu pro ČR.

Této skutečnosti si byly vědomy vlády Rakouska-Uherska, První republiky, komunistického Československa a vodní dopravu na Labi finančně podporovaly. Výstavbu Labe deklarovaly v dopravních politikách a koaličních smlouvách všechny vlády po roce 1989. V roce 2006 se zavázala ministerstva dopravy Německa a České republiky ve společném memorandu zlepšit splavnost Labe, v SRN garantovat min. ponor 130-140 cm ponoru po

Labská cesta

dobu 345 dní v roce a postavit jez v Děčíně pro umožnění ekonomického provozování plavby na Labi.

Zatímco Němci na slíbeném záměru intenzivně pracují a tuto skutečnost v květnu tohoto roku potvrdila i kancléřka Merkelová na dotaz premiéra Nečase, v Česku pokračuje nekonečný seriál ujišťování o vůli zlepšení plavebních podmínek bez jakéhokoliv pokroku.

Za období minulých dvaceti let investovala Česká republika stamiliardy korun do výstavby a modernizace železniční a silniční dopravní infrastruktury, do provozu byly uvedeny stovky kilometrů moderních silnic a dálnic a železničních koridorů.

Oproti tomu několik miliard vynaložených v oboru vodní dopravy po roce 1989 nepřineslo ani nejmenší zlepšení pozice vnitrozemské plavby a ve většině případů se jednalo o zbytečné investice jako zvedání mostů na Labi. Byla to jen úlitba vychytralým politikům a jejich ekonomickým zájmům a spíše to vedlo k dehonestaci tohoto neekologičtějšího druhu dopravy.

Situace oboru vodní dopravy je kritická, několik žádostí o poskytnutí Evropskou komisí odsouhlasené podpory bylo českou vládou odmítnuto, rejdaři zachraňují svoji existenci prodejem plavidel, neprovádí se nutná údržba a modernizace jedinečného - na labskou vodní cestu uzpůsobeného - lodního parku, nevyužívá se moderní kanalizovaná splavná vodní cesta na Labi a Vltavě od Střekova po Chvaletice a Slapy o délce 260 km v dnešních cenách za 160 miliard Kč, kde náklady na údržbu stojí ročně 100 milionů Kč. A to v situaci, kdy se po přetížených silnicích valí tisíce kamionů s odpovídajícím negativním dopadem na životní prostředí. Devastovány jsou přístavy na Labi a Vltavě, které

jsou jedinečnými veřejnými logistickými centry, o jejichž vybudování v jiných lokalitách se stát přes řadu proklamací marně snaží. Ztížená je i pozice šesti na export orientovaných loděnic na Labi. Do problému se dostávají i výrobci investičních celků s nadrozměrnými a těžkými výrobky, které nelze po silnici nebo železnici dopravovat, totéž platí i o dovozu podobných zařízení pro český průmysl a energetiku, které se dají vozit jen po vodě.

Proto nyní rejdaři vystoupili s požadavkem na českou vládu, aby zastavila nekonečný kocourkovský kolotoč, aby učinila rozhodnutí ve věci záchrany oboru vodní dopravy, aby zastavila mrhání prostředky daňových poplatníků místo účinné pomoci tomuto dopravnímu odvětví.

Hlavní problém zlepšení splavnosti Labe spočívá v absurdních tahanicích mezi dogmatiky na Ministerstvu životního prostředí a ministerstvu dopravy přesto, že ekologickou problematiku jezu v Děčíně navrhl bývalý ministr životního prostředí a ekologický disident Ivan Dejmal, který svým řešením koncipoval zlepšení životního prostředí v labské nivě po výstavbě jezu oproti stávajícímu stavu.

Čeští rejdaři jsou odhodláni dále obsluhovat českou ekonomiku na nejdůležitějším dopravním koridoru do Západní Evropy a zámorí, a tím vytvářet konkurenční prostředí za účelem zvýšení konkurenceschopnosti českého státu. Potřebují k tomu pouze kvalifikované rozhodnutí české vlády, urychlené zlepšení plavebních podmínek a podporu do doby dokončení splavňovacích prací. Na podporu ze strany státu mají rejdaři a přístavy zcela legitimní právo vzhledem k restituhodné dlouhodobé neschopnosti státu problém řešit.

Ing. Jiří Aster
Předseda OHK Děčín

Politika a podnikání

Politická odpovědnost v kotli aktuálního dění

Obecní úřad Nová Ves

Obecní úřad Lom

Jako mostecký rodák a patriot nemohu s klidem sledovat vzrůstající napětí mezi obyvateli: příčin může být mnoho, ale dle mého názoru se jako silný stresový element ničí dobré mezilidské vztahy. Jeví hrozba nezajištění základních osobních potřeb - viníkem je samozřejmě nezaměstnanost. Říká se, že každá tělesná práce zušlechťuje člověka a „neučit svého syna tělesně pracovat je stejné jako připravovat ho k loupeži“. Dle toho bychom si všichni měli uvědomit, jak životně důležité je mít práci.

Podle Všeobecné deklarace lidských práv, přijaté Valným shromážděním Spojených národů v roce 1948, se v článku 23 uvádí, že každý má právo na práci, na svobodnou volbu zaměstnání, na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky a na ochranu proti nezaměstnanosti. Bouře, jaké nedávno propukly ve Šluknovském výběžku či ještě před pár měsíci v litvínovském Janově, nám jednoznačně ukázaly, že hlavní hybnou silou těchto nepokojů je právě tak často skloňovaná nezaměstnanost.

Z historie je zřejmé, že nezaměstnanost do roku 1989 prakticky neexistovala, neboť povinnosti ob-

čana bylo pracovat dle tehdejších právních předpisů, po této době začala v 90. letech růst. Tímto „problémem“ začal stát uplatňovat aktivní politiku zaměstnanosti. V současné době je aktivní politika zaměřena především na znevýhodněné obyvatele na trhu práce a pomocí nástrojů se pokouší zaměstnat tyto osoby. Zda tak činí správně, to je otázka. Dle mého názoru, dokud se nic katastrofického nestane, například sociální nepokoje, tak stávající stav každého nechává chladným a aktivita není dostatečná. Šluknovská kauza jednoznačně potvrdila, že se konečně začnou dít věci, které by mohly něco vyřešit.

Samozřejmě každá dotčená obec či město má určité nástroje, jak řešit podobné situace, nicméně hlavním řešitelem má být stát, potažmo vláda. Hlavní odpovědnost je politická. V současné době pozorujeme spíše trend úteků od politické odpovědnosti, s tím, že vše nějak dopadne. Lhostejnost některých vrcholných politiků zastírat skutečné problémy a časované bomby v podobě např. vznikajících ghett či míst s vysokým výskytem nepřizpůsobivých občanů, je více než zřejmá a řekl bych, že doslova na pováženou.

Takřka s husí kůží vnímám „politikaření“ (i když je vždy okořeněné mediálním obrazem), kdy i dobrá věc nemá podporu napříč politickým spektrem - jen proto, že pochází z jiného politického tábora, tak nenalezne potřebnou podporu. Když se vrátím k oblasti státní politiky zaměstnanosti, tak všichni si musíme uvědomit, že je to v současné době nejaktuálnější téma, neboť zaměstnanost je stěžejní jak z hlediska ekonomiky, tak z hlediska sociálních věcí. Aktuálním problémem na Mostecku se jako pozvolná noční můra prohlubuje nezaměstnanost a především rostoucí počet osob nepřizpůsobivých, tedy dvě společné veličiny. Je zaznamenán i fakt, že se takzvaně přizpůsobiví občané začínají stěhovat do jiných končin ČR a začínám mít vážné obavy, aby za x desítek let nezbylo na Mostecku více těch, co nedodrží povinnosti a pravidla dané společností oproti slušným občanům, kteří respektují právní normy tohoto státu. Nástroje, jak toto nepřipustit, existují, jen je potřeba se nebát a statečně píchnout do vosího hnízda. Řešení vidím v optimalizaci a úpravě poskytování dávek sociální péče v závislosti na veřejně prospěšných pracích, laicky řečeno: Budeš dostávat sociální dávky, ale odpracuješ si to za jasných podmínek pro obec.

V neposlední řadě mě tíží prolomení územních ekologických limitů těžby hnědého uhlí. Všichni sledujeme určitý pozitivní posun vládních představitelů, nicméně si neodpustím poznámku, že se každým oddálením stupňuje napětí obyvatel dotčených obcí, kteří se ocitají v jakémsi vzduchoprázdnu a nejistotě. Na této nejistotě se přživují kdejaká aktivistická hnutí, spolky a někteří politici. V politickém světě se snaží hrstka jedinců z osobních či jiných pohnutek prosadit změny dotýkající se těžby, čili se snaží, aby se netěžilo. Vůbec však nehledí na fatální důsledky, které jejich zásah bude mít pro další generace žijících na Mostecku. Alarmující je, že se tak děje za přispění politiků, kteří svými kroky a činy přímo či nepřímo ohrožují v budoucnosti naše žití v tomto regionu - a přitom takového politika za jeho lobbying a rozhodnutí netčeká prakticky žádná újma, škody se ho nedotknou a jeho politická zodpovědnost za tyto činy není vymahatelná. A to není správné, nemluvě o poslanecké imunitě, která je mnohdy neetická až amorální.

Josef Tancoš,
poslanec
Parlamentu
ČR za Mostecko

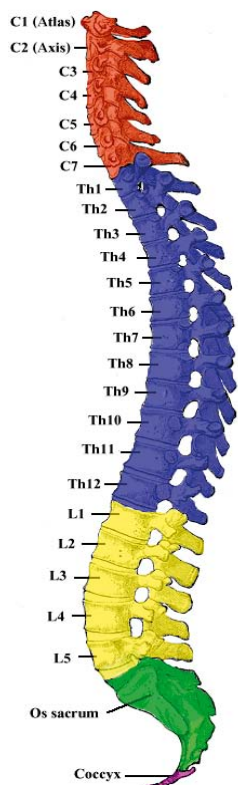

Josef Tancoš

„ROVNÁ PÁTEŘ“ očima doktora

Křivopátečník... má křivou páteř... bere si na bedra víc než unese... wwpřed někým hrbít záda...

To jsou výroky, které často a i v politice používáme, i když více v přeneseném slova smyslu pro charakterové vlastnosti našich osobností, které nás na rozdíl od těch fyzických neboli a paradoxně bolívávají spíše ty ostatní. Ale protože nás jedince více trápí ta skutečná páteř, podívejme se na ni očima doktora.

Páteř je skutečně odrazem psychické i fyzické charakteristiky člověka. I podle postavení páteře a držení poznáme psychický stav – „ohnutá“ záda při psychické bolesti (pohřeb), vzpřímená záda a pružný krok (radost).

Páteř a její postavení se změnilo v okamžiku, kdy se primitivní opočlověk postavil na zadní, respektive dolní končetiny. V tu chvíli vznikly vysoké nároky na postavení páteře a udržení daného stoje. Utvořil se obraz analogický tomu, když bychom chtěli stabilizovat izolovaně postavenou tyč.

Vyvinul a utužil se tak systém vazů, svalů a podpůrného aparátu, který drží páteř vzpřímeně a rovně. A to je hluboký stabilizační systém páteře (HSSP). Tento HSSP musí být dokonale pevný, aby páteř byla rovná, respektive přímá. Pokud je tento systém oslaben, páteř se brání a ... vznikne BOLEST!

Protože však nikdy v žádné posilovně nenajdete cvičební jednotku na posílení hlubokého stabilizačního systému, je třeba vyhledat lékaře – odborníka v léčebné rehabilitaci, aby Vás naučil tento hluboký stabilizační systém posílit.

Páteř jako taková nebolí. Páteř je kostěný útvar. Bolí okolní struktury, svaly, šlachy, povázky a utlačované nervové struktury. Je prokázáno, že 90 % z nás bolela někdy záda. Zbytek pak představují ti, kteří se nepříznali. Problém je tedy rozšířený. Ale přesto lidé vědí o bolestech zad překvapivě málo. Lidé nevědí, že nejčastější příčinou bolesti zad (a to v 98 %!) je svalová nerovnováha neboli svalová dysbalance. Jen ve zbylých 2% bolestí zad je příčinou výhřez meziobratlové destičky (ploténky), osteoporóza (řidnutí kostí), kostní nádory a metastázy, posun obratlů (spondylolisthesa), event. poúrazové stavy. Je to snad tím, že v TV jsme masírování medicinou s tekoucí krví, transplantacemi orgánů, operacemi mozku. Ale tak banální věc jako „išijas“ nikoho přece nezajímá.

Ovšem při vlastním prvním ischiasu nevěřícně kroutime hlavou a ptáme se: Proč mě bolí záda, když jsem to nikdy neměl? A od čeho to vlastně mám? A nejen na to si pro naše osobní dobro budeme postupně v dalších číslech odpovídat.

prim. MUDr. Milada Bláhová,
jednatelka společnosti MUDr. Bláhová s.r.o.

inzerce

Klinika léčebné rehabilitace Most

Bolí Vás v zádech? Chcete příjemně relaxovat?

Účinná léčba artrózy
Kineziotaping
Kineziologický rozbor

Klasické ruční masáže
Hubnutí moderně
Masáže lávovými kameny

Veškeré procedury lze zakoupit i jako balíček s dárkovým certifikátem

Naše certifikace potvrzují, že poskytujeme léčbu a služby evropské úrovně ve špičkovém prostředí.

www.blahovasro.cz

Rezidence Academia, Obránců míru 2893, Most

... jsme zde pro Vás

Krušnohorská poliklinika s.r.o.
 Žižkova 151, 436 01 Litvínov
 Pečovatelská služba: 774 639 667, 478 012 361
 www.kplsro.net, pecsluzba@seznam.cz

KRUŠNOHORSKÁ POLIKLINIKA s.r.o. provozovatel a poskytovatel pečovatelské služby

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA LITVÍNŮV

Pečovatelská služba je terénní služba poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení a rodinám s dětmi, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Hlavním cílem pečovatelské služby je zajištění komplexních služeb pro občany staré, nemocné a tělesně postižené v jejich přirozeném domácím prostředí. Ke klientům docházejí odborně vyškolené pečovatelky a pomáhají jim zajistit běžné denní potřeby.

Důraz je kladen především na laskavý a tolerantní přístup k osobám, které potřebují pomoc druhých, ale díky podpoře a pomoci pečovatelek mohou zůstat co nejdéle ve svém domácím prostředí.

Služba poskytuje v domácnostech a v zařízeních sociálních služeb tyto úkony:

- pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu
- poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy
- pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu
- pomoc při zajištění chodu domácnosti (úklid, dohled nad osobou...)
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím
- dovoz klientů k lékaři autem PS
- vyřizování osobních záležitostí klienta a další

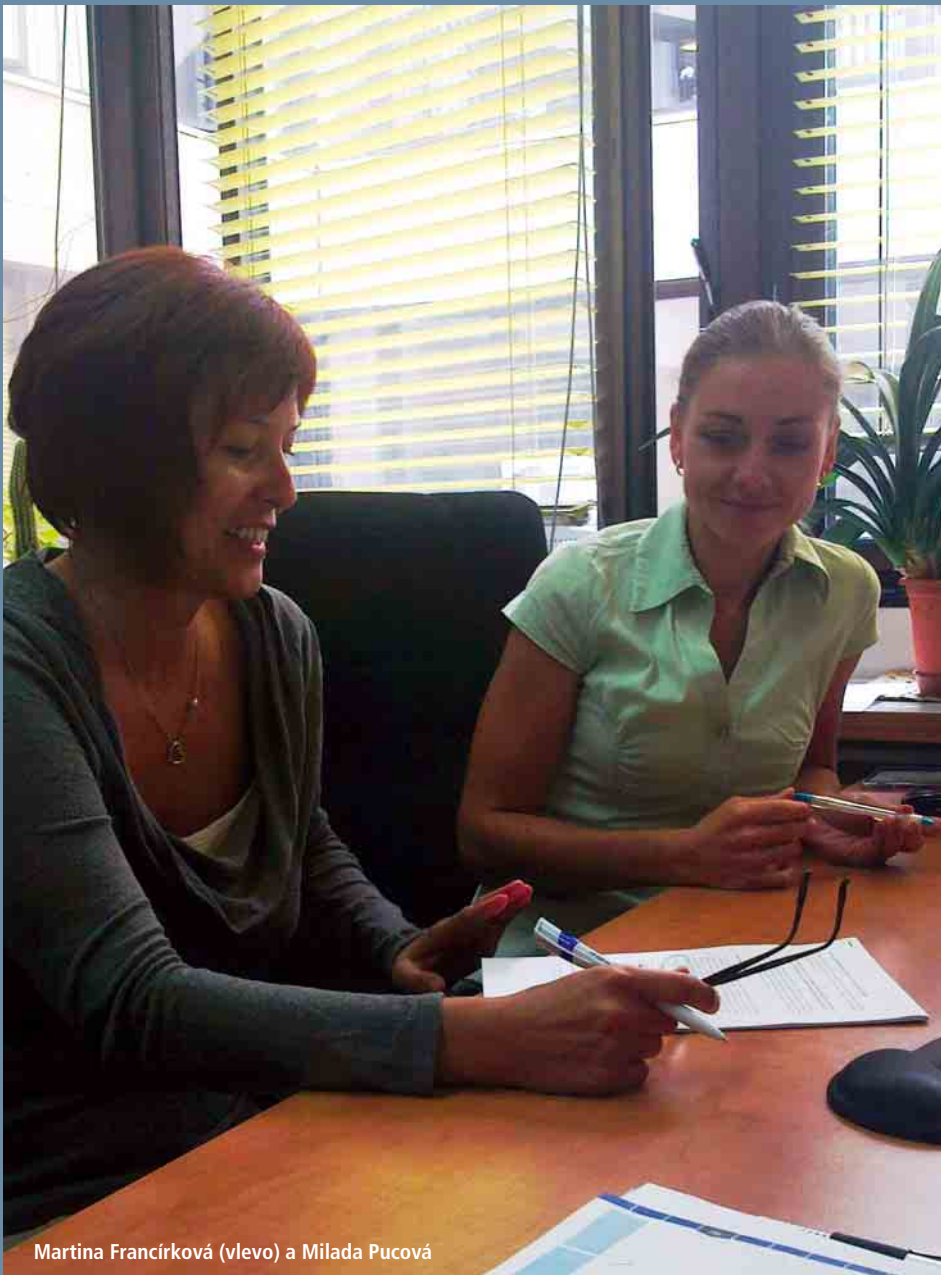
Pečovatelská služba umožňuje seniorům a těžce zdravotně postiženým zůstat co nejdéle ve svém domácím prostředí a prožít důstojné stáří v kruhu rodiny a přátel.

CzechInvest

pomáhá podnikatelům, v budoucnu i novými produkty a službami

Martina Francírková (vlevo) a Milada Pucová

V minulém čísle jsme vás v rozhovoru ředitelky úřadu KHK ÚK Marty Francírkové s ředitelkou Regionální kanceláře CzechInvest v Ústí nad Labem Miladou Pucovou informovali o investičním prostředí v Ústeckém kraji. Dnes přinášíme druhou část rozhovoru o podpoře podnikatelského prostředí v ČR.

Agentura CzechInvest vznikla v r. 1992 s cílem podporovat příliv přímých zahraničních investic do České republiky. Co bylo příčinou toho, že se začala také orientovat na podporu domácích firem?

Bylo to způsobeno zejména rozvojem české ekonomiky a naším vstupem do Evropské unie. Na základě těchto změn došlo ke sloučení Agentury pro rozvoj podnikání s agenturou CzechIndustry. 2. ledna 2004 tak vznikla nová Agentura pro podporu podnikání a investic CzechInvest, u které hledají pomoc především malé a střední firmy ze zpracovatelského průmyslu a žádají jejím prostřednictvím o dotace a zvýhodněné úvěry financované státem a Evropskou unií.

Jakou formou tato podpora probíhá?

Jedná se zejména o poradenství v oblasti Strukturálních fondů. Od roku 2004 pomáháme podnikatelům a podnikům realizovat jejich projekty, a to především v oblasti výroby, výzkumu a strategických služeb. V letech 2004 -2006 se jednalo o Operační program Průmysl a podnikání (OPPP). Na to logicky navazuje administrace a poradenství Operačního programu Podnikání a Inovace (OPPI), který je vyhlášen na období 2007 – 2013. Zde mohou podnikatelé žádat do programů: Potenciál, Inovace, ICT v podnicích, ICT a strategické služby, Prosperita, Rozvoj, Školící střediska, Marketing, Nemoovitosti, Poradenství, Eko-energie, Spolupráce. (Podrobné informace jsou k dispozici na webových stránkách www.czechinvest.org)

Které z těchto programů jsou v současné době spuštěny?

Mezi aktuální výzvy OPPI patří program Marketing. V rámci programu jsou podpořeny účasti na veletrzích v zahraničí a s tím související propagační materiály. Dál je to program Poradenství, kde mají podnikatelé šanci čerpat dotace na služby poradců, které si mohou sami vybrat vzhledem k individualitě své podnikatelské činnosti či zamýšlené oblasti inovace. Poradenská činnost by pomoci zpracované analýzy a studie měla vést k navržení inovace v daném podniku a tím i ke zvýšení jeho konkurenceschopnosti. V programu Školící stře-

foto: úřad OHK Most

diska mohou podniky žádat o dotaci na výstavbu, rekonstrukci, pořízení či vybavení školicích center nebo školicích místností. Program Prosperita je zaměřen na podporu VTP, podnikatelských inkubátorů a na transfer technologií. V programu Potenciál je možné žádat o dotaci na zřízení nebo rozšíření vývojového centra (oddělení) zaměřeného na výzkum a vývoj výrobků nebo technologií, a to včetně vývoje specifického softwaru nutného pro inovaci výroby, který je nedílnou součástí výrobků nebo technologií. Centrum by mělo přispívat k zavádění technologicky nových nebo inovovaných produktů, produkčních řad, výrobních procesů a technologií.

Chystá se vyhlášení dalších výzev?

V blízké budoucnosti budou vyhlášeny programy ICT v podnicích, ICT a strategické služby, Inovace - Projekty na ochranu práv průmyslového vlastnictví a Spolupráce-Klustry.

Jsou k dispozici nějaké statistiky, například kolik projektů bylo úspěšných?

Ke dni 18. 8. 2011 byla v rámci OPPI přiznána dotace 5 662 projektům v celkové hodnotě 46 859 222 289 Kč. Dle statistik CzechInvestu bylo podáno nejvíce žádostí v Jihomoravském kraji, a to celkem 2332. Ústecký kraj se oproti minulému období výrazně zlepšil, umístil se na 6. místě se 1013 žádostmi o dotaci. Podnikatelé z Ústeckého kraje nejčastěji žádali o dotaci z programu Rozvoj.

Kde se mohou podnikatelé poradit o možnosti čerpání dotace?

Aby byly služby agentury podnikatelům co nejdostupnější, založil CzechInvest v roce 2004 třináct regionálních kanceláří (RK) umístěných v jednotlivých krajských městech. V rámci regionálních kanceláří probíhají semináře, které mají za cíl co

nejlépe připravit žadatele na jednotlivé fáze žádosti o dotaci. Pracovníci RK poskytují informace o aktuálních výzvách a o podmínkách jednotlivých programů, konzultují podnikatelské záměry a pomáhají s vyplňováním žádostí o dotaci. Žadatelé nás mohou kontaktovat telefonicky, emailem nebo využít možnosti osobní konzultace. K dispozici je také Zelená informační linka o programech podpory podnikání.

V případě zájmu není také problém domluvit se na individuálních konzultacích nebo tematicky zaměřených seminářích přímo v prostorách OHK Most.

OPPI v roce 2013 končí. Má CI nějakou vizi, strategii, jak to bude dál?

CzechInvest přichází postupně s dalšími novými projekty, jako je například CzechAccelerator 2011 – 2014. Ten je zaměřen na prosazení malých

a středních inovativních podniků na zahraničních trzích. Projekt navazuje na úspěšnou pilotní část, která se uskutečnila od dubna 2010 do března 2011 v americkém Silicon Valley. Zúčastnilo se jí celkem 10 firem (8 ICT, 1 nanotech, 1 medtech), které získaly v USA řadu zkušeností. (<http://www.czechinvest.org/czechaccelerator>). Dále CzechInvest realizuje projekt CzechLink. Tento projekt podporuje akvizice stávajících společností a vznik Joint Venture partnerství. CzechLink je určen pro české podniky, které hledají strategického nebo investičního partnera. Má za cíl usnadnit českým podnikům kontakt se zahraničními investory, kapitálově posílit podnikatelské subjekty a zvýšit příliv zahraničních investic do České republiky. (<http://www.czechinvest.org/czechlink>)

CzechInvest dále podporuje podnikatele prostřednictvím Českých technologických dnů nebo tvorbou a správou databáze subdodavatelů. Cílem je zintenzívnit a prohloubit kontakty mezi domácími subdodavateli a nadnárodními firmami, které plánují investovat v ČR nebo zde již působí. Díky tomu se českým firmám podařilo za šest let fungování programu uzavřít dodavatelské kontrakty za téměř 5 miliard korun. Evidujeme téměř 2 000 českých firem připravených dodávat novým společnostem své výrobky a služby.

To byl však pouze nástin nové strategie. Už brzy představíme Nový CzechInvest. Tím chce Agentura pro podporu podnikání a investic portfolio činností, produktů a služeb rozšířit, inovovat a vylepšit tak, aby podnikatelům ještě více prospívalo.

Děkujeme za rozhovor

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

IDEA

Registrační číslo: 2CE175P1

V ekonomikách Centrální Evropy založených na znalostech závisí ekonomický růst značně na rychlosti a kvalitě inovačních procesů. Regionální hospodářský rozvoj v Evropě je stále omezen svým kvantitativním a kvalitativním potenciálem lidských zdrojů. Konkurence mezi regiony v Evropě se stala do značné míry také „demografickým závodem“ o dobře vyškolené zaměstnance, kde převážně regiony ve střední Evropě trpí odlivem kvalifikovaných a zkušených zaměstnanců. Evropská

sociální a hospodářská soudržnost v budoucnu, pokud jde o rozvoj znalostí, vyžaduje nové společné nadnárodní přístupy.

IDEA je projekt zaměřený na rozvoj těchto nových přístupů k podpoře a posílení inovačního potenciálu zúčastněných regionů tím, že zajistí řádnou hospodářskou soutěž mezi regiony střední Evropy z hlediska ochrany vysokého potenciálu v oblasti lidských zdrojů.

To bude provedeno vypracováním společné nadregionální strategie na základě dobrých příkladů z praxe, které budou upraveny a testovány v pi-

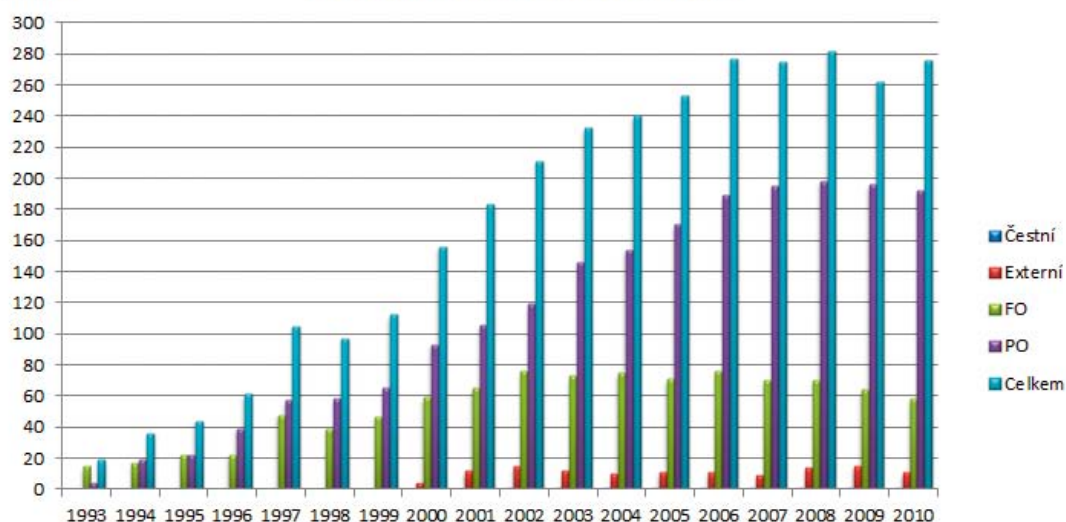
lotních akcích, které budou později prováděny ve všech zúčastněných regionech.

Partnery projektu IDEA jsou zástupci ze Spolkové republiky Německo, Polska, Rakouska, Maďarska, Slovinska, Slovenska. Českou republiku zastupuje Okresní hospodářská komora Most.

Počet členů

Vývoj počtu členů OHK Most

Vítáme nové členy v OHK Most

Ing. Vladimír Bártl, MBA
Ouda Jiří
Petr Barák
Ing. Jana Crhová, MBA
Ing. Jan Sixta
JUDr. Jan Hejda
MUDr. Bláhová s. r. o.
Mgr. Iva Čerňanská

Ověřovatelská kancelář HK ČR

Okresní hospodářská komora Most
Višňová 666

Úřední hodiny

Pondělí 8:30 – 14:30
Úterý 8:30 – 14:30
Středa 8:30 – 14:30
Čtvrtek 8:30 – 14:30
Pátek 8:30 – 13:00

Povinné členství v průmyslových a obchodních komorách v Německu: Proč to bez toho nejde

Dr. Ute Jähner

Průmyslové a obchodní komory (IHK) v Německu mají dlouhou tradici. První komory byly založeny již v I. polovině 19. století. Už tehdy jim bylo uděleno právo spravovat své záležitosti samostatně, byla udělena přenesená odpovědnost za spravování vlastních záležitostí, měly zastupovat zájmy obchodníků a radit státu v otázkách hospodářského významu. Tyto oblasti se dodnes nijak zásadně nezměnily.

Pro dnešní IHK v Německu tvoří právní základ federální zákon - dočasně upravující právo průmyslových a obchodních komor (IHKG), přičemž každá spolková země má ještě k tomu prováděcí zákon.

Průmyslové a obchodní komory jsou veřejnoprávní korporace. Ze zákona jsou příslušné pro všechny obchodní podniky daného okresu (s výjimkou řemeslnických firem a zemědělství). Toto povinné členství není nesporné. Opakovaně se vedou politické diskuse o jeho zrušení. Také jednotliví obchodníci občas zpochybňují její přípustnost soudní cestou. Spolkový ústavní soud, ale v několika základních rozhodnutích ustanovil, že povinné členství neporušuje ústavní práva a je pro splnění určitých úloh dokonce nezbytné.

Klíčové slovo je „samospráva“. Stát svěřil IHK celou řadu veřejnoprávních úloh pro vykonání na vlastní odpovědnost. Plnění těchto legitimních,

veřejných funkcí je nezbytným předpokladem pro povinné členství ze zákona a na druhé straně mohou komory tyto úlohy plnit jenom s povinným členstvím v pozadí.

Kromě poskytování nejrůznějších služeb svým členům mají IHK za úkol především hájit podnikatelské zájmy členských firem a zajišťovat řadu výsostných úloh z pověření státu. Poradí vládě a úřadům a podporují je přes návrhy, znalecké posudky a různé zprávy.

Odvážné a vyrovnané zastoupení zájmu regionální průmyslové ekonomiky je možné jenom tehdy, pokud jsou všechny obchodní společnosti členy komory. Jenom tak má komora potřebnou širokou podporu pro své názory. Pouze tímto způsobem je možné vyloučit, aby finančně silné společnosti získali větší váhu proti menším podnikům. Jenom takhle je zajištěna objektivita IHK a tato objektivita je zároveň podmínkou pro její akceptaci a její vliv.

Převod výsostných a jiných úloh veřejného zájmu, jako i hospodářské správy v samostatném řízení, využívá výhodu vysoké úrovně odborných znalostí zúčastněných stran, je blíž praxe, je efektivnější a méně nákladná. Vykonání úloh na vlastní odpovědnost zúčastněnými stranami si ale vyžaduje demokratický princip, aby všechny strany mohly spolupůsobit. Toto je také dáno jenom přes povinné členství ze zákona. Kdyby bylo zrušené, mnoho úloh by znovu musel vyřešit stát. Následkem by bylo více byrokracie a méně praktických znalostí.

Jako shrnutí možno zkonstatovat:

Pouze na základě povinného členství ze zákona je institucionálně zajištěna důvěra v IHK, její komplexní odbornost a nestrannost – tak sta-

Obecní úřad Bečov

Obecní úřad Horní Jiřetín

novuje Spolkový ústavní soud. Povinné členství znamená příležitost pro účast a zapojení podnikatelské sféry do tvorby rozhodnutí státu. Je tedy výsadou a ne omezením svobody.

Dr. Ute Jähner
Jednatelka
Právo & Fair Play
IHK Halle – Dessau

„Daně v České republice třídíme na dobré a špatné. Dobré jsou ty, které platí soused.“

(Sádovského axiom.)

„Pokud snad náhodou nevíte, jak vysoké jsou v naší republice daně, tak to ani nechtějte vědět.“

(Levyvo varování)

Letní měsíce přinesly diskuse o tom, jaké že to budeme mít příští rok daně. Ve všech diskusích se vždy najdou argumenty, proč ta či ona daňová změna je špatná. U daně z přidané hodnoty se bouřlivě diskutuje o tom, zda zachovat sníženou sazbu daně, v jaké výši a jaké zboží a služby do této sazby zahrnout. V argumentech odpůrců sbližování sazeb daně z přidané hodnoty, resp. odpůrců jedné sazby této daně, se objevuje zejména sociální aspekt – že zvýšení snížené sazby daně z přidané hodnoty, resp. zrušení této sazby zasáhne příjmově slabší skupiny, neboť u těchto skupin tvoří větší podíl nákupů nákup zboží a služeb se sníženou sazbou. Já si však nemyslím, že primárním cílem daně z přidané hodnoty je řešení sociálních otázek. Jednotná sazba daně z přidané hodnoty zamezí snahám o přesouvání zboží a služeb do snížené sazby. A že to jde lehce, je vidět na příkladu výstavby rodinného domu. Za stávající legislativy si mohou zvolit, zda si postavím velký dům, jehož nedílnou součástí bude velká garáž, plavecký bazén, tělčvična apod. To vše budu mít zatížené základní sazbou daně z přidané hodnoty ve výši 20 %. Nebo se spokojím s relativně malým domem do 350 m², který bude splňovat zákonné podmínky rodinného domu pro sociální bydlení a u kterého budu mít sníženou daň z přidané hodnoty ve výši 10 %. Velikou garáž, plavecký bazén, tělčvičnu apod. si postavím samostatně jako příslušenství hlavní stavby, a budu tak mít podle stávající legislativy i na tyto stavby sníženou sazbu daně z přidané hodnoty. Výhodné, že? Soudím proto, že jednotná sazba daně z přidané hodnoty bude spravedlivější, a diskusi bych uvítal o její výši.

Osobně bych u daně z přidané hodnoty přivítal, kdyby se snížila hranice pro povinnost registrace

Jaké budou daně?

Ing. Vladimír Romportl, CSc.

plátců daně z přidané hodnoty. V České republice je touto hranicí obrát 1 mil. Kč dosažen za období 12 měsíců. V sousedním Německu je tato hranice přibližně poloviční.

U změn daně z příjmu se diskuse omezila na dvě témata – snížení výdajových paušálů u daně z příjmu osob samostatně výdělečně činných a rušení zaměstnaneckých benefitů, zejména stravenek. Boj o stravenky mi připomíná boj o poplatky u lékaře, je zde více emocí než argumentů. A jestli zrušení stravenek povede k tomu, že zkrachují levné vývaňovny ne-kvalitních jídel (zde se vědomě zdráhám použít termín restaurace), tím lépe. U výdajových paušálů pak argumenty o tom, o co vyšší daně zaplatí živnostník při poklesu paušálu ze 60 % na 25 či 20 %, jsou liché, protože živnostník, kterému paušály nevyhovují, může vždy uplatnit skutečné výdaje.

Jako vždy při diskusích o daních se ze strany některých politiků objeví populistický nápad na vyšší daňové sazby pro lidi s vyššími příjmy. K tomu jsem před časem napsal, že „je zajímavé, že tento problém existuje u daně z příjmu fyzických osob, kde vysoké zdanění lidí s vysokými příjmy je stále téma, na které slyší určitá skupina voličů. Je zajímavé, že lineární daň u daně z příjmu právnických osob

nikomu nevádí. Nikoho nenapadne vyrukovat s myšlenkou, že by bohaté prosperující obchodní společnosti měly mít výrazně vyšší sazbu daně než společnosti hůře prosperující.“ Klasik říká „Never say never again“ – Nový Profit v čísle 24 z 22. srpna letošního roku na str. 20 napsal: „Opoziční sociální demokracie požaduje skok až na 21 procent a zřízení druhé, třicetiprocentní sazby pro firmy v oboru financí, energetiky a telekomunikací“. Osobně považuji progresivní daň za demotivující pro osoby, které jsou schopny vytvářet hodnoty a podnikat se ziskem. Tyto osoby potřebují i finančně dobře motivované zaměstnance, kteří za své schopnosti a iniciativu nebudou trestáni vysokými daněmi. Protože díky volnějšímu pohybu osob a kapitálu se mohou i dobře vydělávající fyzické osoby přesunout do daňově méně náročných zemí. Je třeba si uvědomit, že 19 % (a to nepočítám sociální a zdravotní daň) z miliónu je víc než 40 % z nuly.

Do připravovaných daňových reforem se u nás zatím, díky Bohu, nepromítly snahy některých evropských daňových reformátorů. Zatím jsem ještě neslyšel, že by se u nás připravovala „hranolková daň“. Tato snaha vytáhnout z lidí na daních ještě další peníze, působí až tragikomicky. Budou této dani podléhat jen hranolky ve fast foodech nebo se bude podávat příznání ke hranolkové dani, ve kterém se budou danit i hranolky usmažené doma? Budeme tajně navštěvovat (asijské) restaurace, ve kterých bude možné za poplatek v tajné jídelně konzumovat nezdaněné hranolky obdobně jako se konzumoval v tajných putykách alkohol za americké prohibice? Budou celníci proti nezdaněným hranolkům bojovat stejně jako proti nekolovaným cigaretám a alkoholu? A je-li důvodem zavedení hranolkové daně dojemná snaha politiků o zdraví lidu, zdání se i bůček, klobásy, bonbony, škvarkové sádlo a další, politicky nezdravé, potraviny? To ať raději politici legalizují marihuanu a její prodej zatíží spotřební daní tak, jako alkohol a tabákové výrobky.

A tak na závěr jen připomenu Rankův zákon: „Nemyslete si, že samostatným podnikáním zvýšíte svou životní úroveň“.

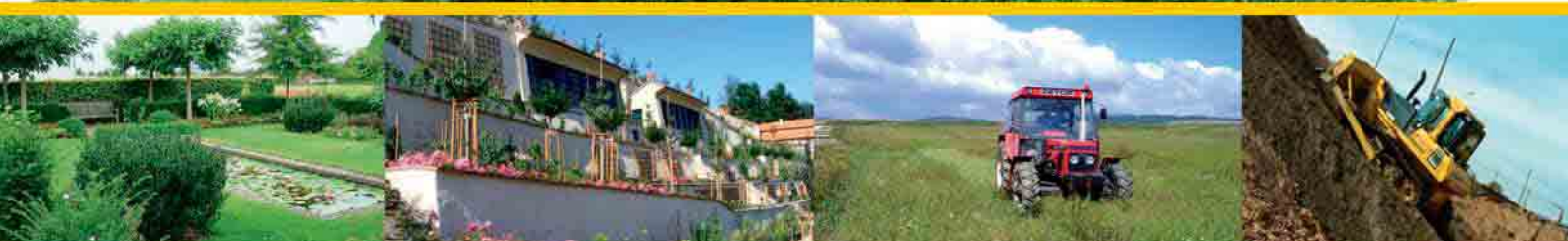
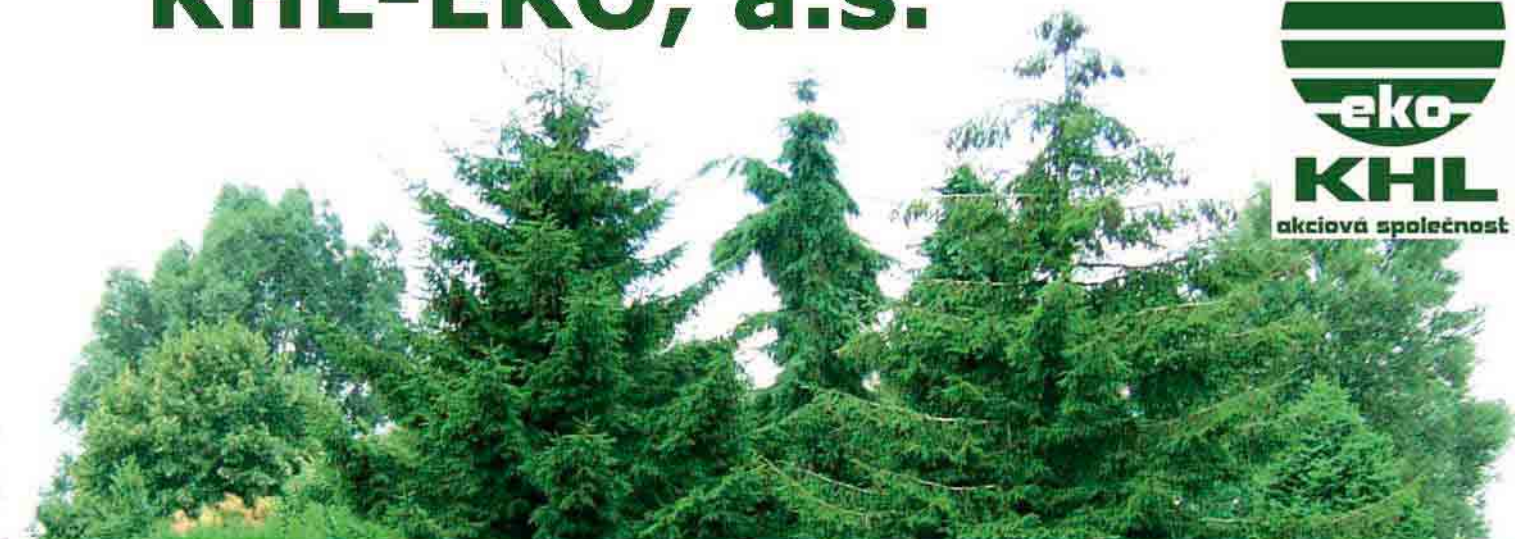
Ing. Vladimír Romportl, CSc.
Daňový poradce č. 1380

foto: úřad OHK Most

KHL-EKO, a.s.

Provádí:

www.khleko.cz

- **Lesnickou a zemědělskou rekultivaci** na výsypkách a odvalech bývalých povrchových dolů, skládkách a odkalištích vzniklých provozem elektráren a tepláren a to v rozsahu:
  - zakládání a následné pěstební péče v lesních porostech
  - agrotechnické práce při přípravě půdy
  - setí, ošetřování a sklizeň zemědělských plodin
- **Technickou rekultivaci a přípravné práce pro stavby:**
  - zemní práce a terénní úpravy
  - odvodnění
  - výstavby polních a lesních obslužných cest
- **Sadové úpravy**, ozelenění měst, obcí, průmyslových areálů, zakládání a údržba zahrad a parků.
- **Vegetační úpravy liniových staveb** (dálnice, železnice, elektrovody, plynovody a pod).
- **Kompletní péče o dřeviny, řez stromů, rizikové kácení.**
- **Zakládání travnatých ploch**, včetně hydroosevu.
- **Celoroční údržby zeleně.**
- **Pěstební práce v lesích** (příprava půdy, zalesňování, ochrana mladých kultur, prostřihávky, prořezávky, probírky).
- **Návrhy a projekty sadových úprav**, konzultace.
- **Dodávky sadebního materiálu** včetně sazenic lesních a okrasných dřevin.

KHL-EKO, a.s.
Červený Hrádek 2
431 11 Jirkov

Tel./fax: +420 476 769 900,
+420 476 769 921
e-mail: novak@khleko.cz
e-mail: kralicek@khleko.cz

Držitel certifikátu:
ČSN EN ISO 9001
ČSN EN ISO 14001
specifikace OHSAS 18001

VAŠE VOLBA ROZHODNE, ČEMU VĚNUJEME SVOJI ENERGII

Potřebuje místní nemocnice nové přístroje? Chybí vám dětská a sportovní hřiště? Nebo je důležitější zlepšit životní prostředí či péči o sociálně potřebné? **Zapojte se do ankety Vaše volba 2011** a vyberte projekty, které ve vašem kraji podpoříme.

Každý hlas rozhodne. Hlasujte na www.cezregionum.cz.

NADACE ČEZ

